

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #27_6 iulie

Fericita Surpriză a lui Dumnezeu

DUMINICĂ

1

Îți amintești de primele noastre relatări din Biblie? Din ce carte a Bibliei erau? Din prima carte a Bibliei. Care este numele cărții? Geneza.

Din acele relatări am aflat că Isus, Fiul lui Dumnezeu, a creat lumea și tot ce este în ea. Am aflat despre Satana și cum a apărut păcatul în lume. Am mai descoperit că păcatul întotdeauna aduce moarte.

Când Adam și Eva au ales să creadă minciunile nemiloase ale lui Satana, în loc să se încreadă în Dumnezeul nostru iubitor, și ei au păcătuit. Și de atunci până astăzi, toți au păcătuit. În mod firesc, noi suntem egoiști și vrem să se facă după placul nostru. Dacă Dumnezeu nu ar fi pus la cale un plan minunat de a ne salva, noi toți am fi fost pierduți pentru totdeauna. Dar tocmai datorită aceluia plan minunat niciunul dintre noi nu trebuie să moară pentru totdeauna, chiar dacă cu toții am făcut greșeli.

Satana a spus că nimeni nu poate păzi Legea lui Dumnezeu. A spus că noi am fi mai fericiți dacă am asculta de el. Este adevărat? Nu. Este o minciună cruntă. Niciunul dintre cei care aleg să asculte de Satana nu este fericit la final.

În planul plin de iubire al lui Dumnezeu de a ne salva, Isus a făgăduit că El va deveni om. Ca om, El dorea să arate că Dumnezeu îi poate ajuta pe oameni să asculte de Cele Zece Porunci ale Sale. Isus urma să moară pentru noi, ca noi să nu trebuiască să murim. **Ioan 3:16.** Dar pentru că Isus a trăit o viață perfectă, El urma să revină la viață.

Toți cei cărora le pare rău că au păcătuit și care Îl aleg pe Isus îi pot cere ajutorul ca să trăiască la fel ca El.

TEXT DE MEMORAT:

„Pregătiți calea Domnului,
neteziți-I cărările.” Matei 3:3

Chiar dacă poate vor muri, nu va fi pentru totdeauna. Într-o zi, Isus va reveni și îi va readuce la viață, îi va învia, așa cum și El a fost înviat.

Aproape sosise timpul ca Isus să devină om și să trăiască pe acest pământ, așa cum a făgăduit. Toți îngerii așteptau. Toate celelalte lumi priveau cu atenție. Oare și poporul lui Dumnezeu aștepta și veghea? Vom afla mai târziu.

GÂNDEȘTE-TE: Dacă te-ar întreba cineva despre planul lui Dumnezeu pentru a ne salva, ce ai putea să îi spui?

LUNI

2

De ce și-a învățat Dumnezeu poporul să jertfească un miel nevinovat la serviciile de închinare? El dorea ca ei să își amintească întotdeauna de făgăduința Lui că, într-o zi, Isus urma să vină ca adevăratul Miel al lui Dumnezeu, pentru a muri în locul lor. De fiecare dată când jertfeau un miel, ei trebuiau să se gândească la Isus care murea în locul lor.

Poporul lui Dumnezeu aștepta venirea lui Isus. Ei Îl numeau Mesia, care înseamnă același lucru cu „Hristos”. Ei credeau că El urma să vină curând. Dar de unde știau acest lucru?

Știau acest lucru deoarece cu sute de ani înainte Dumnezeu a trimis prorocilor Săi solii

speciale despre Isus. Dumnezeu i-a spus lui Daniel, unul din prorocii Lui, că Mesia urma să vină după o lungă perioadă de timp. El chiar i-a spus când urma să înceapă acea perioadă de timp și când urma să se încheie. **Daniel 9:25.**

Acum acea lungă perioadă de timp de peste 400 de ani era aproape de final. Desigur, oamenii care au înțeles acea profeție din Daniel au știut că era aproape timpul ca Mesia să apară.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că tu ai fi fost încântat dacă ai fi știut că era aproape timpul ca Isus să vină? Acea profeție din Daniel este uimitoare. Poate cândva vei afla mai multe despre ea, dar și despre alte profeții din Daniel.

MARȚI

3 Aproape că se împlinise timpul ca Isus să vină. Majoritatea oamenilor din lume nu se închinau lui Dumnezeu și iudeii erau printre puținii oameni care știau despre El. Dar majoritatea iudeilor nu au înțeles pe deplin cele scrise de profeți despre Mesia. Ei doreau să redevină o națiune măreață și puternică, așa cum fusese pe timpul împăraților David și Solomon. În schimb erau dominați acum de puternica împărăție a Romei și, desigur, lor nu le plăcea acest lucru.

Profeții le spusese multe lucruri despre Mesia – de ce venea, când și unde urma să Se nască și chiar modul în care urma să moară. Dar prea puțini se gândeau la aceste lucruri importante.

Unii oameni credeau că Dumnezeu îi iubea doar pentru că proveneau din familia lui Avraam. Crezând că ascultau de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu, erau siguri că ei erau poporul favorit al lui Dumnezeu. Erau siguri că aveau nevoie doar de un împărat puternic, care să îi elibereze de vrăjmașii lor, romanii.

Dar ei nu înțelegeau că cea mai mare nevoie a lor era eliberarea de sub puterea

lui Satana, cel mai nemilos vrăjmaș din univers. Dumnezeu avea nevoie de cineva care să ajute

poporul să înțeleagă de ce venea Isus și El a știut exact cine putea îndeplini această misiune.

Zaharia, un preot credincios, și Elisabeta, soția lui, locuiau printre dealurile din Iudeea. Amândoi erau înaintați în vârstă și nu aveau niciun copil. Ei auziseră despre profețiile date de Dumnezeu și știau că aproape se împlinise timpul ca Mesia să vină. **Luca 1:5-7.**

Cum putea să îi folosească Dumnezeu pe cei doi vârstnici ca să Îl ajute? Vom afla mâine.

 GÂNDEȘTE-TE: Faptul că mergem la biserică și spunem că suntem creștini ne păzește de Satana? De ce da sau de ce nu?

MIERCURI

4 Preotul Zaharia era la Ierusalim și îi venise rândul să ajute la serviciile de închinare de la templu. Într-o zi s-a întâmplat ceva uimitor.

Luca 1:8-11.

Zaharia s-a înspăimântat. El nu și-a amintit de faptul că, dacă îngerul stătea în partea dreaptă a altarului, acest lucru însemna că aducea vești bune. Când a vorbit, îngerul i-a spus lui Zaharia că el și soția lui vor avea un fiu și că îi vor pune numele Ioan. **Versetele**

12,14.

Apoi îngerul i-a spus lui Zaharia cum să îngrijească de Ioan. El a mai spus că Ioan urma să fie plin de Duhul Sfânt, ca să poată ajuta oamenii să se pregătească pentru venirea lui Isus. Multora avea să le pară rău de păcatele lor și mulți urmau să aleagă să se schimbe. **Versetele 15–17.**

Zaharia a auzit ce spunea îngerul, dar nu îi venea să creadă că acele lucruri puteau fi adevărate. El și Elisabeta erau prea bătrâni pentru a avea un copil. Cum putea fi sigur că toate acele lucruri se vor întâmpla? I-a dat îngerul Gabriel vreun semn? **Versetele 18–20.**

Oamenii din curtea templului au început să se agite. De ce stătea Zaharia atât de mult în Sfânta? Când în cele din urmă a ieșit, ei au știut că s-a întâmplat ceva special.

Când a încercat să vorbească, nu a putut rosti niciun cuvânt. **Versetele 21,22.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

De îndată ce și-a terminat toate îndatoririle la templu, Zaharia a pornit grăbit spre casă. El a trebuit să scrie tot ce a vrut să transmită pentru că încă nu putea vorbi.

Îți poți imagina cât de încântată a fost Elisabeta? Urmău să aibă un fiu și el avea să facă ceva special pentru poporul lui Dumnezeu. Nici nu este surprinzător că ea era fericită. La fel au fost și toate prietenele ei.

Versetetele 57,58.

GÂNDEȘTE-TE: *Îți mai amintești de alți oameni care au avut un băiat? Cine?*

JOI

5 Când a sosit timpul să îi dea nume băiețelului, toți au crezut că trebuiau să îi pună numele Zaharia, la fel ca tatăl lui. Dar ce le-a spus Elisabeta? **Luca 1:60.**

Ioan? De ce să îi pună numele Ioan? Nicio rudă nu avea acest nume. Ce s-a întâmplat când l-au întrebat pe Zaharia? **Versetetele 61-64.**

Acum oamenii știau că Ioan urma să fie un copil special. Văzându-l crescând, ei și-au dat seama că Dumnezeu avea în plan ca el să facă ceva important. **Versetetele 65,66.**

Pe măsură ce a crescut, Ioan a știut că Dumnezeu îl alesese să îi ajute pe oameni să se pregătească pentru venirea lui Mesia. Dumnezeu chiar a spus acest lucru. **Versetetele 69,70.**

Ioan nu a mers la o școală obișnuită, el a învățat acasă. Când a mai crescut, el a ales să trăiască în pustiu, printre dealurile stâncoase, prin văi și peșteri. El a știut că o astfel de viață nu avea să fie ușoară, dar a mai știut că nu trebuia să fie într-un loc în care să vadă și să audă lucruri rele zi după zi. Citește în **Isaia 40:3,4** ce a spus Dumnezeu că avea să facă Ioan.

Ioan urma să fie asemenea lucrătorilor de la drumuri, care merg înaintea călătorilor importanți pentru a repara zonele stricate din drum. Înainte ca Isus să Își înceapă lucrarea, Ioan urma să meargă înainte, la fel ca acei lucrători, să îi ajute pe oameni să afle ce trebuiau să facă, astfel încât învățăturile lui Isus să poată pătrunde în mintea lor.

Când a sosit timpul ca Ioan să-și înceapă lucrarea importantă, ce a spus el și cum s-a îmbrăcat? **Matei 3:1-4.**

Dumnezeu știa că poporul Său avea nevoie de ajutor. Ei aveau idei greșite despre El și despre multe alte lucruri importante. Învățătorii lor le spuneau lucruri

greșite. Ioan avea să îi ajute să înțeleagă că greșeau. Ioan avea să îi ajute să înțeleagă mai mult despre păcat, despre părerea de rău pentru păcat și despre a face alegeri diferite. L-au ascultat oamenii? **Versetetele 5,6.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ioan era un profet curajos. Mai știi vreun profet căruia nu i-a fost frică? Ce poți spune despre Ilie?*

VINERI

6 Tot felul de oameni veneau de pretutindeni pentru a-l asculta pe Ioan – veneau cu sutele. Prinți, rabini, soldați, vameși și oameni obișnuiți se adunau pentru a-l asculta. Iar lui Ioan nu îi era frică să le vorbească. El chiar i-a spus unui împărat ceva ce făcea greșit. Unii oameni au crezut cu tărie că Dumnezeu îi înviase pe unul din profeții Lui curajoși.

Ioan știa că unora dintre conducătorii care veneau să îl asculte predicând nu le părea cu adevărat rău pentru păcatele lor. Ei doreau doar ca oamenii – în special Mesia, când avea să vină – să creadă că ei erau oameni buni. De fapt, erau egoiști, mândri și răi. Ioan chiar i-a numit pui de năpârci. „De ce ați venit aici?” i-a întrebat el. **Matei 3:7-9.**

Ioan dorea ca oamenii să știe că simplul fapt că erau urmașii lui Avraam nu îi făcea automat copii ai lui Dumnezeu. Ei trebuiau să se încreadă și să asculte de Dumnezeu așa cum a făcut Avraam. Cei care sunt cu adevărat copii ai lui Dumnezeu o demonstrează prin ceea ce fac, la fel cum mărul face mere, și nu lămâi acre.

Adevărații copii ai lui Dumnezeu acționează la fel ca Isus, nu ca Satana. Cuvintele lui Ioan erau asemenea unei securi ascuțite, care tăia copacii care nu făceau rod bun. Oamenii trebuie să aleagă să se încreadă și să asculte de Dumnezeu, altfel se vor supune lui Satana. **Versetul 10.**

GÂNDEȘTE-TE: *Acum, înainte ca Isus să vină din nou, tu le spui oamenilor cum să se pregătească pentru venirea Lui? Asta făcea Ioan înainte de prima venire a lui Isus. Și, la fel ca Ioan, noi le putem spune oamenilor cum să aleagă să fie liberi de sub puterea lui Satana și să fie pregătiți să meargă la cer când Isus va reveni a doua oară.*

Studiu suplimentar: Luca 1:1-25,57-80; 3:2-18; *Viața lui Isus*, pp. 97-108.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cea mai lungă viziune – partea 1

Adaptare de Amy Sherrard

În ultimele două trimestre, am învățat despre Ellen White, o doamnă pe care Dumnezeu a chemat-o să fie un sol special pentru poporul Său înainte de venirea lui Isus. Sperăm că îți face plăcere să afli mai multe despre Ellen White și despre primii pionieri. Ei au împărtășit altora solia despre apropiata venire a lui Isus, și asta vei învăța și tu să faci.

Ellen Harmon era încă în adolescență când a avut cea mai lungă viziune, care a durat aproape patru ore.

Majoritatea credincioșilor adventiști erau bucu-roși că Dumnezeu îi ajuta să afle adevărul din Biblie.

Dar alții nu doreau să creadă că Isus alesese pe cineva atât de tânăr precum Ellen să fie ajutorul Său important; ei nu credeau că El îi vorbea în vise și viziuni.

Dl Sargent și dl Robbins erau doi dintre cei care nu credeau în viziunile lui Ellen. Ei susțineau că erau foarte sfinți și afirmau că nu păcătuiseră niciodată. Ei le-au spus oamenilor că viziunile și visele lui Ellen erau de la Satana. De asemenea, ei mai spuneau că, dacă ar fi fost în aceeași cameră cu ea, Ellen nu ar fi fost în stare să aibă o viziune.

Într-o casă frumoasă, nu departe de orașul Boston, locuiau doi credincioși adventiști, fratele și sora Nichols. Alți credincioși adventiști care locuiau în apropiere se întâlneau adesea în casa lor, pentru a se închina împreună. Când familia Nichols a invitat-o pe Ellen să îi viziteze și să le vorbească credincioșilor, ea a acceptat invitația.

Într-o zi, în timp ce Ellen era acolo, dl Sargent și dl Robbins au ajuns cu trăsura și dl Nichols le-a ieșit în întâmpinare.

– Am venit la tine în vizită, i-a spus bărbatul, și am vrea să rămânem peste noapte.

Dl Nichols era fericit.

– Mă bucur că ați venit, a spus el. Ați dorit să o cunoașteți pe sora Ellen Harmon, iar ea este aici.

Cei doi bărbați s-au uitat unul la celălalt și apoi unul dintre ei a răspuns rapid:

– Tocmai ne-am amintit că trebuie să fim în alt sat; trebuie să pornim într-acolo numaidecât.

– Dar ați dorit să o cunoașteți pe Ellen, le-a reamintit dl Nichols.

– Dacă veți planui o întâlnire în Boston Sabatul următor, cu siguranță vom fi acolo și o vom întâlni atunci, au promis ei.

Așa că dl Nichols a spus că va programa întâlnirea. Apoi cei doi bărbați și-au luat rămas-bun și au plecat fără ca măcar să se dea jos din trăsura. Dl Nichols a făcut pregătirile pentru întâlnirea de la Boston.

Vineri seara, Isus i-a transmis un mesaj lui Ellen. „Nu trebuie să mergi mâine la Boston. În schimb, du-te la Randolph”, i-a spus El. Randolph era în direcția opusă față de Boston și Ellen nu putea înțelege de ce Isus dorea să își schimbe planurile, dar a învățat să se încreadă în El.

Sâmbătă dimineața, Ellen i-a spus domnului Nichols că trebuiau să își schimbe planurile și să meargă la Randolph, nu la Boston. Dl Nichols a fost supărat.

– Cum putem face acest lucru când noi am promis că vom fi în Boston în Sabat? Oamenii și cei doi bărbați ne așteaptă, a spus el.

Ellen nu îi putea da un răspuns, doar că ea știa că trebuia să facă ce îi spusese Isus.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #28 _ 13 iulie

Secretul Special al unui înger

DUMINICĂ

1 Toți îngerii din ceruri și toți locuitorii altor lumi priveau cu atenție. Chiar avea Fiul lui Dumnezeu să devină om? Chiar era El dispus să devină un copilăș micuț, neajutorat, în lumea noastră plină de păcat? Chiar avea să îl lase pe nelegiuitul și nemilosul Satana să Îl ispitească mai mult decât ne ispitește pe noi? Cum putea Dumnezeu să iubească oamenii atât de mult?

Chiar dacă Isus ar fi ales să devină om la fel cum a fost Adam când Isus l-a creat la început sau să arate ca un împărat mareț și puternic, tot ar fi fost ca și cum ar fi devenit nimic în comparație cu ce a fost în cer. În cer, fiecare înger Îl iubea pe Isus, atotputernicul lor Creator. Ei Îl adorau și I se închinau. El îi făcuse pe toți.

Când Isus avea să devină om și să fie în lumea noastră, El tot avea să fie Dumnezeu, la fel ca înainte. Dar nu avea să Își folosească vreuna din puterile Lui de Dumnezeu pentru a Se ajuta. El nu avea să facă nici cel mai mic lucru pentru a-I fi mai ușor Lui ca om decât ne este nouă. El dorea să Se încreadă total în Dumnezeu-Tatăl, care urma să fie adevăratul Lui Tată când urma să devină om. Voia să ne învețe că Dumnezeu-Tatăl dorește ca și noi să Îl alegem să ne fie Tată.

Dumnezeu a vrut să știm că, atât timp cât noi ne încredem în El, la fel cum Isus trebuia să continue să Se încreadă în El, Dumnezeu ne poate păzi de Satana la fel cum L-a păzit pe Isus de Satana.

GÂNDEȘTE-TE: Într-o ocazie când Isus era pe pământ, ucenicii Lui au vrut să știe cum să

TEXT DE MEMORAT:

„Ea va naște un Fiu și-l vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” Matei 1:21

vorbească cu Dumnezeu-Tatăl. Care au fost primele două cuvinte din rugăciunea pe care Isus i-a învățat în Matei 6:9? Atunci când noi ne încredem în Isus, Dumnezeu devine și Tatăl nostru, și noi devenim copiii Lui.

LUNI

2 Îngerii nu puteau înțelege cum era posibil ca Isus să devină om. Dar ei știau că Satana nu va putea niciodată să spună că pentru Isus a fost mai ușor să fie om decât pentru noi. El nu avea să Își folosească niciodată puterea de Dumnezeu pentru a-I fi mai ușor ca om. Satana putea să Îl ispitească la fel cum ne ispitește pe mine și pe tine.

Satana nu a înțeles pe deplin totul despre planul lui Dumnezeu. Dacă Isus devenea cu adevărat om, Satana era sigur că Îl putea determina să păcătuiască. Și dacă El păcătuia, Dumnezeu nu ne putea elibera de sub puterea lui Satana nici dacă noi alegem acest lucru. Satana a ispitit pe fiecare om care a trăit vreodată și fiecare om a păcătuia. **Romani 3:23.** Cu siguranță că și Isus urma să păcătuiască, își spunea Satana. El și îngerii lui aveau să facă tot posibilul pentru

a-L determina să păcătuiască. Cu siguranță că El urma să cedeze. Atunci nu mai putea fi „Mielul” desăvârșit, nevinovat. Nu mai putea să ne salveze.

Așa că Satana a urmărit fiecare lucru mărunț care s-a întâmplat. El a știut mai bine decât cărturarii și fariseii ce spusese profetii despre faptul că Dumnezeu urma să trimită pe Cineva pentru a ne salva. El știa că Dumnezeu întotdeauna Își împlinește făgăduințele.

Privind totul, îngerii se întrebau dacă poporul lui Dumnezeu Îl aștepta. Aveau să fie ei gata pentru venirea lui Isus? Nici cel mai bun și cel mai frumos palat din lume nu era nici pe departe suficient de bun pentru Creatorul lor, Fiul lui Dumnezeu. Cum aveau să se poarte oamenii cu El?

 GÂNDEȘTE-TE: *Au fost pregătiți oamenii din lumea noastră și Îl așteptau pe Isus? Nu. Majoritatea dintre ei nici măcar nu știau despre El. Dar iudeii, care erau atât de siguri că ei erau poporul special al lui Dumnezeu? Ei știau că Mesia al lor avea să vină într-o zi. Aveau ei să fie pregătiți?*

MARȚI

3 Curând avea să fie timpul pentru ca Mântuitorul promis de Dumnezeu de mii de ani să se nască. Prorocii spusese că urma să se nască în Betleem, că mama lui avea să fie fecioară și că El va veni din familia împăratului David.

Într-o zi, Dumnezeu l-a trimis pe Gabriel, îngerul Lui special, la o tânără pe nume Maria. Ea locuia într-o cetate mică din Galileea, Nazaret. Maria nu era căsătorită, dar era logodită cu Iosif, un tâmplar care își avea atelierul în Nazaret. **Luca 1:26,27.**

Maria și Elisabeta erau rude. La fel ca Zaharia și Elisabeta, ea Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima și își dorea ca Mesia să vină curând. **Versetul 36.**

Când Gabriel a venit în vizită la Maria, ea a fost surprinsă și s-a speriat chiar de la primele cuvinte rostite de înger. Care era semnificația acelor cuvinte? De

ce îi adresa cuvinte atât de frumoase? **Versetele 28,29.** Gabriel știa că Maria nu avea habar de ce venise el. Când i-a transmis mesajul, ea a fost șocată. Ce puteau să însemne toate acestea? Cum era posibil să se întâmple ce îi spunea el? **Versetele 30–33.**

Încă de când Dumnezeu le-a dat acea promisiune lui Adam și Eva, după ce au păcătuit, multe mame din poporul lui Dumnezeu au sperat ca odrasla lor să fie Cel pe care El a făgăduit că Îl va trimite în lumea noastră pentru a ne salva.

Acum Gabriel i-a spus Mariei că ea urma să fie mama lui Mesia. Maria nu putea înțelege cum era posibil acest lucru. Ea i-a reamintit lui Gabriel că nici măcar nu era căsătorită. **Versetul 34.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Era Maria bogată și importantă? De ce să aleagă Dumnezeu pe cineva ca ea să fie mama lui Isus, Creatorul, Fiul lui Dumnezeu? De ce un sărac tâmplar să fie tatăl Lui de pe pământ?*

MIERCURI

Maria era nedumerită. Cum era posibil ca ea să fie mama marelui Mesia? Cum a răspuns Gabriel la această întrebare? **Luca 1:35-37.**

Probabil că prin mintea Mariei au trecut multe gânduri. Dumnezeu făcuse o minune pentru Elisabeta. Ea urma să aibă un copil în ciuda faptului că era în vârstă. Apoi s-a gândit la ea însăși. Era logodită și urma să se căsătorească cu Iosif, un bărbat bun, un simplu tâmplar. Ce va crede Iosif când îi va spune că urma să aibă un copil? Va mai dori să se căsătorească cu ea? Dar apoi și-a amintit ce i-a spus îngerul despre faptul că Dumnezeu putea face orice. Cu siguranță că Dumnezeu o putea ajuta. Ce i-a spus ea curajoasă îngerului? **Versetul 38.**

Elisabeta locuia la mulți kilometri depărtare de Nazaret, dar acum Maria voia să vorbească cu ea. A fost o călătorie lungă, dar într-un final a ajuns. **Versetele 39,40.**

Cât de mult s-a bucurat Elisabeta să o vadă pe Maria! Numai decît Dumnezeu i-a vorbit minții ei. Ea a știut de îndată că Maria urma să aibă un copil și că El avea să fie Mesia, Cel făgăduit de Dumnezeu că va veni în lumea noastră pentru a ne salva de Satana. **Versetele 42,43.**

Ce clipe frumoase trebuie să fi petrecut ele în acea vizită, vorbind despre copilașii lor speciali! Ele nu au înțeles tot ce le-a spus îngerul despre copilașii lor, dar știau că trebuie să se încreadă în Dumnezeu și să asculte de planul Său.

Biblia nu ne spune, dar probabil că Maria a rămas să ajute când s-a născut Ioan. Apoi, întorcându-se înapoi în Nazaret, probabil că a simțit fericire și teamă. Acum trebuia să îi spună lui Iosif despre vizita îngerului și despre copil. **Versetul 56.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce simțăminte crezi că o încercau pe Maria? Fericire? Entuziasm? Puțină teamă?*

JOI

 Iosif era nedumerit. Chiar îi spunea Maria adevărul? **5** Ceea ce îi povestea ea părea imposibil. Cum se putea să fie adevărat? El încă o iubea și nu dorea să o facă de rușine, dar cum o mai putea lua în căsătorie acum? Ce ar crede oamenii?

Într-un final, Iosif a hotărât că ar fi mai bine să rupă logodna în tăcere. Ea putea merge în altă parte pentru a naște copilul. Nu trebuia să știe nimeni. Dar Dumnezeu voia ca toți să afle. Ce i-a spus îngerul lui Iosif? **Matei 1:18-21.**

Cu mult timp înainte, Dumnezeu îi spusese prorocului Isaia că Isus avea să fie un copil-minune, mama Lui fiind fecioară. **Isaia 7:14.**

Dumnezeu planificase totul desăvârșit și El știa de ce fiecare părticică din plan era importantă. Acum El l-a ajutat pe Iosif să nu îi fie teamă să se încreadă în El. **Matei 1:22,23.**

Probabil că Iosif a fost foarte fericit la aflarea veștii aduse de înger în vis. El Îl iubea și se încredea în Dumnezeu la fel ca Maria. Dar ce responsabilitate îi dădea Dumnezeu acum! Își propusese să facă tot ce putea pentru a avea grijă de Isus. Avea să o ajute pe Maria în educarea copilului prețios. **Versetul 24.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Emanuel. Acest nume înseamnă „Dumnezeu cu noi”. Să ne gândim la*

fiecare cuvânt: DUMNEZEU, Însuși marele nostru Creator, este cu noi. Dumnezeu CU noi. Nu undeva departe în cer, ci chiar aici cu noi tot timpul. Dumnezeu cu NOI. Dispūs să fie unul dintre noi. Dispūs să moară pentru noi. Cât de minunat! Nu Îl iubești pe scumpul nostru Isus mai mult decât oricând când te gândești la acest lucru? De ce nu Îi spui chiar acum acest lucru?

VINERI

 Rut și Boaz locuieră în Betleem. Tot acolo s-a născut David. În această mică cetate profetizase unul din proroci că urma să Se nască Isus. În **Mica 5:2** poți citi ce a spus el.

Atât familia lui Iosif, cât și familia Mariei erau din Betleem. Dar acum ei locuiau în Nazaret, destul de departe de Betleem. Și-au amintit ei unde spusese

prorocul că urma să Se nască Isus? Poate că nu, dar Dumnezeu Și-a amintit. El cunoaște totul în ce privește viitorul. Așa că El a știut deja că ei urmau să fie în Betleem în momentul în care avea să Se nască Isus. Cum s-a întâmplat acest lucru?

Cezar Augustus, împăratul roman, le-a poruncit oamenilor să se înscrie în cetățile de baștină. Asta însemna că, deși momentul nașterii lui Isus era foarte aproape, Iosif și Maria trebuiau să pornească spre Betleem, la mulți kilometri depărtare. **Luca 2:1-5.**

A fost o călătorie lungă. Deși Maria probabil a călătorit pe spatele unui măgăruș, ea a fost foarte

obosită când au ajuns acolo. Mica cetate era plină de oameni care veniseră pentru recensământ. Desigur, hanurile care ofereau cazare erau toate pline.

Iosif știa că trebuie să găsească un loc în care Maria să se poată odihni. Au mers din casă în casă pe lungă stradă care străbătea Betleemul, încercând să găsească un loc unde să stea. Dar în fiecare casă auzeau aceleași cuvinte: „Ne pare rău, dar nu mai avem locuri”.

Ce să facă? Probabil că erau îngrijorați văzând că Pruncul urma să Se nască din clipă în clipă. *Trebuiau să găsească un loc unde să înnopteze.*

 GÂNDEȘTE-TE: *Știau oamenii care spusese că nu mai au niciun loc că Cel care crease lumea urma să Se nască? Ce ai fi făcut dacă tu erai unul din acei oameni?*

Studiu suplimentar: Matei 1; Luca 1:26-56; *Viața lui Isus*, pp. 19–38.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cea mai lungă viziune – partea a 2-a

Adaptare de Amy Sherrard

Domnul Nichols promisesea să o ducă pe Ellen la Boston în acel Sabat, dar Isus îi spusese să meargă la Randolph. Sâmbătă dimineața, dl Nichols nu era deloc fericit în timp ce călătoreau cu trăsura spre Randolph. El o îndrăgea pe Ellen, dar încă nu era hotărât dacă să creadă în visele și vedeniile pe care Isus i le dădea lui Ellen. Acum chiar se întreba dacă acestea erau de la Isus.

Când au ajuns la Randolph, au mers la casa în care se adunau credincioșii adventiști pentru închinare. Cine crezi că era acolo? Dl Sargent și dl Robbins! Ei nu își doreau să o întâlnească pe Ellen, dar Isus Se asigurase că o vor întâlni. Acum toți înțelegeau de ce Isus i-a spus lui Ellen că trebuie să meargă la Randolph, și nu la Boston.

Când cei doi bărbați au văzut-o pe Ellen, cel care le vorbea oamenilor s-a enervat. Numai decît și-a oprit cuvântarea și le-a spus oamenilor să meargă acasă și să se întoarcă după-masă pentru o altă întâlnire.

După-amiază, când s-au întors, au cântat un imn și apoi câteva persoane s-au rugat. Când s-a rugat și Ellen, ea a făcut o pauză și apoi cu glas tare și clar a spus: „Glorie lui Dumnezeu!” Toți și-au dat seama că avea o viziune. Desigur, cei doi bărbați erau foarte supărați pentru că se lăudaseră că Ellen nu ar putea avea o viziune dacă erau și ei în încăperea cu ea.

În viziune, Ellen a vorbit despre lucrurile rele pe care le făceau cei doi bărbați. Deoarece cei doi nu doreau ca ceilalți oameni să audă ce spunea Ellen, ei au continuat să cânte. Apoi au citit din Biblie cât au putut de tare. Dar, într-un final, vocile lor a răgușit atât de tare și mâinile le tremurau atât de puternic, încât au trebuit să se oprească.

Cineva auzise că, dacă în timp ce o persoană este în viziune, cineva pune o Biblie deasupra persoanei, dacă viziunea este de la Satana, ea va înceta. Când au pus o Biblie mare de familie asupra lui Ellen, ea

a luat-o și multă vreme a ținut-o ridicată deasupra capului cu o singură mână. Cu cealaltă mână, dădea paginile și cita versetele spre care arăta cu degetul. Făcea aceste lucruri în timp ce privea în sus, nu spre Biblie.

© Little Folk Visuals

Câțiva oameni s-au urcat pe scaune pentru a se uita la versete și au observat că ea le rostea cu acuratețe. Toți știau că Isus îi dădea o putere specială lui Ellen, deoarece nici măcar un bărbat puternic nu ar fi putut ține în mână acea Biblie grea pentru o perioadă atât de îndelungată. Dl Sargent și dl Robbins erau atât de

însăimântați, încât au fugit.

Viziunea a ținut aproape patru ore și, în tot acest timp, Ellen nu a respirat. Când s-a încheiat viziunea, ea a inspirat profund și apoi a început să sufle normal. Isus făcuse o minune și toți știau acest lucru. Acum știau și că cei doi bărbați, care pretindeau a fi atât de sfinți, erau de fapt nelegiuți. Și mai știau că Ellen era cu adevărat un sol special al lui Isus. Cât de fericiți ar trebui să fim că ea a scris lucrurile pe care i le-a spus Isus! Acestea ne ajută să fim gata când El va reveni. (Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #29 _ 20 iulie

Dumnezeu cu noi

DUMINICĂ

1 Ce puteau face Iosif și Maria? Nicio casă din Betleem nu avea o cameră liberă pentru ei. Maria bănuia că Pruncul avea să Se nască în curând.

Într-un final, niște oameni i-au lăsat să stea în staul, unde își țineau animalele. Ce loc ciudat în care să se nască un copilăș, în special Mesia. Cum putea permite Dumnezeu să se întâmple așa ceva? Dar El a permis.

Poate că Iosif a împrumutat o candelă sau altceva pentru a face puțină lumină, încât să îi poată pregăti un pat Mariei. Posibil să fi folosit niște paie peste care a pus o pătură. De asemenea, probabil că Maria și-a adus cu ea o bucată de pânză, cu care se obișnuia la acea vreme să fie înfășurați bebelușii.

Dar unde urma să doarmă Bebelușul? Iosif a privit în jur pentru a găsi ceva. Acolo erau câteva iesle din care mâncau animalele și Iosif a folosit una din ele pentru Copilaș. Probabil că a făcut puțină curățenie, a pus paie proaspete, curate, și apoi a pus o păturică peste paie. Acela a fost primul pat al copilului Isus. **Luca 2:7.**

Maria și Iosif priveau la copilășul Isus în lumina pâlpâind. Probabil că vacile mugeau în liniște și din când în când se auzea behăitul unei oi. Poate că porumbeii de pe grinzi gângureau liniștiți. Iar îngerii păzitori priveau toată scena.

În clipa în care Isus S-a născut în siguranță, toți îngerii din ceruri au știut acest lucru. Câtă bucurie a fost! Câte cântece și osanale s-au auzit! Acum, lumea noastră putea fi salvată de sub domnia lui Satana.

TEXT DE MEMORAT:

„Slavă lui Dumnezeu în locurile
preaînalte și pace pe pământ între
oamenii plăcuți Lui.” **Luca 2:14**

GÂNDEȘTE-TE: *Au știut și alți oameni de nașterea lui Isus? Din lumea noastră nu se bucura nimeni?*

LUNI

2 Mesia, Dumnezeu-Fiul, S-a născut în Betleem. Nu dorea nimeni să sărbătorească această minune uimitoare? Nu îi păsa nimănui?

Înainte ca Isus să Se nască, îngerii au venit în această lume pentru a vedea cine era pregătit și cine Îl aștepta. Desigur, majoritatea oamenilor nu auziseră niciodată de El. Mulți se închinau la idoli.

Dar poporul lui Dumnezeu? Fără îndoială că ei Îl așteptau nerăbdători. Mulți aflaseră ce i se întâmplase lui Zaharia la templul din Ierusalim. Ei știau că un înger îi spusese ce urma să facă Ioan, fiul lui, când era mare. **Luca 1:16,17.**

Preoții de la templu încă făceau toate serviciile ca de obicei. Ei păreau că uitaseră de mieii pe care îi jertfeau în fiecare zi pentru a le reaminti de Cel care urma să vină să moară pentru ei. Prorocul Daniel le spusese când urma să se întâmple acest lucru, dar ei nu erau prea entuziasmați.

Totuși, existau câțiva oameni care credeau cu adevărat că se apropia timpul ca Mesia să vină.

Acum sosise vremea. Milioane de îngeri sărbătoreau în cer, dar nici măcar o persoană din lume, în afară de Iosif și Maria, nu știa ce se întâmplase. Privindu-L pe copilul Isus, chiar și Iosif și Maria probabil că se întrebau dacă era adevărat. El nu avea o aură de lumină în jurul micuțului cap, așa cum vedem în multe poze. El arăta la fel ca orice copil scump.

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă tu ai fi fost acolo și ai fi știut cine era Isus, ce ai fi făcut?

MARȚI

3 Nimeni nu a știut că un cor de îngeri aștepta în acea noapte în văzduh, aproape de Betleem, când Isus S-a născut. În apropiere erau câțiva păstori cu oile lor. **Luca 2:8.**

Stând în jurul focului, în câmpul întunecat și liniștit, ei vorbeau despre Mesia și doreau ca El să vină curând. Desigur, habar nu aveau ei ce se întâmplase în acea noapte în apropierea Betleemului.

Cum crezi că s-au simțit când un înger luminos, strălucitor, a apărut în mare grabă lângă ei? **Versetele 9–11.**

Mesia venise! Probabil că deja și-au imaginat că un împărat minunat și puternic Se născuse. Romanii atât

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

de urâți de ei urmau să plece. Oamenii aveau să scape de sărăcie. În sfârșit, urmau să fie din nou o națiune liberă, importantă.

Dumnezeu știa că trebuia să îi avertizeze. Mesia nu avea să fie cum se așteptau ei. Așa că îngerul le-a spus la ce să se aștepte. **Versetul 12.**

Apoi, înainte de a avea timp să fie surprinși de cele auzite de la înger, câmpurile din jurul lor s-au luminat dintr-odată și urechile lor au auzit cele mai frumoase cântece. Au privit în sus. Pe cer se vedeau

mulți îngeri frumoși, plini de lumină. Ce cântau ei? **Versetul 14.**

Apoi, dintr-odată, îngerii au dispărut. Păstorii au privit unii la alții în lumina focului. A fost doar un vis? Dar știau că nu era un vis.

 GÂNDEȘTE-TE: De ce crezi că Dumnezeu a ales să le spună minunata veste acelor sărmani și umili păstori? De ce nu le-a spus împăratului, preoților sau conducătorilor?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MIERCURI

4 Păstorii au privit unii la ceilalți. Ei știau că ce li se întâmplase nu era doar un vis, era real. Mesia venise! Îngerul îi anunțase. Fără îndoială că era adevărat. Pe Mesia Îl puteau găsi într-un staul. Cât de ciudat! Au plecat grăbiți spre Betleem. **Luca 2:15.**

Încă era întuneric. Toți oamenii din mica cetate dormeau, în afară de Maria, Iosif și păstorii. Pășind pe străzile cetății, probabil că păstorii au observat un mic han cu o lumină pâlپând înăuntru. Au aruncat o privire înăuntru și iată că acolo erau o femeie și soțul ei. Într-un staul era un bebeluș. **Versetul 16.**

Maria și Iosif probabil că au fost surprinși să vadă păstorii. Cum de știau că erau acolo?

Fără îndoială că păstorii le-au povestit de îngerul strălucitor care a venit să le spună despre Copilaș și unde să Îl găsească. Îngerul le-a spus că El era Hristos, Domnul. De asemenea, ei le-au povestit de frumosul cor, de îngerii strălucitori și de minunatul cântec pe care l-au cântat.

Păstorii au îngenuncheat cu reverență și I s-au închinat Copilului. Ei știau că El era Mesia. Acum așteptau cu nerăbdare să spună vestea tuturor. **Versetul 17.**

După ce păstorii au plecat, Maria și Iosif probabil că s-au uitat unul la celălalt. Fără îndoială că scumpul Copilaș care dormea liniștit în staul era Cine spusese îngerul că era.

GÂNDEȘTE-TE: *Îngerii au stat foarte aproape de Maria, de Iosif și de păstori. Stau îngerii și lângă noi?*

JOI

La fel ca Iosif și Maria, la Betleem veniseră mulți oameni din toată țara. Ascultându-i pe păstori povestind despre îngerii și despre Copilaș, lor le era greu să creadă ce auzeau. Poate unii chiar au mers să vadă Copilul. Acesta arăta la fel ca oricare alt copilăș. Cât de ciudat era totul! **Luca 2:17,18.**

Când oamenii s-au întors la casele lor, ei le-au spus și altora despre ce li se întâmplase păstorilor în acea noapte și cum găsiseră Copilașul.

Ierusalimul era la doar opt kilometri depărtare și nu a trecut mult timp până când preoții și conducătorii au auzit și ei de cele întâmplate păstorilor. Probabil că s-au gândit la Zaharia. Trecuse aproape un an de când le spusese că Ioan urma să ajute oamenii să se pregătească pentru venirea lui Mesia. **Luca 1:76.**

Preoții și conducătorii L-ar fi putut găsi cu ușurință pe Copilaș, dar nu au făcut-o. Ei au ales să nu acorde atenție acelei relatări despre păstori și Copilaș.

Aflându-se tot în Betleem, Maria nu contenea să se gândească la tot ce se întâmplase. Păstorii s-au întors la îngrijirea oilor. Dar nu au uitat niciodată acea noapte când au văzut și au auzit îngerii și L-au găsit pe Copilaș. **Luca 2:19,20.**

GÂNDEȘTE-TE: *Preoții și conducătorii voiau să creadă că Dumnezeu ar trimite un înger să spună unor sărmani și neștiutori păstori despre Mesia, în loc să le spună unor oameni importanți, ca ei? Credeau ei că Mesia avea să vină ca un Copilaș neajutorat, într-o familie săracă?*

VINERI

Iosif și Maria au urmat cu atenție regulile pe care le trasase Dumnezeu pentru copiii de parte bărbătească. Cam la șase săptămâni după nașterea lui Isus, ei L-au dus la Templul de la Ierusalim ca să Îl consacre lui Dumnezeu.

Legea spunea că părinții micuțului trebuiau să ducă un miel tânăr, un porumbel tânăr sau o turturică pentru jertfă. Dar oamenii săraci puteau duce doar

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

doi porumbei sau două turturice. Iosif și Maria au adus jertfa pentru cei săraci. **Leviticul 12:8.**

Jertfele trebuiau să reamintească poporului lui Dumnezeu că Mesia urma să vină să moară în locul nostru pentru a ne salva. Dar majoritatea oamenilor uitaseră care era însemnătatea jertfelor și ei urmau regulile fără să știe de ce. Nici măcar Iosif și Maria nu au înțeles totul despre

jertfe și de ce Mesia trebuia să moară.

La templu au fost aduși mulți copii pentru a fi consacrați. În ziua în care Isus a fost consacrat, preotul L-a luat în brațe la fel ca pe toți ceilalți copilăși. El nu a avut nici cea mai mică idee că Îl ținea în brațe pe Dumnezeu-Fiul, care urma să fie marea jertfă pentru fiecare dintre noi. Apoi I-a scris numele, Isus, în registru.

Simeon, un bărbat mai în vârstă, a mers la templu în acea zi. El i-a văzut pe Iosif, pe Maria și pe Copilaș și, când Duhul Sfânt i-a vorbit, s-a dus la ei și L-a luat pe micuțul Isus în brațe. Preoții și Iosif cu Maria au fost foarte surprinși când bătrânul Simeon a vorbit. **Luca 2:25-30.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Cât încă Simeon vorbea, a intrat o altă persoană. Era o proorociță pe nume Ana. Ascultându-l pe Simeon, fața ei a început să strălucească și a început și ea să rostească cuvinte de laudă.

Versetul 38.

Din nou, când Iosif și Maria s-au întors la Betleem, Maria s-a tot gândit la episodul acesta,

întrebându-se care era semnificația celor spuse de Simeon. **Versetele 34,45.**

GÂNDEȘTE-TE: *Maria nu știa că într-o zi ea avea să Îl vadă pe scumpul ei Fiu murind pe o cruce. A fost ca și cum o sabie i-a străpuns inima. Mulți aveau să creadă în El și să fie salvați, dar mulți alții, nu. Ești bucuros că Îl iubești pe Isus și că știi că El a murit pentru tine?*

Studiu suplimentar: Luca 21–38; *Viața lui Isus*, pp. 43–58.

COLȚUL CU POVEȘTI

Furtuna – partea 1

Adaptare de Amy Sherrard după *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*

Înainte ca Ellen Harmon să se căsătorească cu James White, ea călătorea împreună cu sora ei, Sarah. Ele mergeau în locurile în care credincioșii adventiști o invitau pe Ellen să le prezinte soliile date ei de Isus. Într-o ocazie, fiind în vizită într-o casă din Fairhaven, ea a auzit despre o familie care se simțea foarte descurajată și singură.

– Trebuie să îi vizitez, a spus Ellen. Dar cine ne poate duce acolo?

Aceștia locuiau pe o mică insulă. Un bărbat amabil pe nume dl Gurney a spus:

– Am un prieten care are o barcă cu vele. Sigur ne-o va împrumuta. Când vreți să mergem?

– Astăzi, a fost răspunsul lui Ellen.

Așa că dl Gurney i-a spus că se va întoarce după-amiază pentru a o lua pe ea și pe Sarah cu barca.

Dar când s-a întors să le ia, Ellen era foarte bolnavă. Dl Gurney a întrebat dacă mai dorea să meargă în vizită la acea familie.

– Da, vreau, a răspuns Ellen.

Dar când a încercat să se ridice în picioare, s-a simțit foarte slăbită. Numai de cât dl Gurney a îngenunchat lângă pat și I-a cerut lui Isus să o vindece pentru a putea vizita familia de pe insulă. Când și-a terminat rugăciunea, Ellen a încercat din nou să se ridice. Boala dispăruse. Nu se mai simțea slăbită. Ei I-au mulțumit lui Isus pentru că le-a ajutat și dl Gurney le-a dus la barcă.

Nu a trecut mult până au ieșit din port și au început să parcurgă scurta distanță până la insulă. Acolo erau doar două case, și familia descurajată locuia în una din ele.

Dintr-o dată, a început să sufle un vânt puternic, cu tunete și fulgere. Apoi torente de apă s-au

revărsat asupra lor. Mica barcă era purtată încoace și încolo și valuri mari o izbeau. S-a întunecat atât de tare, încât dl Gurney nu putea vedea unde se aflau. Credeau că urmau să se înece.

Acolo, în barca plutind încoace și încolo lovită de

valuri, Ellen a îngenunchat și a început să se roage ca Isus să îi salveze. Atunci Isus i-a dat o viziune. Totul părea calm și frumos și Ellen a știut că Isus urma să îi salveze de la înec. El avea în plan ca ea să mai lucreze mulți ani pentru El.

Când viziunea a luat sfârșit, Ellen a privit în jur. Furtuna încă făcea ravagii, dar acum nu îi mai era

teamă. Când le-a spus lui Sarah și domnului Gurney ce se întâmplase, nici lor nu le-a mai fost frică.

Dl Gurney a hotărât să arunce ancora bărcii. Poate se va prinde în ceva; într-un final, s-a prins.

– Apa nu mai este atât de adâncă aici, le-a spus dl Gurney. Trebuie să fim aproape de mal.

Apoi a început să strige:

– Ajutor! Ajutor!

Oare avea să îi audă cineva? (Va urma)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #30 _ 27 iulie

Călăuziți de o stea

DUMINICĂ

1 Îți amintești de povestirea despre Balaam și măgarul lui, care a vorbit? Balaam locuia departe de Israel și era unul din înțelepții din țara lui. El fusese unul din prorocii lui Dumnezeu, dar ajunsese lacom și egoist.

Împăratul Balac i-a promis lui Balaam că îl va face foarte bogat dacă era de acord să blesteme pe poporul lui Dumnezeu. Dar, de fiecare dată când încerca să îl blesteme, Dumnezeu îl oprea, și din gura lui Balaam ieșeau doar cuvinte frumoase despre poporul lui Dumnezeu.

Unul din lucrurile pe care le-a spus Balaam a fost că, într-o zi, avea să iasă o stea din Israel, țara în care era poporul lui Dumnezeu. El a mai spus că scepтрul urma să vină de acolo. Împărații folosesc scepтрul, așa că asta însemna că un Împărat avea să iasă din Israel.

Numeri 24:17.

Înțelepții din acea țară îndepărtată știau ce scriseră Balaam și alți proroci. Poate că știau chiar și despre scrierile lui Daniel, pentru că și el a fost unul din înțelepți nu cu mult timp în urmă.

Sute de ani oamenii au studiat acele scrieri și acum unii dintre ei erau siguri că în curând avea să sosească momentul venirii Împăratului.

Într-o seară, în timp ce studiau stelele, înțelepții au văzut o lumină ciudată și puternică pe cer, undeva departe, în vest. Au văzut cum s-a transformat într-o stea frumoasă, care a rămas pe cer. Nu se asemena cu nicio altă stea. Ce era? De ce apăruse atât de brusc? Ce semnificație avea? Ei voiau să știe.

GÂNDEȘTE-TE: Știi ce era cu acea lumină puternică pe cer și ce era steaua? Vom afla mâine.

TEXT DE MEMORAT:

„Mă veți căuta, și Mă veți găsi
dacă Mă veți căuta cu toată inima.”
Ieremia 29:13

LUNI

2 Înțelepții erau siguri că semnificația luminii puternice și a frumoasei stele era una importantă. Au vorbit și cu alți înțelepți și au început să studieze profețiile și mai mult. Poate că aceasta era steaua de care vorbise Balaam.

Ei nu știau că lumina puternică pe care o văzuseră pe cer în acea seară era un cor de îngeri care le cântau păstorilor. Apoi lumina a devenit o stea și acum acei îngeri aveau să îi călăuzească pe înțelepți la Isus.

Prin vise, Dumnezeu le-a spus să urmeze steaua pentru că așa Îl vor găsi pe Împăratul nou-născut pe care Îl trimisese. Cât entuziasm!

În imaginile pe care le vedem cu înțelepții, sau magii, de obicei sunt doar trei persoane, nu-i așa? Dar Biblia nu ne spune câți magi au fost. De fapt, probabil că a fost o caravană mare care a plecat din acel ținut îndepărtat. Magii erau bogați. Aveau nevoie să ducă cu ei multe cămile și slujitori în lunga călătorie spre Israel. Pentru Împărat au luat daruri foarte scumpe. De asemenea, au mai luat cu ei profețiile pe care le studiaseră.

Magii trebuiau să călătorească doar noaptea, pentru a putea vedea steaua pe care o urmau. Călătoria a durat multe zile, dar, de fiecare dată când se opreau pentru a se odihni, ei mai studiau din profeții. Continuându-și călătoria, ei vorbeau cu plăcere despre lucrurile pe care le descopereau și despre minunatul Împărat. Astfel timpul a trecut mai ușor.

În cele din urmă, au ajuns în Israel. Coborând dealul înainte de Ierusalim, steaua strălucitoare care îi călăuzea s-a oprit chiar deasupra templului. Apoi, încetul cu încetul, și-a pierdut din strălucire, până a dispărut.

 GÂNDEȘTE-TE: Știau acei magi mai multe despre venirea lui Isus decât știa poporul lui Dumnezeu? Isus Se întoarce curând. Nu ar trebui să aflăm cât de mult putem despre acest eveniment? Matei 24:44.

MARȚI

3 Magii erau siguri că steaua încetase să mai strălucească în locul în care urmau să Îl găsească pe noul Împărat. Poate că și-au pus hainele cele bune și s-au asigurat că darurile lor erau gata pentru a fi date Împăratului. Cum crezi că s-au simțit când au intrat pe porți în cetate?

Poate că oamenii s-au oprit și s-au uitat lung la convoiul care mergea pe stradă spre templu. Poate s-au întrebat cine erau acei oameni bogați. Păreau foarte importanți.

Templul era foarte frumos, dar acolo nu se întâmpla nimic special. Preoții păreau că își împlinesc treaba lor obișnuită. Nimeni nu

părea din cale afară de bucuros. Când magii au întrebat unde era noul Împărat, nimeni nu a părut în stare să răspundă. Ce era greșit? Preoții au părut surprinși, chiar puțin speriați când magii i-au întrebat. **Matei 2:1,2.**

Magii i-au ascultat politicoși pe preoți în timp ce le vorbeau despre religia lor. Și-au dat seama că preoții aveau impresia că ei erau păgâni și că nu Îl cunoșteau pe adevăratul Dumnezeu, așa că nu îi respectau prea mult. Cu cât magii puneau mai multe întrebări, cu atât lucrurile se înrăutățeau. Părea că ceea

ce sperau cu atâta nerăbdare să găsească se transforma într-o mare dezamăgire. **Versetul 3.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că Se simțea Dumnezeu? Acei magi chiar erau păgâni? Sau știau ei mai multe despre Dumnezeu și despre venirea lui Isus decât știau preoții și conducătorii? Este ușor să crezi că noi suntem mai buni decât oamenii care nu gândesc la fel ca noi?

MIERCURI

4 Nelegiuitul împărat Irod auzise despre magii care urmau steaua pentru a găsi un Copilaș special, pe care Îl numeau Împăratul iudeilor.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Probabil că și el știa că evreii Îl așteptau pe Mesia. Chiar venise El? Dacă da, Irod dorea să știe. El nu voia ca un alt împărat să îi ia locul. Ce a făcut numaidecât?

Matei 2:4,5.

Preoților și cărturarilor nu le plăcea de împăratul Irod. Când el i-a obligat să

răspundă la întrebarea lui, aceștia s-au mâniat și nu au fost de mare ajutor. Deși ei i-au spus ce scria profetul despre Isus, că Se va naște în Betleem, felul în care i-au spus l-a făcut pe Irod să creadă că plănuiau să scape de el în taină. Acum se întreba dacă încercau să găsească un alt împărat care să îi ia locul.

Irod a știut că trebuia să acționeze rapid. Trebuia să afle mai multe despre Prunc și trebuia să scape de El. Acum știa că Se născuse

în Betleem. Dar când? Poate că magii știau, așa că i-a chemat la el. **Versetul 7.**

Deși era furios și înspăimântat, Irod a arătat un mare interes în discuția pe care a purtat-o cu magii. El i-a întrebat cât trecuse de când văzuseră steaua pentru prima dată. Ce le-a spus magilor să facă după aceea? **Versetul 8.**

Magii nici nu bănuiau ce plănuia să facă împăratul Irod. Probabil erau bucuroși că cel puțin cineva era interesat de noul Împărat.

GÂNDEȘTE-TE: Știa Dumnezeu ce era în mintea lui Irod? Știe El întotdeauna ce gândim?

JOI

Începea să se întunece când magii au ieșit din Ierusalim. Probabil că simțeau o mare dezamăgire. Apoi cineva le-a îndreptat privirea spre cer și a spus: „Priviți! Steaua!”

Și iată, steaua strălucea din nou pe cer, luminoasă și puternică. Fusese o zi ciudată, dar acum se simțeau ușurați și fericiți. Steaua continua să îi călăuzească. Bucuroși, magii au urmat steaua, care i-a condus la Betleem, nu foarte departe. **Matei 2:9,10.**

Împăratul Irod le-a spus să caute Copilașul până îl vor găsi, dar ei nu au trebuit să caute deloc. Când au ajuns la Betleem, steaua s-a oprit chiar deasupra locului în care erau Iosif, Maria și Copilașul – un loc umil, care era folosit pentru animale. Copilașul Isus era în staul.

Magii ar fi putut gândi chiar atunci și chiar acolo că făcuseră o mare greșală. Dar nu. Ei se încredeau în Dumnezeu și în steaua Lui. Ei știau că El îi conducea. Faptul că L-au găsit pe Împărat într-un loc atât de sără-

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

căcios, culcat într-un staul, nu i-a făcut să se răzgândească deloc. Chiar atunci și-au dat seama că Isus era Împăratul pe care Dumnezeu îl făgăduise.

Ei au luat darurile – aur, smirnă și tămâie – și, îngeunchind plini de reverență, le-au pus la picioarele lui Isus. **Versetul 11.**

Poate că L-au privit îndelung pe scumpul Copilaș. Poate Acesta chiar le-a zâmbit. Ei veniseră de la așa mare depărtare pentru a-L găsi și pentru a I se închina. Apoi și-au luat rămas bun și au plecat.

Împăratul i-a rugat să se întoarcă pe la el și să îi spună totul despre Copilaș și despre cum să îl găsească, așa că asta aveau de gând să facă. Dar s-a întâmplat ceva care i-a făcut să se răzgândească.

GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că ar fi putut gândi ei în acea seară: preoții și conducătorii, împăratul Irod, Maria și Iosif, magii, îngerii, Dumnezeu-Tatăl?

VINERI

S-a întâmplat ceva care i-a făcut pe magi să își schimbe planul de a trece pe la Irod la întoarcere. Ce anume s-a întâmplat? **Matei 2:12.**

Magii nu știau că Irod dorea să îl omoare pe Isus. Desigur, după visul avut, ei s-au întors direct în țara lor.

Atunci Dumnezeu i-a spus lui Iosif într-un vis să îi ia pe Maria și pe Copil și să plece în Egipt, deoarece Irod încerca să omoare Pruncul. În cât timp a hotărât Iosif să plece? **Versetele 13,14.**

În Ierusalim, Irod aștepta întoarcerea magilor. Când a auzit că aceștia nu mai veneau, el s-a supărat foarte tare. Poate se gândea deja că preoții și conducătorii încercau să îl păcălească. Poate a crezut că magii îi dejucașeră planul ascuns. Avea mulți soldați sub conducerea lui. Ce lucru îngrozitor a poruncit el? **Versetul 16.**

Dar Isus era în siguranță în Egipt. Iosif și Maria erau săraci, însă, datorită darurilor aduse de magi, ei au avut bani să meargă și să stea acolo până se puteau întoarce în siguranță.

La scurtă vreme după ce Irod a ucis toți pruncii din Betleem, a murit și el, și nimănui nu i-a părut rău.

GÂNDEȘTE-TE: Satana deja încerca să îl distrugă pe Isus. Dar nu îi putea împiedica pe oameni să afle că Isus venise. Păstorii le-au vorbit oamenilor despre aceasta și aceștia au spus altora. Magii au crezut și apoi s-au întors în țara lor și au povestit cele întâmplate. Toți din Ierusalim știau. Chiar și preoții și conducătorii auziseră, dar ei au ales să nu acorde atenție acestui lucru. Asta s-a întâmplat la prima venire a lui Isus. Acum aproape că a sosit vremea pentru a doua venire. Noi ajutăm la răspândirea veștii că El vine?

Studiu suplimentar: Matei 2:1-18; Viața lui Isus, pp. 59–67.

COLȚUL CU POVEȘTI

Furtuna – partea a 2-a

Adaptare de Amy Sherrard după *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*

Domnul Gurney le ducea pe Ellen și pe sora ei cu barca pentru a vizita o familie de credincioși de pe o mică insulă când s-a stârnit o furtună îngrozitoare. Într-un final, au realizat că erau aproape de mal.

– Ajutor! Ajutor! striga dl Gurney.

El nu știa că erau aproape de una din casele de pe insulă.

Toți cei din casă dormeau, în afară de o fetiță, care asculta vântul vuind, tunetul și ploaia. Dintr-odată a auzit în depărtare o voce. „Ajutor! Ajutor!” părea să strige vocea aproape stinsă. A ascultat cu atenție și din nou a auzit: „Ajutor!”

Atunci a alergat la tatăl ei pentru a-l trezi.

– Tata! Tata! Cineva strigă după ajutor!

Tatăl a ascultat și a auzit și el strigătele.

– Cineva are probleme, a spus el în timp ce sărea din pat.

S-a îmbrăcat repede și a ieșit cu micuța lui barcă, strigând:

– Vin acum! Unde sunteți? Nu vă văd!

– Aici! Suntem aici! a strigat înapoi dl Gurney.

Nu a trecut mult până bărbatul săritor a ajuns la barca celor trei și i-a aruncat o frânghie dl Gurney.

– Leagă frânghia de barca voastră și noi vom încerca să o tragem în spatele nostru. Voi puteți urca în barca mea cu vâsle.

A fost puțin înspăimântător să treacă dintr-o barcă în alta. Dar, în cele din urmă, au ajuns cu toții cu bine în barca cu vâsle și cei doi bărbați au vâslit cât de tare au putut pentru a ajunge la mal. Apoi, dintr-odată, frânghia s-a rupt și vântul a purtat barca cu vele departe de ei. Nu aveau cum să o mai recupereze în întineric, așa că au trebuit să o lase să se depărteze.

Când au ajuns în siguranță la mal, cei din familia bărbatului binevoitor i-au primit în casa lor, i-au

ajutat să se încălzească lângă foc și le-au dat haine uscate. Probabil că fetița a fost foarte bucuroasă că a auzit acel strigăt după ajutor. Ellen a îmbrățișat-o călduros și i-a mulțumit.

Furtuna s-a potolit până ziua următoare, soarele a început din nou să strălucească cu putere și ei au făcut o vizită frumoasă la credincioșii adventiști din

cealaltă casă de pe insulă. Când a sosit timpul să plece de la credincioșii adventiști de acolo, aceștia nu mai erau triști și descurajați. Acum știau că Isus nu îi uitase și I-au mulțumit Lui pentru că i-a păzit pe Ellen și pe ceilalți.

Sosise vremea să se întoarcă la Fairhaven și tatăl din familia adventistă a spus că îi va duce el cu barca,

deoarece barca pe care o împrumutase dl Gurney se pierduse.

Ajunși în port, ei erau fericiți în urma vizitei făcute la credincioșii de pe insulă, dar erau și triști în același timp. Avea să îi fie greu dl Gurney să îi spună prietenului său că pierduse barca pe care i-o împrumutase. Dar cum putea să o plătească? Aceasta era marea întrebare care îl frământa și la care nimeni nu cunoștea răspunsul. (Va urma)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #31_ 3 august

Copilul Isus

DUMINICĂ

1 Nelegiuitul Irod murise. Iosif, Maria și Isus erau încă în Egipt. Cum puteau să afle când era sigur pentru ei să se întoarcă în țara lor? Dumnezeu știa. Și când a sosit timpul, El i-a spus lui Iosif. **Matei 2:19,20.**

Iosif se aștepta ca acum să locuiască în Betleem, deoarece acolo Se născuse Isus, exact cum fusese profetizat. Împăratul David se născuse acolo și Isus era din seminția lui David. Dar când Iosif a aflat că noul împărat, unul din fiii lui Irod, era la fel ca tatăl lui, el a început să își facă griji. Cum a hotărât ce să facă? **Versetul 22.**

Astfel că, într-un final, Iosif și Maria s-au întors la casa lor din Nazaret. **Versetul 23.**

Nazaret? Toți cunoșteau Nazaretul. De ce? Pentru că oamenii de acolo erau foarte răi. Dar acela era locul în care urma să trăiască Isus până în jurul vârstei de treizeci de ani. Probabil că Satana a fost foarte mulțumit. Ce loc bun pentru a-L ispiti pe Isus să nu asculte de Legea lui Dumnezeu!

Dar pentru că Dumnezeu era Tatăl Lui adevărat, nu ar fi fost mai ușor pentru Isus să nu asculte de ispitele lui Satana? Nu. Dacă Lui I-ar fi fost mai ușor avându-L pe Dumnezeu ca Tată, atunci Satana ar fi spus: „Nu este corect. Isus nu este o ființă umană adevărată. El Își folosește puterea de Dumnezeu pentru a-I fi mai ușor. El nu dovedește că oamenii adevărați pot să nu mai păcătuiască. El nu poate muri în locul lor, așa cum credeau oamenii când jertfeau mieii aceia nevinovați.”

Toți îngerii și toate ființele din alte lumi ar fi fost obligați să spună că Satana avea dreptate. Dar Satana, toți îngerii și toate ființele din alte lumi știau că, deși

TEXT DE MEMORAT:

„Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” Luca 2:52

Isus încă era pe deplin Dumnezeu, El totodată era pe deplin om. Deși noi nu putem înțelege acest lucru, este adevărat.

GÂNDEȘTE-TE: *Dorește Satana să credem că Isus nu a fost om și că noi nu putem fi niciodată ca El? Putem să fim ca El dacă alegem ca El să locuiască în noi? Ioan 17:23.*

LUNI

2 Copil fiind, Isus era întotdeauna vesel, fericit și săritor. Mariei îi plăcea să Îl privească cum crește și învață. Pentru că școlile de atunci îi învățau pe copii lucruri care nu erau în Scripturi, ea L-a educat acasă. Ea și Iosif erau fericiți să vadă cât de repede învăța El.

Duhul Sfânt a ajutat-o pe Maria să Îl învețe pe Isus să citească și să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu și Cele Zece Porunci. El a învățat despre multele lucruri pe care le-a creat Dumnezeu. Lui Îi plăcea să se trezească dimineața devreme pentru a privi răsăritul și pentru a petrece timp în liniște cu Dumnezeu,

Tatăl Lui. Lui Îi plăcea să cânte laudă lui Dumnezeu împreună cu pășările. **Psalmii 59:16.**

Isus știa aceleași povestiri biblice care ne plac și nouă – de la relatarea despre cum a creat Dumnezeu lumea până la ultima carte a Vechiului Testament. A aflat cum a intrat păcatul în lumea noastră. A fost trist că atât de mulți au ales să asculte de Satana și să îl creadă.

Isus a aflat că jertfirea mieilor avea ca scop să îi reamintească popoului lui Dumnezeu că El făgăduise să-L trimită pe Mesia să moară în locul lor. De asemenea, El a mai aflat că ce făceau preoții cu sângele mieilor în templu arăta spre modul în care sunt iertate păcatele noastre. Isus a ascultat cu mare atenție la planul minunat pe care îl făcuse Dumnezeu. El a aflat că fiecare persoană care alege să se încreadă în Mesia avea să fie salvată.

 GÂNDEȘTE-TE: *A început Isus să înțeleagă că El era Mesia care urma să moară pentru a ne salva? Probabil că nu încă, dar El asculta în timp ce Dumnezeu vorbea minții Lui.*

MARȚI

 Încă de când păcatul a intrat în lumea noastră, Isus, Dumnezeu-Fiul, a fost Cel care ne vorbește. Dumnezeu-Tatăl a fost auzit vorbind despre Isus când El a fost pe pământ. Dar, în afară de acele câteva ocazii, de acele locuri în care Biblia menționează că Dumnezeu a spus ceva, Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost Cel care a vorbit. Totul din frumosul templu vorbea despre El.

Acum, Dumnezeul-Fiul era om și totodată și Dumnezeu. Dar El nu și-a folosit puterea de Dumnezeu pentru a face să Îi fie mai ușor ca om. El a învățat pe de rost versete și Cele Zece Porunci – chiar cuvintele pe care El le rostise – la fel ca noi. La fel ca altor copii, lui Isus Îi plăcea să alerge și să Se joace. Dar El nu înșela și nu spunea minciuni.

Lui Îi părea rău când vedea un animal rănit. Îi părea rău pentru oamenii triști sau răniți. Nu doar o dată El și-a împărțit prânzul cu cei flămânzi.

Isus era întotdeauna vesel, bun și altruist și nu Se plângea. Asculta de pă-

rinții Lui de îndată și cu plăcere. Nu devenea nerăbdător și nu Își pierdea cumpătul. Nu era mândru sau îngâmfat și nu Se purta ca și cum ar fi fost mai bun decât alți oameni. **Filipeni 2:3-5.**

Încă de la nașterea Sa, Isus a avut frați și surori vitrege. Prima soție a lui Iosif murise, așa că Maria a devenit mama vitregă a copiilor lui. Astfel, Iosif a devenit tatăl vitreg al lui Isus când El S-a născut, pentru că adevăratul Tată al lui Isus era Dumnezeu.

Frații mai mari ai lui Isus adesea Îl tachinau și râdeau de El. Erau enervați de faptul că El nu li Se alătura când făceau rele. Deși adesea ei Îi răneau simțămintele, El îi iubea și întotdeauna Se purta cu bunătate față de ei.

 GÂNDEȘTE-TE: *A râs vreodată cineva de tine când ai ales să nu faci ceea ce știai că este greșit? Isus știe ce simți când se întâmplă acest lucru.*

MIERCURI

 În fiecare an, părinții lui Isus mergeau să sărbătorească Paștele la Ierusalim. Datina spunea că, atunci când băiatul împlinea doisprezece ani, nu mai era considerat copil; era tânăr și putea merge la sărbătoarea pascală. Astfel că, atunci când Isus a avut doisprezece ani, Iosif și Maria L-au luat cu ei la sărbătoarea pascală. **Luca 2:41,42.**

De la Nazaret la Ierusalim erau aproximativ o sută zece kilometri, așa că au făcut câteva zile pe drum. Bătrânii și femeile mergeau pe boi sau măgăruși, ceilalți mergeau pe jos. La lăsarea nopții, toți se opreau.

Îți poți imagina cât de entuziasmat era Isus? El auzise multe povestiri despre Ierusalim și despre frumosul templu și era nerăbdător să ajungă acolo. Apropiindu-se de cetate, toți au început să cânte psalmi de bucurie și laude, și Isus a cântat împreună cu ei.

Isus fusese consacrat la templu când era doar un copilăș, dar, desigur, El nu Își amintea. Nerăbdător, îi urmărea cu privirea pe preoții îmbrăcați în haine albe. A văzut mielul nevinovat că este ucis și a privit cum a fost pus pe altar ca jertfă. A ingenunchat și S-a rugat împreună cu ceilalți în timp ce norul de tămâie se ridica înaintea

lui Dumnezeu în templu. Privind, Isus părea să înțeleagă tot mai mult semnificația acelor lucruri pe care le făceau preoții. El era foarte tăcut și dorea să fie singur pentru a gândi. Era sigur că toate lucrurile pe care le vedea arătau cumva spre El. Isus a început să Își pună întrebări. Oare era posibil ca El să fie adevăratul Miel?

Când a trecut Paștele și oamenii au început să se întoarcă la casele lor, Isus a mai rămas în urmă. Părinții Lui și prietenii lor au pornit înapoi spre Nazaret și nu și-au dat seama că El era încă la templu. Credeau că El era cu prietenii sau cu rudele din grupul de călători. **Versetele 43, 44.**

 GÂNDEȘTE-TE: Prin mintea lui Isus treceau gânduri mărețe. El știa că nu putea vorbi cu nimeni despre ele. Știa că nimeni nu L-ar înțelege.

JOI

 Într-o parte din frumosul templu era un loc în care discipolii erau învățați multe legi. Unele din acele legi au fost date de Dumnezeu. Dar multe dintre ele au fost inventate de cărturari. Totuși, cărturarii îi învățau pe oameni să asculte de legile inventate ca și când ar fi fost date tot de Dumnezeu.

Iosif, Maria și restul familiei au respectat și s-au supus tuturor legilor făcute de cărturari și au crezut că și Isus trebuia să facă la fel. Dar Isus cunoștea diferența dintre legile adevărate și importante ale lui Dumnezeu și legile neimportante pe care oamenii le respectau. El S-a supus cu atenție legilor lui Dumnezeu, dar nu le-a respectat pe cele adăugate de cărturari. Părinții Lui sperau că, în timpul petrecut la Ierusalim, Isus urma să asculte de cărturari și să aleagă să îi respecte pe ei și multele reguli pe care le propovăduiau.

Cât Isus a fost la sărbătoarea Paștelui, Duhul Sfânt L-a învățat. El deja înțelegea mai mult decât cărturarii cu privire la profeții și la marele plan al lui Dumnezeu de a ne salva.

Isus a mers la câteva ore de la templu și a ascultat cu respect. El dorea să învețe. Cărturarii își dădeau seama din întrebările pe care le puneau El că știa Scripturile foarte bine, în special profețiile despre Mesia. Când ei, la rândul lor, I-au pus întrebări, cu greu le venea să creadă cât de bine răspundea. Pe măsură ce El le-a pus mai multe întrebări despre diverse profeții, ei au

început să vadă o semnificație mai profundă în ele. **Isaia 53:4-7.**

GÂNDEȘTE-TE: Au încercat unii oameni să elimine din regulile date de Dumnezeu sau să adauge la acestea? Îți vine în minte vreun exemplu de schimbare?

VINERI

 Părinții lui Isus erau pe drum spre casă de la sărbătoarea pascală. Dar Isus era încă la Ierusalim.

 Iosif și Maria au crezut că Isus era cu alți oameni din grupul cu care călătoreau. Ei se bucurau atât de mult de întâlnirea cu prietenii și rudele, încât nu I-au simțit lipsa până a sosit vremea să oprească și să se odihnească pe timpul nopții. Dintr-odată, și-au dat

seama că El nu era cu ei. Unde era? De obicei era chiar acolo, gata să ajute. Dar, de această dată, nu era nicăieri. Când L-au căutat, nu L-au găsit nicăieri. **Luca 2:44.**

Lui Iosif și Mariei nu le venea să creadă că fuseseră atât de neatenți. Unde era Isus? Ce se întâmplase cu El? El era Fiul lui Dumnezeu și ei erau responsabili de El. Trebuiau să Îl găsească numaidecât. Atunci și-au

amintit că Irod voise să Îl omoare. Dacă I s-a întâmplat ceva îngrozitor?

Deja erau la o oarecare depărtare de Ierusalim. Au pornit în mare grabă înapoi. **Versetul 45.**

Când au ajuns înapoi la templu, foarte agitați, L-au căutat cu privirea peste tot printre oamenii care se închinau acolo. Chiar au căutat și în încăperile de la templu. Dar nu era de găsit nicăieri. Apoi, dintr-odată, I-au auzit glasul. Era la școala de acolo. Ce ușurare! Ce au văzut când au privit înăuntru? **Versetele 46, 47.**

Chiar și părinții lui Isus au fost uimiți când L-au ascultat. Dar când Maria L-a muștrătat, ce răspuns i-a dat Isus? **Versetele 48, 49.**

Era prima dată când Isus arăta că El știa că Iosif nu era tatăl Lui adevărat. Dar Iosif și Maria nu au înțeles semnificația răspunsului Lui. **Versetul 50.**

GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că a vrut să spună Isus? De ce venise în această lume?

Studiu suplimentar: Luca 2:39-52, *Viața lui Isus*, pp. 68–83.

COLȚUL CU POVEȘTI

Furtuna – partea a 3-a

Adaptare de Amy Sherrard după *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*

Ellen, Sarah și dl Gurney se întorseseră în siguranță înapoi la Fairhaven cu barca credinciosului adventist pe care îl vizitaseră pe insulă. Dar acum se întrebau cum să procedeze în privința bărcii pierdute în timpul furtunii. Dl Gurney împrumutase acea barcă de la un prieten.

Toți cei care erau în barca fratelui adventist se rugau în taină. Doreau să afle cum să îi spună omului de la care împrumutaseră barca că o pierduseră.

„Isuse, când am strigat la Tine după ajutor, Tu ne-ai salvat din acea furtună îngrozitoare noaptea trecută. Acum marea este liniștită, dar noi din nou avem probleme. Tu știi unde este barca împrumutată, fie undeva departe, în larg, fie pe fundul apei. Isuse, Tu știi că noi nu avem cum să îi plătim barca proprietarului. Te rugăm să ne ajuți din nou!”

Pe măsură ce se apropiau tot mai mult de locul în care proprietarul bărcii o ținea întotdeauna legată, ei au continuat să se roage. În cele din urmă, i-au zărit casa. Apoi, apropiindu-se tot mai mult, i-a cuprins entuziasmul. Oare era adevărat ce vedeau în fața ochilor? Era posibil așa ceva?

– Este! Este! au exclamat ei. Barca pierdută este legată în siguranță de docul unde era întotdeauna!

Acum, rugăciunea lor s-a schimbat. „Isuse, nu știm cum a ajuns acolo, dar Îți mulțumim! Mulțumim!”

Au mers repede la casa proprietarului bărcii.

– Văd că barca vi s-a întors deja, a spus dl Gurney. Cum a ajuns aici? a întrebat el nerăbdător.

Prietenul lui era surprins.

– Nu tu ai adus-o dimineață și ai legat-o? a întrebat el.

– Nu, nu eu am adus-o, i-a răspuns dl Gurney, zâmbind.

Apoi i-a povestit prietenului său cum s-a pierdut barca în acea furtună puternică și cât de triști au fost gândindu-se cum să îi spună.

Proprietarul s-a uitat la barca lui și a dat din cap. Îi era greu să creadă ce se întâmplase.

– Cine crezi că a adus-o înapoi în siguranță din acea furtună și a pus-o unde îi era locul? l-a întrebat dl Gurney pe prietenul lui.

Proprietarul i-a răspuns:

– Fără îndoială că a fost un înger. Doar un înger ar fi putut face acest lucru.

Apoi au îngenunchat cu toții și l-au mulțumit lui Dumnezeu pentru modul în care El le-a purtat de grijă – lor și bărcii.

Îți amintești de un moment în viața ta când un înger ți-a purtat de grijă ție sau cuiva cunoscut? (Sfârșit)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #32 _ 10 august

ISUS, Exemplul nostru

DUMINICĂ

1 Mulți copii cresc în zone pe care oamenii le numesc zone mai prost famate ale orașului. Ție ți-ar plăcea să locuiești într-un oraș care în întregime este atât de rău, încât oamenii cred că nimic bun nu ar putea ieși de acolo?

Sau ți-ar plăcea să îți spună oamenii că tu nu știi nici măcar cine este tatăl tău? Sau că mama ta este o femeie rea?

Cum ar fi dacă nici măcar frații tăi vitregi nu te-ar plăcea? Sau dacă întotdeauna ar crede că tu trebuie să ascuți de ei pentru că ei sunt mai mari decât tine? Cum ar fi dacă s-ar lua de tine tot timpul?

Ba mai mult, cum ar fi dacă până și părinții tăi ar fi de acord cu frații tăi și nu ți-ar lua partea?

Dar dacă L-ai iubi pe Dumnezeu din toată inima ta și ai respecta Cele Zece Porunci desăvârșit, dar pastorul bisericii tale le-ar spune părinților tăi că tu nu respecti regulile date de Dumnezeu și că ei ar trebui să te oblighe să le respecti?

Dar dacă ceilalți copii te-ar numi laș pentru că nu ripostezi?

Cum ar fi dacă părinții tăi ar fi săraci și frații tăi ar crede că ești nesăbuit pentru că ți-ai dat hrana celui care îi era foame?

Acestea sunt doar câteva din lucrurile care I se întâmplau lui Isus tot timpul în copilăria Lui. Satana nu rata nicio ocazie de a-I face viața cât de grea putea. Ah, cât de mult încerca să Îl facă să uite să Se încreadă în Dumnezeu – măcar o dată!

GÂNDEȘTE-TE: Satana nu ne poate ispiti nici măcar într-un mod pe care Isus să nu îl înțeleagă.

© Darel Tank

TEXT DE MEMORAT:

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit.” Marcu 16:16

El este singurul om care știe exact ce simți. Evrei 2:18; 4:15,16. Nu ești bucuros că poți vorbi cu El oricând și că știi că Lui Îi pasă?

LUNI

2 Știi căror oameni le făcea plăcere să se afle în preajma lui Isus? Copiilor mici și oamenilor în vârstă, celor supărați și descurajați, chiar și animalelor. Toți știau că Isus îi iubea. Isus iubea pe fiecare, chiar și pe cei care nu erau draguți cu El.

Dacă ai fi trăit în Nazaret, L-ai fi văzut pe Isus mergând înspre și de la atelierul de tâmplărie al lui Iosif. Acolo lucrau în fiecare zi, în afară de Sabat. Chiar de când Isus a fost foarte tânăr, Iosif L-a învățat cum să lucreze cu lemnul și El a devenit un bun tâmplar. Știa cum să facă fiecare bucată de lemn să se potrivească perfect. Știa cum să Își folosească fiecare unealtă și le îngrijea foarte bine. El Își lăsa masa de lucru curată și ordonată înainte de a merge acasă în fiecare zi. Și Își ajuta părinții cât de mult putea.

Isus arăta și Se îmbrăca la fel ca alți oameni săraci, care trebuiau să trudească din greu. El

obosea la fel ca alți oameni. Nu Îi era deloc mai ușor decât celorlalți oameni să urce și să coboare dealul. Avea un trup puternic pentru că urma legile simple ale sănătății.

An după an, Isus trudea din greu în timp ce aștepta ca Dumnezeu să Îi spună când era momentul potrivit să înceapă să predice și să învețe. A lucra în atelierul de tâmplărie însemna să asculte și să urmeze planul lui Dumnezeu la fel de mult ca atunci când predica și îi învăța pe ceilalți. El era un exemplu perfect pentru copii și adulți.

 GÂNDEȘTE-TE: Acum Isus deja avea aproape treizeci de ani. Știa că Dumnezeu avea să Îi spună când să Își înceapă lucrarea. Ce ne spune Biblia despre El? Luca 2:52.

MARȚI

3 Ioan Botezătorul și Isus erau rude și aveau aproape aceeași vârstă. Ioan era cu doar șase luni mai mare decât Isus. Așa că, pe măsură ce Isus creștea, creștea și Ioan.

Deși nu se văzuseră niciodată, Ioan auzise despre Isus. Ioan știa că el trebuia să-i ajute pe oameni să se pregătească pentru lucrarea pe care urma să o facă Mesia. El aflase ce spusese prorocii despre Mesia și, deși nu știa sigur, credea că Isus era Mesia.

Oamenii veneau din toată țara pentru a-l auzi pe Ioan predicând. Chiar și în cetatea nelegiuită Nazaret oamenii vorbeau despre el. Ascultându-i, Isus a știut că era timpul să lase în urmă atelierul de tâmplărie și să meargă unde predica Ioan.

La acea vreme, Iosif era mort, așa că Isus Și-a luat rămas-bun de la mama Lui și nu a trecut mult timp până când a ajuns la locul în care Ioan boteza oameni în râul Iordan. Deși nu păcătuisese niciodată, Isus i-a cerut lui Ioan să Îl boteze și pe El. **Matei 3:13.**

Ceva în purtarea lui Isus îi dădea de înțeles lui Ioan că El nu avea nevoie să fie botezat. El nu păcătuisese. „Nu”, i-a spus Ioan lui Isus, „Tu ar trebui să mă botezi pe mine.” **Versetul 14.**

Cu blândețe, dar totodată ferm, Isus a insistat. El știa că trebuia să facă tot ce ne cerea nouă să facem, pentru a fi exemplul desăvârșit pe care să îl urmăm. **Versetul 15.**

GÂNDEȘTE-TE: Știa Isus că a primi botezul era o modalitate importantă de a le transmite celorlalți despre alegerea noastră de a-L urma pe Isus și de a-L lăsa să ne ia păcatele? Dacă încă nu ai fost botezat, la momentul potrivit, și tu vei dori să le transmiți celorlalți că ai luat această hotărâre.

MIERCURI

4 După ce a primit botezul și a ieșit din apă, Isus S-a rugat chiar acolo pe mal. El știa că nimeni nu avea să înțeleagă ce fel de Mesia urma să fie. Aproape toți aveau o concepție greșită despre Mesia, dar și despre multe alte lucruri. **Luca 3:21.**

Isus știa că Satana trudea din greu pentru a-i convinge pe oameni să creadă minciuni îngrozitoare despre

Dumnezeul nostru cel iubitor. Ei credeau că Dumnezeu pândește întotdeauna și aștepta să vadă orice greșală pe care o fac, pentru a-i putea pedepsi.

Învățătorii lor nu înțelegeau semnificația Celor Zece Porunci minunate. Ei au inventat atât de multe reguli, încât era aproape imposibil să le învețe pe toate. Dar, dacă oamenii nu le aplicau, li se spunea că păcătuiau.

Isus știa, de asemenea, că multor oameni nu le plăcea de romani, conducătorii lor. Ei doreau un Mesia care să fie împăratul lor și să-i alunge pe romani. Apoi, credeau ei, puteau fi din nou o națiune liberă și puternică. Ei credeau că astfel nu ar mai exista oameni săraci și că toți aveau să fie fericiți.

Majoritatea oamenilor probabil nu știau că adevăratul lor vrăjmaș era Satana și că cea mai mare nevoie a lor era de un Mesia care să îi elibereze de sub puterea lui Satana.

Isus știa cât de greu urma să fie ca oamenii să creadă că El era Singurul care le putea arăta cum era cu adevărat Dumnezeu-Tatăl. Ei trebuiau să creadă că El era Dumnezeu-Fiul și că venise să îi salveze din păcatele lor.

GÂNDEȘTE-TE: Isus știa toate aceste lucruri. De ce crezi că a venit în modul în care a venit, în loc să vină așa cum Îl așteptau majoritatea oamenilor?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

5 Ioan tocmai Îl botezase pe Isus în râul Iordan. În timp ce Se ruga pe malul râului, Isus Se gândea la marea lucrare pe care venise să o facă. El trebuia să-i avertizeze pe oameni că Satana încerca să îi determine să aleagă împărăția lui, care este din această lume. Dar ei puteau fi în siguranță și fericiți doar alegând Împărăția lui Isus, care nu este din această lume. **Ioan 18:36.**

Isus știa că Satana este puternic. El știa că Satana avea să continue să lupte în orice mod posibil pentru a-i împiedica pe oameni să aleagă să aparțină Împărăției lui Dumnezeu. De multe ori, părea că aproape toți oamenii încă alegeau să îl creadă și să îl urmeze pe Satana.

Isus încă era Dumnezeu. Dar acum era și om. El știa că nu trebuia să Își folosească puterea de Dumnezeu ca să facă vreun lucru pe care noi nu l-am putea face. El trebuia să depindă de puterea Tatălui să Îi poarte de grijă, la fel cum trebuie să facem și noi. El urma să aibă nevoie de acea putere tot timpul, pentru că Satana încontinuu încerca să Îl facă să păcătuiască.

Privind spre cer și rugându-Se, Isus Își dorea nespus să știe că Dumnezeu-Tatăl era mulțumit de ascultarea Sa plină de iubire și că avea să fie cu El în fiecare moment.

Îngerii ascultau. Ei nu mai auziseră niciodată o astfel de rugăciune. Ei își doreau să Îi poată spune lui Isus că Tatăl Său din ceruri avea să fie cu El în fiecare clipă. Dar nu. Însuși Dumnezeu urma să răspundă rugăciunii lui Isus.

 GÂNDEȘTE-TE: *Îngerii noștri ne ascultă când ne rugăm? Oare și Isus ne aude? Da. Dorește El să ne țină în siguranță față de atacurile lui Satana? Ne amintim noi întotdeauna că nu putem fi în siguranță fără ajutorul Lui?*

VINERI

6 În timp ce Se ruga pe malul râului, Isus privea spre cer de parcă putea să vadă dincolo de nori. Când Și-a încheiat rugăciunea, s-a întâmplat ceva uimitor. Ce anume? **Matei 3:16.**

Apoi a vorbit o voce direct din cer. Nu era vocea unui înger. A cui voce era și ce a spus El? **Versetul 17.**

Chiar Tatăl lui Isus răspunsese rugăciunii Lui. Tatăl Lui era mulțumit – foarte mulțumit. Isus știa că totul se întâmpla exact așa cum plănuseră.

În timp ce Isus Se ruga, toți priveau în tăcere. Ei au văzut lumina din jurul Lui și de pe fața Lui. Poate că nu toți au auzit acea voce sau au văzut Duhul Sfânt venind sub formă de porumbel, lucru pe care Ioan l-a văzut. Dumnezeu îi făgăduise lui Ioan că îi va arăta chiar semnul pe care tocmai îl văzuse. **Ioan 1:32-34.**

Când L-a văzut prima dată pe Isus, Ioan și-a dat seama că El era curat și sfânt. Predicând și botezând la râul Iordan, Ioan văzuse multe feluri de oameni,

dar nu mai văzuse niciodată pe cineva asemenea lui Isus. Pentru că auzise și văzuse ce se întâmplase cu Isus după botez, el era sigur că Isus era Mesia. De asemenea, Isus era adevăratul Miel al lui Dumnezeu, dar probabil că nici chiar Ioan nu înțelegea încă cu adevărat semnificația acestui lucru.

Mai bine de o mie de ani oamenii jertfiseră miei la sanctuar și apoi la templu. Acest ritual trebuia să le reamintească de faptul că Mesia urma să fie adevăratul Miel al lui Dumnezeu. La fel ca miei care muriseră la templu, Mesia urma să vină și să moară pentru toți. Prorocul Isaia scrisese despre acest lucru cu

sute de ani înainte, dar nu un astfel de Mesia așteptau sau își doreau majoritatea oamenilor. **Isaia 53:7.**

Mulți oameni jertfeau miei la fel ca păgânii, care aduceau jertfe idolilor lor pentru ca aceștia să nu se înfurie. Ei credeau că miei jertfiți aveau să Îi facă pe plac lui Dumnezeu atât de mult, încât El să îi binecuvânteze. Dar miei trebuiau să le reamintească de adevăratul Miel, care avea să moară în locul lor.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cum crezi că S-a simțit Isus când a auzit ce a spus Tatăl Lui despre El? Lui Dumnezeu Îi place să afirme la fel despre noi când alegem să Îl iubim și să ne încredem în Isus și să Îi cerem să ne ajute să fim ca El. Nu este minunat că Dumnezeu ne iubește la fel cum L-a iubit pe Isus?*

Studiu suplimentar: Matei 3; *Viața lui Isus*, pp. 84–92; 109–113.

COLȚUL CU POVEȘTI

Două vișe

Adaptare de Amy Sherrard

Annie Smith avea aproximativ 16 ani când poporul advent a trecut printr-o mare dezamăgire, cauzată de faptul că Isus nu venise când L-au așteptat ei. Mama lui Annie era printre credincioșii dezamăgiți, dar ea a continuat să studieze Biblia. Când a aflat că ziua a șaptea este Sabatul, ea a început să păzească Sabatul.

Dna Smith avea doi copii, pe Annie și pe Uriah. Desigur, ea spera ca și ei să aleagă să păzească Sabatul. Când a auzit că Joseph Bates urma să fie în orașul în care locuia fiica ei, Annie, ea i-a scris o scrisoare fetei. „În Sabat, Joseph Bates va fi în orașul în care locuiești tu”, a scris ea. „Te rog să mergi la întâlnire pentru a-l asculta vorbind.” Annie a hotărât să meargă pentru că dorea să îi facă pe plac mamei ei.

Vineri seara, înainte de întâlnire, Annie a visat că a mers să îl asculte pe căpitanul Bates. În visul ei, ea a intrat într-o încăpere plină de oameni, dar mai era totuși un loc liber aproape de ușă, așa că s-a așezat în liniște și a ascultat cu atenție. Căpitanul Bates avea o schemă interesantă spre care tot arăta. „Până vor trece 2 300 de seri și dimineți”, a spus el, „atunci sanctuarul va fi curățit.” În timp ce asculta, Annie a înțeles că ceea ce prezenta căpitanul Bates era adevărul din Biblie. Apoi s-a trezit și nu s-a mai gândit la visul avut.

Chiar în acea noapte, și Joseph Bates a avut un vis. În visul lui, el tocmai începuse să vorbească în fața unei săli pline de oameni când a văzut o tânără că intră și se așază pe locul liber de lângă ușă. În timp ce vorbea, a observat că ea era foarte interesată și credea ce prezenta el. Apoi căpitanul Bates s-a trezit și a uitat și el de visul lui.

Dimineața următoare, Annie a plecat înspre întâlnire pentru a ajunge la timp. Dar s-a rătăcit pe drum și, când a ajuns acolo, oamenii deja cântau. Încăperea era plină, dar mai era un loc liber lângă ușă. După ce s-a așezat și a privit puțin în jur, ea a văzut

că totul era exact ca în vis. Vorbitorul și cuvintele lui erau la fel ca în visul ei.

Căpitanul Bates a observat-o pe Annie când a intrat și de îndată și-a amintit visul avut. Era aceeași persoană, s-a așezat exact în același loc și îl asculta în timp ce el vorbea, exact cum se întâmplase în vis.

După încheierea prezentării, s-au întâlnit și, în timp ce-și povesteau unul altuia despre visele avute, amândoi au știut că Isus le trimisese visele.

Când a studiat Biblia, Annie a aflat de sanctuarul din ceruri și de faptul că ziua a șaptea era

Sabatul sfânt al lui Dumnezeu. Apoi ea a devenit o lucrătoare credincioasă pentru Dumnezeu. În cartea de imnuri adventistă, poți găsi trei imnuri scrise de ea.

Annie l-a încurajat pe fratele ei, Uriah, să studieze și el. La rândul lui, și el a devenit un lucrător credincios pentru Isus.

Sunt multe moduri în care Isus îi ajută pe oameni să afle despre El. Crezi că a-i invita pe prietenii noștri la Școala de Sabat este o modalitate prin care îi putem ajuta pe ceilalți să afle despre El? Gândește-te la persoane pe care le-ai putea invita.

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #33 _ 17 august

Trei ispite foarte grele

DUMINICĂ

1 Isus avea în jur de treizeci de ani și Satana încă nu reușise să Îl facă să păcătuiască măcar o dată. Satana a văzut tot ce s-a întâmplat la botezul lui Isus și L-a auzit pe Dumnezeu spunând că Isus era Fiul Lui. El nu a înțeles cum poate Dumnezeu să ne iubească atât de mult, încât să Îl lase pe Fiul Lui să vină ca om și să moară pentru noi. Înainte de a fi alungat din cer, Satana a fost împreună cu Dumnezeu și știa foarte bine cât de mult se iubeau Dumnezeu și Isus.

Încă de când Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu-Fiul a fost Cel care Și-a condus și Și-a ajutat poporul în lumea aceasta. Nimeni nu Îl văzuse în toată strălucirea Lui ca Dumnezeu. Întotdeauna apăruse înaintea oamenilor ca om sau ca înger. Dar acum El era cu adevărat om. El era Emanuel, Dumnezeu cu noi. El era Isus, Singurul care ne putea salva.

Adam a fost desăvârșit când a fost creat. Și Adam a păcătuit. Acum că Isus era om, Satana credea că Îl poate face și pe El să păcătuiască. Dar dacă nu, ideea că niciun om nu ar putea păzi Legea lui Dumnezeu se dovedea a fi o minciună.

Isus avea să demonstreze că oamenii pot asculta de Cele Zece Porunci atât timp cât ei depindeau de Dumnezeu pentru a-i ajuta. Într-un final, Satana și îngerii lui urmau să fie distruși pentru totdeauna. Tocmai de aceea nu este deloc surprinzător că Satana încerca să facă tot ce putea pentru a distruge planul minunat al lui Dumnezeu de a ne salva!

După ce a fost botezat, Isus a avut nevoie de timp pentru a Se gândi și a Se ruga și Duhul Sfânt I-a spus unde să meargă. Oare era într-un loc frumos, liniștit?
Matei 4:1.

TEXT DE MEMORAT:

„Drept răspuns, Isus i-a zis: ‘Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.»” **Matei 4:4**

GÂNDEȘTE-TE: *Caută în dicționar cuvântul „pustiu”. Este un loc în care ți-ai dori să fii singur timp de aproape șase săptămâni?*

LUNI

2 Pustiul în care L-a condus Duhul Sfânt nu era frumos. Peste tot erau dealuri stâncoase, uscate și goale. Acolo erau șerpi veninoși și animale sălbatice. Dar acest lucru nu conta. În mintea Lui, Isus încă putea auzi minunatele cuvinte pe care Tatăl Său le rostise la botezul Lui. Îți amintești care au fost acele cuvinte? **Matei 3:17.**

Isus știa că restul planului de a ne salva urma să fie nespus de greu. El trebuia să depindă de Tatăl Său în fiecare zi, la fel ca noi. Iar Tatăl Său urma să Îl ajute în fiecare zi, la fel cum dorește să ne ajute și pe noi. Ah, cât S-a rugat El ca Dumnezeu să Îl întărească și ca El să asculte de Duhul Sfânt!

La început, Isus nici măcar nu S-a gândit la mâncare în pustiu. El a continuat să Se roage și să trăiască fără hrană. Dar era tot mai fără putere și slab.

Cu sute de ani înainte, Moise a stat pe Muntele Sinai cu Dumnezeu patruzeci de zile fără să mănânce și nu a fost fără putere sau slab. Dumnezeu L-a ținut puternic și sănătos. **Exodul 34:28.**

Dar Dumnezeu-Tatăl nu a făcut acest lucru pentru Isus și Isus nu a făcut-o pentru El Însuși. Isus era om, dar El era și Dumnezeu-Fiul; totuși, El nu trebuia să Își folosească puterea de Dumnezeu pentru a Se ajuta. El trebuia să fie ispitit la fel ca noi, fără să aibă un ajutor în plus față de noi.

GÂNDEȘTE-TE: *Este ușor să te încrezi întotdeauna în Dumnezeu, așa cum a făcut Isus? Ți-a fost vreodată foame și nu ai avut mâncare? Mulți oameni din lumea noastră mor în fiecare zi din cauza foamei. Ar putea vreunul dintre ei să facă o minune pentru a procura hrană? Nu. Dar Isus ar fi putut face asta. A făcut-o? Nu. El a ales să fie om.*

MARȚI

Isus a mers în pustiu pentru a putea fi singur. **3** Iubea oamenii și Îi plăcea să fie în preajma oamenilor pentru a-i ajuta. Dar acum nu dorea pe nimeni altcineva cu El. Dorea să fie singur ca să Se poată ruga fără întreruperi.

A trecut zi după zi, apoi săptămână după săptămână. În cele din urmă, au trecut aproape șase săptămâni de când Isus nu mai mâncase și era tot mai fără putere și tot mai slăbit în fiecare zi. Dar continua să Se roage și să Se încreadă în Tatăl Lui din cer.

Satana aștepta și veghea. El îi ispitise pe Adam și pe Eva să mănânce un fruct pe care Dumnezeu îl interzisesese. Deși nu le era foame, ei au mâncat. Dar Isus nu mâncase nimic de aproape șase săptămâni și acum Îi era foarte foame. Acum era momentul ca Satana să Îl ispitească și avea un plan bine pus la punct. **Matei 4:2.**

În timp ce Se gândea la mâncare, lângă Isus a apărut dintr-odată un înger frumos, strălucitor. Cine era? De ce era acolo? Venise să Îl ajute? Isus a așteptat. Când îngerul a vorbit, vocea lui era liniștită și muzicală. El a spus că Dumnezeu Îl testase pe Isus și că Dumnezeu L-a trimis să Îi spună că testul se încheiase. Acum putea mânca. Ce bine sunau acele cuvinte! Apoi a arătat spre niște pietre care semănau cu frânzele de pâine. Ce a spus îngerul? **Versetul 3.**

Isus Și-a dat seama că îngerul nu era de la Dumnezeu. El a știut că era Satana. De îndată, Isus i-a răspuns folosind cuvintele din Biblie pe care le învățase cu mult înainte. **Versetul 4.**

GÂNDEȘTE-TE: *Imaginile pe care le vedem adesea ni-l prezintă pe Satana ca fiind urât, cu coarne*

și coadă. Totuși, el este un înger puternic. Nu este un monstru urât. Poți spune și îți poți aminti cuvintele pe care i le-a spus Isus? Ce a vrut să zică?

MIERCURI

Satana era foarte supărat și dezamăgit, dar nu arăta acest lucru. După aceea, a încercat o altă cale de a-L face pe Isus să păcătuiască. Încă prețindea a fi un înger credincios din cer. **4**

Satana I-a spus lui Isus că doar Îl testase să vadă dacă cu adevărat Se încredea în Dumnezeu. Acum el voia să Îi dea un alt test lui Isus, pentru a demonstra din nou că El avea credință că Dumnezeu Îi putea purta de grijă. Unde L-a dus pe Isus? **Matei 4:5,6.**

De această dată, Satana a spus ceva din Biblie pentru a-L ispiti pe Isus să i se supună. Dar din nou a inclus cuvântul „dacă”. Satana încerca să Îl facă pe Isus să Se întrebe dacă era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Dar Isus știa că este.

De îndată Isus a văzut că, dacă făcea ce Îi ceruse Satana, fie trebuia să Își folosească puterea de Dumnezeu, fie trebuia ca Tatăl Lui să facă o minune pentru a-L salva.

Isus a știut că nu trebuia să-i demonstreze nimic lui Satana. Din nou, Isus a răspuns din Biblie. Ce a spus de această dată? **Versetul 7.**

Acum Satana se neliniștea. Știa că nu Îl păcălește pe Isus, așa că a încetat să pretindă a fi un înger bun. Dar nu avea de gând să renunțe. Isus fusese în acel pustiu sterp și urât deja de aproape șase săptămâni. Era slăbit și Îi era foame, fața Lui era palidă și trupul Îi slăbise. Dintr-odată, ce a avut chiar în fața ochilor Lui? **Versetele 8, 9.**

GÂNDEȘTE-TE: *Au mai demonstrat și alte persoane din povestirile noastre că mai degrabă ar fi*

murit decât să asculte de Satana? Trebuia Isus să aleagă la fel cum trebuie să alegem și noi?

JOI

Deși Isus era slăbit din cauza faptului că nu mâncase de atâta vreme, Satana L-a ispitit din nou, oferindu-I toate împărățiile lumii dacă El accepta să Se plece și să i Se închine. Dar Isus a creat lumea noastră, așa că deja Îi aparținea; El nu i-o dăduse niciodată lui Satana. Acum Satana dorea să creadă că el conduce lumea, pentru că toți păcătuiseră. Dar Isus știa că Satana nu era adevăratul conducător al lumii. Citește **Daniel 4:17**.

Isus venise să ne salveze de sub puterea lui Satana și de împărăția lui în această lume păcătoasă. Deoarece Isus a făcut acest lucru pentru noi, avem posibilitatea să alegem să aparținem Împărăției lui Dumnezeu și să trăim în lumea desăvârșită, nouă, pe care El o va face după distrugerea păcatului.

Din nou Isus i-a răspuns lui Satana din Biblie. El a rostit cuvinte pe care chiar El le dăduse poporului Său prin Moise cu mult timp în urmă. **Matei 4:10**.

Mânios și învins, Satana a trebuit să plece. **Versetul 11**.

Îngerii urmăriseră întreaga scenă. Acum, într-un final, aveau permisiunea de a ajuta. Isus Se prăbușise la pământ și părea că era pe moarte. Ei au îngrijit de El cu gingășie și iubire. După ce I-au dat hrană, puterea I-a revenit treptat. Câștigase o mare biruință pentru noi.

Cât de fericiți trebuie să fi fost îngerii! Probabil le-a fost greu să trebuiască să privească și să nu ajute. Cu cât mai greu trebuie să fi fost pentru Dumnezeu să privească totul! Dar acum se terminase totul. Nemilosul și răul Satana pierduse, și Isus câștigase.

GÂNDEȘTE-TE: *Trebuie să plece Satana de la noi*

dacă refuzăm să ne supunem lui? Iacov 4:7. Avându-L pe Isus de partea noastră să ne ajute, Satana trebuie să plece de fiecare dată când noi alegem să ascultăm de Isus. Putem învăța să răspundem din Biblie, așa cum a făcut Isus? Faci acest lucru?

VINERI

Care au fost cele trei ispite pe care le-a folosit Satana? Dacă nu ți le poți aminti pe toate, citește despre ele în **Matei 4:3-10**.

Știi că fiecare ispită cu care Satana vine la noi se aseamănă foarte mult cu cele trei ispite pe care Satana I le-a adus lui Isus? **1 Ioan 2:16**. Încă de când Adam a păcătuit, noi toți am fost egoiști. În mod natural vrem să ne facem pe plac nouă înșine. Fiecare ispită era despre a face pe plac „eului”. Să ne gândim puțin la ele.

Prima ispită era legată de mâncare – să mâncăm ce vrem să mâncăm sau când vrem noi să mâncăm. Satana i-a ispitit pe Adam și Eva să urmeze propria cale și să mănânce din fructul din care Dumnezeu le spusese să nu mănânce. Încă de atunci, Satana a ispitit oamenii să mănânce și să bea produse care nu sunt bune pentru ei, să fumeze țigări, care le vor face rău.

Uneori, ceea ce ne dorim s-ar putea să nu fie bun pentru noi; iar părinții noștri au spus „Nu” sau „Mai așteaptă”. Când ne supunem și ne încredem în părinții noștri că știu ce este mai bine pentru noi, suntem asemenea lui Isus, care S-a încrezut în Dumnezeu, deși Îi era foame.

În următoarea ispită, Isus ne-a arătat că nu trebuie să credem că Dumnezeu ne va purta de grijă dacă facem lucruri pe care nu ar trebui să le facem. Satana vrea să credem că noi ascultăm de Dumnezeu, chiar și atunci când alegem propria cale. Uneori ne place să credem că nu contează dacă nu ascultăm doar puțin, atât timp cât ascultăm în parte de ceea ce spun părinții. Dar este bine așa? Nu.

Dumnezeu ne iubește și ne poartă de grijă la fel ca părinții noștri, dar oare aceasta înseamnă că El nu Se va supăra dacă nu Îl ascultăm și facem lucruri prostești, greșite sau periculoase? Nu ești recunoscător că lui Dumnezeu Îi pasă? Tocmai de aceea El ne spune în Biblie ce este mai bine pentru noi.

Ultima ispită ne reamintește să nu fim mândri. Când suntem ispitiți să ne dorim alte lucruri mai mult decât ne dorim să ascultăm de Dumnezeu și de Cele Zece Porunci, noi suntem ispitiți să fim egoiști, iar oamenii egoiști de obicei sunt mândri.

Mândria ne face să credem că suntem mai buni decât alții. Ne face să credem că stăm bine și că nu avem nevoie să ne ajute cineva sau să ne spună ce să facem. Dar mândria nu ne face niciodată fericiți. Nu ești recunoscător că Isus ne-a arătat cum putem fi cu adevărat fericiți?

Studiu suplimentar: Matei 4:1-11; Luca 4:1-13; *Viața lui Isus*, pp. 114–131.

COLȚUL CU POVEȘTI

Ciorapul din Spatele ușii

Adaptare de Amy Sherrard după *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*

În spatele ușii din apropierea bucătăriei din casa lui James și a lui Ellen White din Rochester, New York, era un loc mai întunecos. Acolo era agățat un ciorap vechi, despre care știa doar Ellen. Era secretul ei. Ciorapul era greu, pentru că în el erau adunate multe monede. Erau câteva monede de 25 de cenți, de 50 de cenți și doar câteva de câte un dolar.

James și Ellen erau săraci, deci cum au ajuns acei bani în ciorap? În casa lor stăteau mai mulți oameni, pentru a-i ajuta cu lucrarea de publicații. În fiecare săptămână, Ellen lua bani din suma pe care o primeau și făcea economii pentru urgențe, chiar dacă erau doar câțiva cenți. Așa că, puțin câte puțin, suma din ciorap era tot mai mare. Nici măcar James nu știa despre acest lucru.

Într-o zi, James a intrat în casă și a spus:

– Am nevoie de bani pentru a cumpăra hârtie și nu mai avem bani. Nu știu ce să fac.

Ellen și-a dat seama că James era îngrijorat.

– Suntem gata să tipărim *Review and Herald*. Revista așteaptă, dar eu nu am bani să plătesc serviciile.

Ellen a știut că aceasta era o urgență adevărată.

– De câți bani ai nevoie? a întrebat ea.

– Am nevoie de 64 de dolari, a fost răspunsul lui. Dar de unde am putea face rost de ei?

Fără să spună vreun cuvânt, Ellen a mers spre locul în care era agățat ciorapul și l-a adus. James a privit cu ochi mari în timp ce ea a vărsat monedele pe masă.

– Să îi numărăm, James, a spus ea, zâmbind datorită privirii de pe fața lui.

Așa că s-au așezat și au început să numere. Când au numărat toți cenții, suma totală era 64 de dolari.

James și-a pus brațele în jurul lui Ellen și a îmbrățișat-o puternic, sărutând-o. Cât de mândru era pentru că economisise chiar și câțiva cenți în fiecare săptămână pentru o urgență! Cât de bucurată era Ellen că se descurcase fără anumite lucruri minore, pentru a putea economisi!

© Little Folk Visuals

James a dus banii la oficiul poștal și poștașul probabil s-a întrebat de ce plătea cu toți acei bani mărunți, cu monede, și cu doar câteva bancnote. Dar a fost suficient să plătească pentru revistă.

Ellen aflate că, economisind sume mici de bani, se pot strânge sume mari de bani. Ea era întotdeauna tristă când vedea copii cheltuind bani pe lucruri precum bomboane și înghețată. Ea știa că acele lucruri nu sunt bune pentru trupul nostru. În plus, sunt o risipă de bani. Tu ai învățat să economisești la fel ca Ellen? Ai un loc sigur în care să îți ții banii economisiți?

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org
Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #34 _ 24 august

Chemarea ucenicilor

DUMINICĂ

1

Ioan Botezătorul se întreba ce se mai întâmpla cu Isus. Unde era? Pe unde mersese? De ce nu S-a întors să le spună oamenilor cine era El?

Din ziua în care L-a botezat pe Isus, Ioan a început să studieze și mai mult profețiile. Poate din profeții și-a făcut ideea că Mesia avea să fie „ca un miel”. **Isaia 53:7**. Ce însemna acest lucru? El nu înțelegea prea bine. Dar a continuat să predice, și mulțimile de oameni care îl ascultau erau tot mai multe.

Într-o zi, câțiva preoți au venit la Ierusalim să îi pună întrebări lui Ioan despre el. Era cumva Ilie? Sau Moise? Sau Mesia? Cine spunea Ioan că este? **Ioan 1:23**.

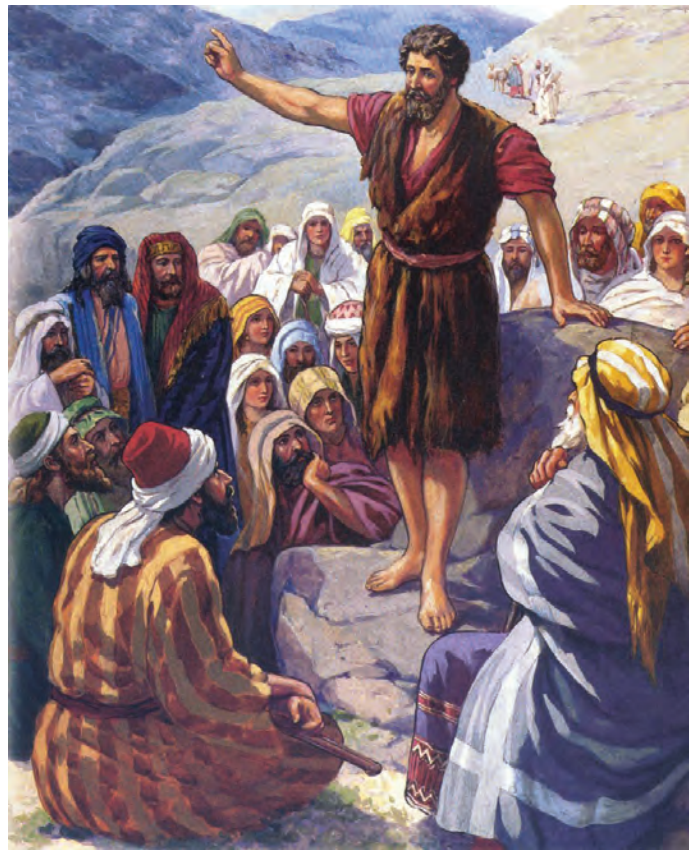
Apoi preoții au pus altă întrebare. **Versetul 25**.

În timp ce așteptau un răspuns de la Ioan, preoții l-au văzut privind spre mulțime. Atunci a recunoscut în mulțime pe Cineva. Era Isus. Isus Se întorsese. Ce a spus Ioan în timp ce a ridicat mâna bucuroș și a arătat spre ceva? **Versetele 26, 27**.

Preoții s-au uitat în jur. Dar nu vedeau pe vreunul care să fie important în ochii lor. Nimeni nu a spus că El era Mesia. De fapt, Isus a continuat să vorbească în liniște cu câțiva dintre ucenicii lui Ioan de parcă nu se întâmplase nimic special.

Ziua următoare, s-a întâmplat același lucru. De această dată, oamenii au văzut fața lui Ioan strălucind în timp ce arăta spre Isus. Ce a spus el? **Versetele 29-34**.

Oamenii au privit cu toții spre Isus. Era înalt, dar nu arăta foarte diferit de oamenii obișnuiți. Chiar era posibil ca El să fie Cel pe care Îl așteptaseră atât de mult timp?

TEXT DE MEMORAT:

„Să faceți orice vă va zice.” Ioan 2:5

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că te-ai fi simțit dacă ai fi fost acolo și te-ai fi așteptat să vezi un împărat sau pe cineva care să dea impresia că este foarte important?

LUNI

Unii din oamenii care îl ascultau pe Ioan fuseseră prezenți la botezul lui Isus. Alții văzuseră lumina puternică și Îl auziseră pe Dumnezeu vorbind. Dar acum Isus nu mai arăta la fel. Cele patruzeci de zile din pustiu fără hrană Îl schimbaseră. Ioan a fost singurul care L-a recunoscut.

Isus Se îmbrăca la fel ca oamenii obișnuiți, săraci. Dar toți puteau să observe cât de blândă și de amabilă era fața Lui. Totuși, în același timp, avea ceva care denota putere. Oamenii erau nedumeriți. Mulți erau dezamăgiți. Cu toții își puneau întrebări.

Ziua următoare, Ioan era împreună cu doi din ucenicii lui în timp ce Isus a trecut pe lângă ei. **Ioan 1:35,36**.

Cei doi ucenici erau Andrei și Ioan. Din nou au auzit aceleași cuvinte pe care Ioan Botezătorul le mai rostise: „Mielul lui Dumnezeu”. Ce însemnau aceste cuvinte? Nici măcar Ioan Botezătorul nu

știa sigur. Ce au hotărât ei să facă chiar atunci și chiar acolo? **Versetele 37–39.**

Ei l-au vizitat pe Isus în locul în care stătea. Apoi Andrei a fost foarte nerăbdător să îi spună fratelui său, Simon, despre Isus. **Versetele 40, 41.**

Mesia! Simon era și el nerăbdător. Numaidecât el și Andrei au mers la Isus. Privindu-i, Duhul Sfânt l-a spus lui Isus totul despre Simon. Isus a știut chiar atunci că Simon avea de învățat multe lucruri, dar a mai știut că, într-o zi, Simon avea să fie un lucrător puternic pentru Dumnezeu. Și Isus l-a iubit. Ce nume nou i-a dat lui Simon? **Versetul 42; Matei 16:17,18.**

 GÂNDEȘTE-TE: Știe Isus totul despre fiecare dintre noi? Ne iubeste pe fiecare dintre noi așa cum l-a iubit pe Petru?

MARȚI

Deja trei persoane doreau să fie ucenicii lui Isus: **3** Ioan, Andrei și Petru. Probabil că Andrei și Petru l-au spus lui Isus despre prietenul lor, Filip, care era din Betsaida, aceeași cetate din care erau și ei. Iată că acum erau patru ucenici. **Ioan 1:43,44.**

Filip s-a gândit apoi la cineva pe care îl cunoștea. Ce a făcut el? **Versetul 45.**

Natanael fusese prezent când Ioan Botezătorul îl numise pe Isus „Mielul lui Dumnezeu”. Dar când s-a uitat la Isus, el a fost foarte dezamăgit. Isus nu arăta deloc cum se aștepta el. Cum putea să fie El Mesia? Dar Duhul Sfânt a continuat să vorbească minții lui și el a continuat să își pună întrebări. El a studiat profețiile despre Mesia și când l-a găsit Filip, stătea sub un smochin și se ruga pentru acest lucru. Filip i-a spus că îl găsiseră pe Mesia, dar când Filip i-a spus că El era din Nazaret, Natanael s-a gândit cât de nelegiuită era acea cetate. Toți știau despre Nazaret. **Versetul 46.**

Filip nu l-a contrazis. Pur și simplu i-a spus lui Natanael să îl întâlnească pe Isus și să hotărască singur.

Când a privit la Natanael, Isus a știut numaidecât că era o persoană sinceră, care îl iubea cu adevărat pe Dumnezeu și dorea să cunoască adevărul. Natanael a fost surprins de cuvintele pe care i le-a spus Isus. **Versetele 47–49.**

Acum Isus avea cinci ucenici care credeau că Dumnezeu îl trimisese în lumea noastră. Doar

câțiva oameni au ales la început să creadă acest lucru. Dar acești cinci ucenici au fost începutul bisericii creștine – oameni care acceptau să creadă în Hristos. Începutul a fost slab, dar lucrarea a crescut.

 GÂNDEȘTE-TE: Gândește-te la milioanele de oameni care aud despre Isus. Enumeră câteva moduri în care aud despre El.

MIERCURI

Îți plac nunțile? Lui Isus îi plăceau. El și ucenicii Lui au fost invitați la o nuntă în Cana, nu departe de Nazaret, și Isus plănuia să participe. Mireasa și mirele erau înrudiți cu familia Lui și mama lui Isus, Maria, urma să ajute. El avea să o vadă acolo.

Maria era entuziasmată. Nu îl mai văzuse pe Isus de două luni. Dar auzise despre lumina și despre vocea de la botezul Lui. Când a auzit că era în pustiu singur, ea s-a îngrijorat că l-ar fi putut întâmpla ceva acolo.

Isosif murise. Acum Maria nu mai avea pe nimeni căruia să îi împărtășească simțămintele ei. Din nou și din nou, ea își amintea ce îi spusese îngerul înainte ca Isus să Se nască. Din nou și din nou, se gândea la multe alte lucruri care se întâmplaseră pentru a demonstra că El era cu adevărat Mesia. Dar alteori se îndoia. De ce nu demonstrase El tuturor cine era?

Când a ajuns la nuntă, Isus era tot Fiul ei iubitor, săritor. Dar totodată era diferit. Slăbise destul de mult și ceva în purtarea Lui îi făcea pe oameni să îl privească cu respect. Ea a auzit că ucenicii Lui îl numeau Stăpân. Oamenii își șopteau unii altora lucruri pe care le auziseră despre El. Ea era foarte mândră de El. Acum, ce bine era dacă El ar fi făcut ceva ca să demonstreze că era Mesia!

Chiar când sărbătoarea nunții se apropia de încheiere, s-a ivit o mare problemă. Au rămas fără suc de struguri. Ce rușinos! Dar asta era șansa pe care o aștepta Maria. Ce a făcut ea? **Ioan 2:3,4.**

 Nuntă în Cana. Oamenii sunt în jurul mesei, iar femeile stau lângă băuturile. În fundal, se vede o clădire din piatră și un cer albastru.

 GÂNDEȘTE-TE: Ți se pare că ce i-a spus Isus mamei Lui a fost nepoliticos? Nu a fost. Pentru acele vremuri, era foarte politicos. Acum poate am răspunde cam așa: „Dragă mamă, de ce Mă rogi să ajut?”

„Încă nu a sosit timpul ca Eu să fiu Împărat.” Dar Maria știa că se putea încrede în Isus. Ce le-a spus ea slujitorilor? **Versetul 5.** Ne putem încrede întotdeauna în Isus? Da.

JOI

5 Maria spera că Isus avea să facă o minune și chiar avea încredințarea că o va face. I-a onorat Isus credința? Privind în jur, El a văzut șase vase mari cu apă. Ce le-a cerut slujitorilor să facă? **Ioan 2:6,7.**

Probabil că slujitorii se întrebau de ce Isus le poruncise să umple vasele cu apă. Dar ce s-a întâmplat după aceea probabil i-a făcut să se minuneze și mai mult. **Versetul 8.**

Slujitorilor nu le venea să creadă în timp ce umpleau vasele.

Bărbatul responsabil de ospăț nu știa că se terminase suc de struguri. Când a gustat ce i-a dat slujitorul, a fost foarte surprins. „De unde e acest suc?”, a întrebat el. Nu mai gustase niciodată un suc de struguri atât de delicios. Numai de-a trimis după mire. **Versetul 9.**

„De ce ai lăsat la urmă suc de cel mai bun?”, a întrebat el. „Nu știi că întotdeauna servim suc de cel mai bun la început și pe celălalt îl lășăm la final?” **Versetul 10.**

Nici mirele nu știa că rămăseseră fără suc de struguri. El nu a știut despre ce vorbea bărbatul responsabil de ospăț, nunul, până când nu a gustat și el suc de minune. De unde era? A vrut să afle numai de-a. **Versetul 9.**

 GÂNDEȘTE-TE: Aceasta a fost prima minune făcută de Isus. Crezi că slujitorii erau nerăbdători să vorbească despre acest lucru? Știm atât de multe lucruri minunate despre Isus. Cum le spunem și altora despre El?

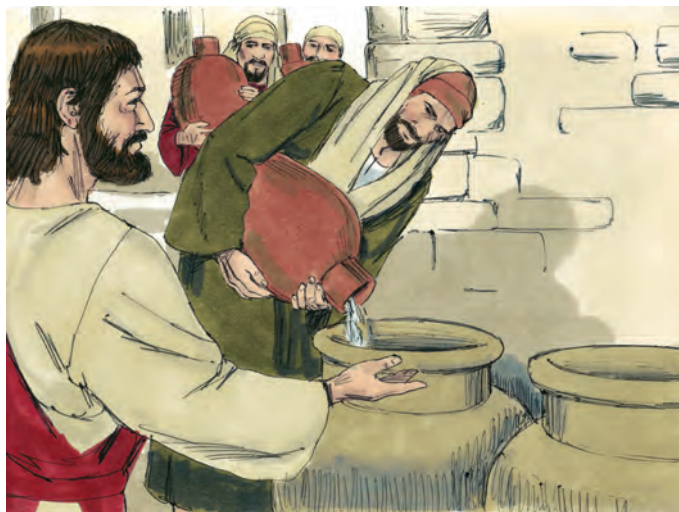
VINERI

6 De acum toți cei de la ospățul nunții gustau suc de struguri și vorbeau despre cât de delicios era, aflând astfel de la slujitori ce făcuse Isus. O vreme au fost atât de ocupați cu vorba, încât au uitat de Cel care făcuse minunea. Când și-au amintit, L-au căutat nerăbdători pe Isus. Dar El Se retrăsese atât de discret de la ospăț, încât nici măcar ucenicii Lui nu observaseră.

Acum oamenii se adunau în jurul ucenicilor. Aceasta era prima dată când aveau ocazia să vorbească despre Isus și să spună de ce erau siguri că El era Cel

trimis de Dumnezeu să elibereze pe poporul Său. În timp ce ascultau, mulți dintre invitații de la nuntă au început să nădăjduiască că ceea ce spuneau ucenicii era adevărat.

Desigur, vestea despre minune s-a răspândit cu rapiditate. Chiar și oamenii din Ierusalim au auzit și unii au început să studieze mai cu atenție profețiile despre Mesia. **Ioan 2:11.**

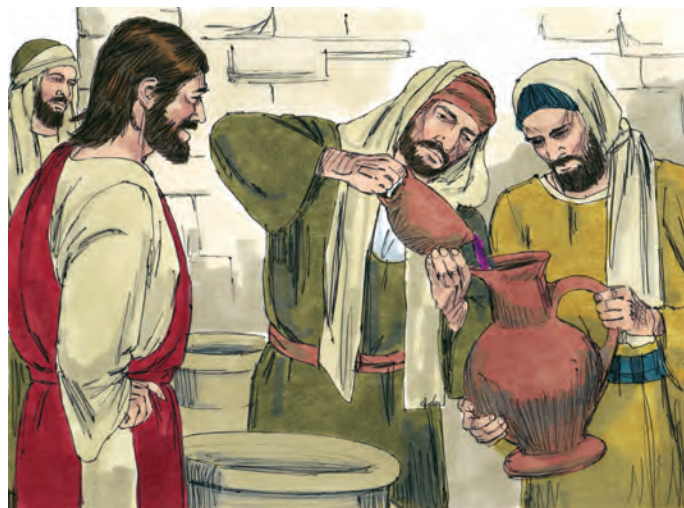
© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE:

Acea primă minune i-a învățat multe lecții. Să ne gândim la câteva dintre ele: lui Isus Îi plăcea să ajute oamenii și să fie alături de ei în momentele lor fericite. Pentru a face minunea, Isus ar fi putut doar să spună un cuvânt, dar El i-a lăsat pe alții să ajute. Slujitorii au umplut vasele, au turnat suc și au avut ocazia să le spună altora despre ce făcuse Isus.

Sucul pe care l-a făcut Isus era pur și proaspăt. Nu avea alcool în el. El știa că alcoolul ne face rău. Minunea aceasta i-a ajutat pe Maria și pe ucenici să se încreadă în Isus. Ne ajută și pe noi să continuăm să ne încreдем în El.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Studiu suplimentar: Ioan 1:35-51; 2:1-12; *Viața lui Isus*, pp. 132-153.

COLȚUL CU POVEȘTI

Plutele din butuci duc lumina – partea 1

Adaptare de Amy Sherrard după *Campfire Stories*, de Arthur L. White

Era o zi frumoasă de iunie, iar James și Ellen White, împreună cu băiețelul lor Willie, de 15 ani, erau pe drum înspre o adunare de tabără. Împreună cu ei mai erau alte șapte persoane și era foarte evident că Willie și ceilalți copii din grup erau foarte entuziasmați. Urma să fie o excursie frumoasă. De abia așteptau să ajungă la locul în care trebuiau să urce pe un vapor. Apoi urmau să călătorească o zi și o noapte pe fluviul Mississippi până la locul în care se ținea adunarea de tabără.

Când în cele din urmă ajuns la vapor, acesta aștepta să plece. Cu toții s-au grăbit spre pasarelă și, la ora nouă, căpitanul a sunat din goarnă: „Toooooot! Toooooot!” Apoi au pornit motoarele și toți au auzit sunetul motorului: „Chung, chung, chung” și „splash, splash” în timp ce zburările laterale se învârtteau. Vaporul, cu cei o sută de pasageri, s-a îndepărtat ușor de ponton și a pornit la drum.

Majoritatea pasagerilor au rămas pe punte pentru a vedea cum navigau pe fluviu. Ziua de iunie și peisajul erau perfecte pentru călătorie. Sorei White i-ar fi plăcut să rămână pe punte pentru că îi plăceau călătoriile cu vaporul, dar trebuia să scrie lucrurile pe care i le arătase Isus. Așa că, după ce stewardesa i-a găsit un loc liniștit sub punte, ea a petrecut majoritatea zilei scriind.

James White și copiii au mers chiar în partea din față a vaporului. Probabil că pretindeau că erau primii pionieri care explorau fluviul. Apoi cineva le-a arătat spre înainte.

– Ce vine pe apă înspre noi?

Acum priveau cu toții. Ceva plutea pe apă, dar nu era o barcă. Pe măsură ce s-au apropiat tot mai mult, ei au văzut că erau buștenii care fuseseră tăiați la gater și apoi legați unii de alții pentru a face o plută uriașă. Astfel, câțiva bărbați pluteau pe fluviu înspre alte orașe în care puteau fi vânduți buștenii.

– Ce modalitate ingenioasă și ieftină de a duce buștenii în oraș! și-au spus pasagerii unii altora în timp ce priveau pluta apropiindu-se. Priviți! Pe plută au un mic bordei pentru a putea găti.

Când ambarcațiunea s-a apropiat suficient de mult, bărbații și-au dus mâinile la gură, punându-le în formă de cupă, și au strigat către oamenii de pe vapor:

– Hârtii! Hârtii! Vrem hârtii!

Fiind de mai multe zile pe plută, ei doreau acum ceva de citit.

Oamenii de pe vapor au răsucit repede câteva ziare pe care le aveau și le-au aruncat cât de departe au putut spre bărbații de pe plută. Unul

din bărbați a sărit în apă și a înotat până la ziarele care au aterizat în apă. Apoi bărbații au salutat în semn de mulțumire și au întins ziarul pe plută pentru a se usca.

Fapta celorlalți pasageri i-a dat o idee lui James White.

– Willie! a strigat el. Vino aici!
(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #35_ 31 august

Isus curăță templul

DUMINICĂ

Ai fost vreodată în vacanță lângă un lac frumos? **1** Andrei și Petru, doi din primii ucenici ai lui Isus, erau din Betsaida; dar acum casa lor era în Capernaum. Ambele cetăți erau lângă un lac mare, numit Marea Galileei.

După nunta din Cana, Isus a mers o vreme la Capernaum. Cine a mai mers acolo cu El? **Ioan 2:12.**

Isus probabil că S-a bucurat de timpul petrecut cu familia și prietenii din Capernaum după acele săptămâni petrecute în pustie. Dar curând a venit timpul ca El să meargă la Ierusalim. De ce? **Versetul 13.**

Probabil că până la Ierusalim erau mai mult de o sută șazeci de kilometri și avea să ajungă acolo în câteva zile. Isus S-a alăturat unuia din marile grupuri de oameni care de asemenea mergeau la sărbătoarea Paștelui. Încă nu le spusese multor oameni despre El, așa că nimeni nu Îi acorda atenție specială în timp ce călătorea împreună cu alți oameni. Probabil că ei vorbeau despre Ioan Botezătorul și despre Mesia, despre care spunea Ioan că urma să vină.

Isus a ascultat. El știa că urmau să fie dezamăgiți. Mesia nu avea să fie deloc cum se așteptau ei. El a explicat profețiile și le-a spus să le studieze mai mult.

Când a ajuns la Ierusalim, Isus a mers la templu. Cu greu putea crede ce se întâmpla acolo. Locul acela trebuia să fie sfânt – un loc în care oamenii să poată merge să se închine cu reverență și să sărbătorească momentele speciale, de exemplu, Paștele. Dar totul arăta și se auzea ca într-o piață gălăgioasă, aglomerată.

GÂNDEȘTE-TE: *Cu siguranță biserica ta nu este niciodată așa. Cum ar trebui să ne purtăm la*

TEXT DE MEMORAT:

„Să păziți Sabatele Mele și să cinștiți Locașul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul.” **Leviticul 26:2**

locul de închinare al lui Dumnezeu? De ce ajunsesse templul lui Dumnezeu așa?

LUNI

Fiecare iudeu trebuia să dea o sumă anume de bani în fiecare an pentru a îngriji templul. Ei aduceau regulat bani la templu și acolo schimbătorii de bani îi schimbau pentru banii speciali de la templu.

Cei care veneau la Paște trebuiau să aducă și o jertfă, un animal sau o pasăre. Dar mulți dintre ei locuiau prea departe pentru a putea aduce jertfele cu ei, așa că trebuiau să cumpere jertfele când ajungeau la Ierusalim. Cei care schimbau banii și oamenii care vindeau animalele și păsările de jertfă aveau prețuri mari. Apoi împărțeau profitul cu preoții. Tocmai de aceea preoții îi lăsau în curtea templului.

Îți poți imagina cum arăta curtea templului și ce zarvă era acolo? Deoarece animalele erau atât de scumpe, vânzătorii și cumpărătorii se certau cu privire la prețuri. Oamenii știau că schimbătorii de bani îi păcăleau. Vitele mugeau, oile behăiau, păsările

ciripeau și se mai auzea și clinchetul monedelor. Zgomotul era asurzitor. **Ioan 2:14.**

Isus a privit de jur-împrejur. Pe lângă oamenii bogați și oamenii obișnuiți, acolo erau și mulți oameni săraci, care nu aveau suficienți bani pentru a cumpăra hrană, nicidecum jertfe. Lor li s-a spus că, fără o jertfă, Dumnezeu nu le putea ierta păcatele. Acolo erau copii și oameni bolnavi. Erau orbi, surzi și șchiopi. Atât de multă durere! Preoții nu dădeau dovadă de nicio urmă de milă. Isus știa că trebuia să facă ceva.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce urma să facă Isus? Cum putea o singură Persoană să schimbe acel haos?

MARȚI

3 Isus era în casa Tatălui Său și știa că lucrurile trebuiau să se schimbe. A luat niște bucăți de sfoară de pe podea și a făcut un bici. Stând pe scările de la templu, fața Lui era încruntată. Ochii Îi scăpărau. Probabil că cineva a arătat spre El și apoi s-au uitat cu toții; privindu-L, nu își mai puteau lua ochii de la fața Lui. Încetul cu încetul, lucrurile s-au liniștit. Curând toți Îl priveau tăcuți. Le era frică. Apoi, El a coborât lin scările. Ridicând biciul și vorbind, vocea Lui era tare și clară, ca a unui comandant de armată. **Ioan 2:16.**

Isus nu a lovit pe nimeni în timp ce Se îndrepta spre ei, dar, dintr-odată, s-a creat o mare panică, pentru că toți fugeau din templu. Vanzătorii lacomi erau îngroziți. **Versetul 15.**

Dar nu toți au fugit. Doar cei care făceau lucruri rele în templul lui Dumnezeu au fugit. Oamenilor săraci și celor suferinzi, oamenilor care Îl iubeau cu adevărat pe Dumnezeu nu le-a fost teamă. Vocea lui Isus era blândă și suavă în timp ce S-a întors spre ei. El i-a ajutat și i-a vindecat. *Îți poți imagina câtă bucurie și câte laude?*

Afară, pe stradă, cei care au fugit într-un final au încetinit ritmul. Preoții și slujbașii de la templu priveau unii la alții. De ce fugiseră? Cum îndrăznise Isus să le spună să iasă din templu? Ce autoritate avea El? Încetul cu încetul, s-au întors. Ce sunete diferite au început să audă! Curând au văzut și de ce. Cei bolnavi, care rămăseseră în urmă, au fost vindecați, și acum Îl laudau pe Dumnezeu.

Preoților și conducătorilor lacomi ar fi trebuit să le fie rușine și să le pară rău. Ei ar fi trebuit să li se alăture celor care Îl laudau pe Dumnezeu pentru frumoasele minuni pe care tocmai le făcuse Isus.

Dar nu așa s-a întâmplat. În schimb, mintea le-a fost întunecată de ură și gelozie. „Demonstrează de unde ai putere și autoritate!”, au pretins ei. **Versetul 18.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ucenicii lui Isus priveau tot ce se întâmpla și și-au amintit ceva. **Versetul 17**
În acea zi, Isus a arătat cum nu ar trebui să fie în templul lui Dumnezeu și ce ar trebui să fie acesta. Cum îți poți ajuta biserica să dea dovadă de mai multă reverență și să fie o binecuvântare pentru toți?

MIERCURI

4 Când preoții și conducătorii I-au cerut lui Isus să demonstreze că avea dreptul să îi alunge din templu, au înțeles ei răspunsul Lui? **Ioan 2:18-21.**

Și ucenicii se întrebau ce însemna răspunsul Lui. Niciunul nu s-a gândit la faptul că Mesia trebuia să moară. Doar Isus a înțeles.

În acea zi, a mai fost cineva care a văzut ce s-a întâmplat – un fariseu pe nume Nicodim. El era un membru important al Sinedriului. Sinedriul era consiliul iudaic care făcea regulile și hotăra cum să pedepsească oamenii despre care credeau că nu se supuneau regulilor. De asemenea, ei hotărau cum să fie pedepsiți cei care îi făceau pe oameni să nu asculte de preoți și conducători.

Nicodim era un om bun. El îl auzise pe Ioan Botezătorul și era bucuros că oamenii își mărturiseau păcatele și erau botezați. Dar nu s-a gândit că și el avea păcate. Nu s-a gândit că avea nevoie de botez. A crezut că păzise dintotdeauna cu atenție regulile.

Când a văzut ce s-a întâmplat în acea zi la templu, Nicodim a știut că Isus făcuse ce era bine. Iar când a văzut că mulți oameni au fost vindecați, el a fost sigur că Isus era umplut cu Duhul Sfânt. Așa că, atunci când preoții și conducătorii au vrut ca Sinedriul să Îl oblige pe Isus să nu mai facă minuni și să nu mai vorbească cu oamenii, Nicodim i-a avertizat să fie atenți. Ca și alții, el a știut că poporul lor căzuse rob babiloniilor deoarece refuzase să asculte de profeții lui Dumnezeu. Dacă Isus era un profet? Se întrebau unii. Li s-ar fi putut întâmpla ceva mai rău decât să fie sub dominația romană.

Studiind profețiile și privindu-L și ascultându-L pe Isus, Nicodim se întreba dacă nu cumva Isus putea fi, de fapt, Mesia. Dar Isus nu era deloc ca Mesia pe care Îl așteptau toți. Nicodim a simțit că trebuie să găsească

o cale de a vorbi cu El, dar nu dorea ca cineva să afle. Ce ar fi crezut prietenii lui?

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce crezi că ai fi făcut în locul lui Nicodim?*

JOI

5 Nicodim a reușit să afle unde urma să fie Isus într-o seară. Atunci a pus la cale un plan. Chiar s-a gândit și ce să spună. **Ioan 3:1,2.**

Ascultându-l pe Nicodim, Isus a știut adevăratul motiv pentru care venise. Totodată, El a știut care era cea mai mare nevoie a lui Nicodim. Isus nu a pierdut timpul deloc. Poate că S-a aplecat spre el și Și-a pus mâna pe umărul lui Nicodim, privindu-l cu blândețe în ochi. **Versetul 3.**

Nicodim a fost șocat. Încearca să îi spună Isus că ceva era în neregulă cu el? Cum se putea naște cineva de două ori? Pentru el, acest lucru părea o prostie. **Verse-tul 4.**

Isus nu S-a contrazis cu Nicodim. El știa că fiecare om care alege să aparțină Împărăției lui Dumnezeu trebuie să creadă în El. Cei care se încred în El poate mai greșesc, dar încearcă cu toată ființa să respecte Cele Zece Porunci cu ajutorul lui Isus. Ei știu că Dumnezeu ne-a dat Legea Sa minunată pentru că ne iubește foarte mult. Știu că Satana spune neadevăruri despre ei. Dar nu vor uita niciodată că doar datorită faptului că ne încredem întotdeauna în Isus putem fi în Împărăția lui Dumnezeu. Nicodim se încredea în propriile puteri. **Versetul 5.**

Isus știa că toți cei născuți în această lume, în mod firesc, vor să se supună lui Satana. Dar când alegem să Îi aparținem lui Isus, vrem să fim asemenea Lui, iar Duhul Său cel Sfânt ne ajută atunci când alegem acest lucru. Învățăm să fim ca Isus. Nimeni nu vede Duhul Sfânt vorbind minții noastre, dar putem vedea că devenim tot mai mult ca Isus. **Versetul 8.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Oamenii care par buni din firea lor au totuși nevoie să știe că ascultarea desă-vârșită a lui Isus, dată nouă, face posibil ca noi să fim în Împărăția lui Dumnezeu?*

VINERI

6 Lui Nicodim nu îi venea să creadă că nu era suficient de bun pentru a face parte din Împărăția lui Dumnezeu. De ce avea nevoie să depindă de Isus? **Ioan 3:9.**

Apoi Isus i-a reamintit lui Nicodim de ocazia în care niște șerpi îngrozitori au mușcat și au ucis oameni în pustie. Moise a agățat un șarpe de aramă pe un stâlp și toți cei care priveau spre el trăiau. Cei care nu priveau mureau.

Desigur, nu șarpele era cel care ajuta oamenii, ci Isus. Șarpele de aramă arăta cum Isus avea să ia asupra Lui toate păcatele noastre și avea să moară pe cruce. El murea pentru ca noi să

nu murim. Dacă alegem să credem în El, noi vom fi salvați de Satana. Satana va muri pentru totdeauna, și noi vom trăi pentru totdeauna. **Versetele 14-18.**

Ascultând acele cuvinte frumoase, pe care cu toții le iubim atât de mult, mintea lui Nicodim nu putea pricepe totul. Urma să moară Mesia pe o cruce? Va îndepărta El toate păcatele pe care le-am făcut vreodată dacă alegem să credem în El, la fel cum poporul Israel a trebuit să se încreadă în El când privea la șarpele de aramă?

Nicodim dintotdeauna crezuse că ascultarea lui cu siguranță era suficient de bună pentru a-l face să merite Împărăția lui Dumnezeu. Acum începea să aibă îndoieli. Duhul Sfânt îi vorbea plin de iubire. Și el asculta. În acea seară, mergând spre casă, el a știut că trebuia să studieze și să mediteze, să privească și să asculte, să se roage. Cu adevărat își dorea să fie în Împărăția lui Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: *Repetă Ioan 3:16. Acum răspunde la fiecare din următoarele întrebări: Îți place cuvântul „oricine”? Chiar se referă la fiecare om? Oare înseamnă că, dacă nu aleg să mă încred în Isus, eu sunt la fel de pierdut ca orice om rău care a trăit vreodată? Este vreun om prea rău pentru ca Isus să îl mai poată salva? Pot oamenii să fie atât de buni, încât Isus să îi salveze datorită bunătății lor sau și ei trebuie să depindă total de bunătatea lui Isus? Îndrăznim noi să privim la alții și să credem că suntem mai buni decât ei?*

Studiu suplimentar: Ioan 2:13-22; 3:1-21; *Viața lui Isus*, pp. 154-177.

COLȚUL CU POVEȘTI

Plutele din butuci duc lumina – partea a 2-a

Adaptare de Amy Sherrard după *Campfire Stories*, de Arthur L. White

Împreună cu mulți alți pasageri, zece credincioși adventiști călătoreau cu vaporul spre o adunare de tabără. James, Ellen și Willie White erau printre ei. O plută din bușteni tocmai trecea pe lângă ei și, văzând câțiva pasageri că le aruncă ziare bărbaților de pe plută, lui James White i-a venit o idee.

Când tatăl lui l-a chemat, Willie s-a grăbit să vadă ce voia.

– Mi-a venit o idee bună, Willie, i-a spus James fiului său. Poate vor mai veni și alte plute și avem câteva reviste în cabină. Fugi repede și adu-le!

Willie a mers grăbit să le aducă și, în timp ce era plecat, James a început să se gândească ce să facă pentru ca revistele să ajungă pe plută fără a cădea în apă, așa cum s-a întâmplat cu unele ziare.

Nu a trecut mult până s-a întors Willie.

– Am adus revistele, tata, a spus el cu respirația tăiată.

Deja James avea un plan.

– Willie, mergi la bucătărie și întreabă bucătarul dacă îți poate da niște ață. Apoi mergi în camera motoarelor și cere niște bucăți de cărbune.

Willie a pornit grăbit să facă rost de ață și de cărbune și de îndată s-a întors cu ambele. El se întreba ce voia să facă tatăl lui cu ele. James a băgat o bucată de cărbune în câteva reviste misionare și apoi a legat o ață în jurul revistelor, pentru a nu cădea cărbunele din interior. Nu a trecut mult până a pregătit câteva pachete cu reviste. „Ce idee bună!”, s-a gândit Willie.

Și a funcționat. Când alte plute au trecut pe lângă vaporul lor, oamenii se uitau cum pachetele cu reviste pe care le arunca James aterizau pe plută. De fiecare dată după ce treceau, oamenii de pe vapor îi vedeau pe bărbații de pe plută citind revistele.

La apus, toți adventiștii s-au adunat în partea din față a vaporului și au cântat imnuri despre venirea lui Isus.

– Mai cântați! Mai cântați! strigau cei din spatele lor.

Când s-au întors să se uite, au văzut că mulți pasageri ascultau. Apoi un om de afaceri i s-a adresat domnului White.

– Am auzit că soția dumneavoastră vorbește în public, a spus el. Ar vrea să ne vorbească și nouă în această seară? Noi am dori să o ascultăm.

Așa că Ellen le-a vorbit în acea seară pasagerilor care s-au adunat într-o încăpere mai mare de pe vapor. Ea le-a vorbit despre faptul că natura ne arată dragostea lui Dumnezeu pentru noi. Pasagerii i-au mulțumit foarte mult.

La ora nouă seara, era timpul să meargă la culcare. Dar, înainte de a adormi, păzitorii Sabatului I-au mulțumit lui Isus pentru că au putut împărtăși dragostea Lui cu atât de mulți oameni în acea zi.

Dintr-odată, cam pe la miezul nopții, s-au auzit o ciocnitură puternică și un scârțâit care i-au trezit pe toți. Apoi s-a lăsat din nou liniștea, în afară de zgomotele normale făcute de motorul vaporului și de zburăturile laterale.

Dimineața, toți pasagerii doreau să știe ce s-a întâmplat. Căpitanul le-a spus că, la o curbură pe râu, loviseră o plută din bușteni și îi rupseseră lanțurile. Câțiva din buștenii dezlegați se prinseseră în zburăturile laterale. Sperau ca niciunul din cei de pe plută să nu fi fost rănit.

În acea zi, cei zece adventiști au coborât de pe vapor și au mers la locul unde se desfășura adunarea de tabără. Ei nu au uitat niciodată modul în care Isus le purtase de grijă. Erau recunoscători că El îi ajutase să împartă lumina adevărului cu bărbații de pe acele ambarcațiuni și că a lăsat lumina să strălucească și asupra pasagerilor de pe vapor. (Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #36_ 7 septembrie

Credincios până la moarte

DUMINICĂ

1 Când oamenii au auzit ce s-a întâmplat la ospățul nunții și că Isus alungase vânzătorii și negustorii de la templu, tot mai mulți veneau să Îl vadă și să Îl asculte. Curând, mulțimea de oameni care Îl ascultau pe Isus era mai mare decât mulțimea celor care îl ascultau pe Ioan Botezătorul.

Ioan era bucuros, dar ucenicii lui erau geloși. Isus nu botezase oameni, dar ucenicii Lui, da. Nu a trecut mult timp până când ucenicii lui Ioan au început să se certe cu ucenicii lui Isus cu privire la cuvintele care trebuiau rostite când botezau. Ei chiar credeau că ucenicii lui Isus nici măcar nu trebuiau să boteze. **Ioan 3:25,26.**

Ioan le-a spus ucenicilor săi că simțămintele lor erau greșite. El a spus că lucrarea sa era asemenea ajutorului dat la o nuntă. Cel care stă lângă mire se numește „prietenu l mirelui” și el este foarte bucuros pentru prietenul lui, care se căsătorește. Așa simțea Ioan în ce Îl privea pe Isus. El era foarte bucuros că oamenii Îl urmau. **Versetul 29.**

Înainte ca Ioan să se nască, îngerul le-a spus părinților lui de lucrarea minunată pe care el avea să o facă pentru a-i ajuta pe oameni să fie gata pentru venirea lui Isus în lumea noastră. Ioan făcuse acest lucru. Acum el nu dorea să fie la fel de important ca înainte de începerea lucrării lui Isus. Era timpul ca oamenii să Îl cunoască pe Isus. Ioan nu era deloc gelos. **Versetul 30.**

Ioan știa că Isus era Fiul lui Dumnezeu, care venise în lumea noastră pentru a ne salva. El știa că oamenii trebuiau să aleagă. Aveau să creadă în Isus sau aveau să continue cu aceeași credință ca înainte? Ioan făcuse tot

TEXT DE MEMORAT:

„Fii credincios până la moarte
și-ți voi da cununa vieții.”
Apocalipsa 2:10

ce ținea de el pentru a-i ajuta pe oameni să se pregătească să Îl aleagă pe Isus. **Versetul 36.**

GÂNDEȘTE-TE: Ioan le oferea un exemplu bun ucenicilor lui? Este ușor să fii gelos când prietenii tăi se bucură de mai multă atenție și de mai multe laude decât tine?

LUNI

2 Isus știa că Satana încerca să creeze probleme între ucenicii Lui și ucenicii lui Ioan. El știa că cel mai bine era să Se retragă în liniște din locul în care predicase și să meargă împreună cu ucenicii Lui în altă parte a țării.

Isus știa că lucrarea minunată a lui Ioan aproape se încheiase și că Satana încerca din răspuțeri să distrugă planul lui Dumnezeu de a ne salva. **Ioan 4:1-3.**

Unii din liderii religioși nu îl plăceau pe Ioan. Dar era o femeie care îl ura atât de mult, încât voia să îl omoare. Acea femeie era Irodiada, soția împăratului Irod.

Irodiada fusese soția fratelui vitreg al lui Irod, Filip. Când Irod s-a căsătorit cu ea, Ioan i-a spus

că nu era bine. Irodiada era a lui Filip. Irod știa că Ioan avea dreptate. Pe măsură ce Duhul Sfânt a vorbit minții lui, el chiar a încercat să repare ce făcuse. Dar Irodiada nu voia să îl lase. Acum îl ura atât de mult pe Ioan, încât voia să îl omoare. Pentru a-i face pe plac, Irod l-a trimis la închisoare pe Ioan. **Marcu 6:17-20.**

Lui Ioan i-a fost foarte greu în închisoare. Mare parte a vieții lui și-o petrecuse pe afară și era obișnuit cu activitatea. Dar acum, petrecea săptămână după săptămână în temnița lui singuratică și întunecoasă. Probabil că a fost bucuros când li s-a permis ucenicilor lui să îl viziteze.

Când l-au vizitat, ucenicii lui i-au spus despre Isus și despre lucrurile minunate pe care le făcea. Acest lucru l-a bucurat pe Ioan, dar, în același timp, se întreba dacă Isus îl uitase. De ce nu venise să îl scoată din închisoare?

 GÂNDEȘTE-TE: *Îl ispitesc Satana pe Ioan să se întrebe dacă Isus îl iubea? Este ușor să te întrebi dacă lui Isus încă Îi mai pasă atunci când se întâmplă ceva rău?*

MARȚI

3 Oamenii, nici măcar Ioan și ucenicii lui, nu înțelegeau de ce venise Isus în lumea noastră. Ei confundau două perioade de timp pe care le prezisese prorocii.

Prima perioadă era momentul când El urma să vină ca Mesia. El venea ca bebeluș, avea să depindă de Tatăl Lui din cer la fel ca noi și urma să trăiască o viață desăvârșită, pentru ca noi să Îi urmăm exemplul cu ajutorul Lui. Avea să demonstreze că Satana greșise când afirmase că niciun om nu se putea supune Legii lui Dumnezeu.

Dacă Îl alegem pe Isus, viața Lui desăvârșită va fi în locul vieții noastre mai puțin desăvârșite. El avea să moară pentru ca noi să nu murim. Când alegem să ne încredem și să ascultăm de El, noi alegem să aparținem Împărăției Sale.

Cealaltă perioadă despre care vorbiseră profeții era momentul revenirii lui Isus de la sfârșitul timpului. Atunci, El va veni ca Împărat al împăraților și ne va duce să fim cu El pentru totdeauna. La final, Satana și păcatul vor dispărea pentru totdeauna și lumea noastră va fi curățită și înnoită.

Din cauza gândirii lor confuze, nimic nu era cum se așteptau ei. Chiar și credinciosul Ioan și ucenicii lui erau bulversați. Ioan știa că Isus era Fiul lui

Dumnezeu, dar de ce nu îi alunga pe romani și de ce nu făcea ce așteptau cu toții să facă Mesia? Ioan nu le-a împărtășit ucenicilor lui gândurile sale. În schimb, el i-a trimis pe doi dintre ei să Îl întrebe pe Isus despre El. **Luca 7:19-23.**

Acei doi ucenici și-au dat seama curând că Isus era Mesia. Când i-au spus lui Ioan, și el a știut. Din acel punct, el a ales să se încreadă indiferent ce se întâmpla.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce idei greșite au oamenii astăzi despre revenirea lui Isus?*

MIERCURI

4 Nimeni nu știe cât timp a petrecut Ioan în închisoare până când soția lui Irod, Irodiada, a avut șansa pe care o așteptase de multă vreme. A fost nevoie doar de o petrecere de ziua de naștere, o fată frumoasă, pe nume Salomeea, și alcool. **Marcu 6:21-23.**

Imaginează-ți! Irod a spus că era dispus să renunțe la jumătate din împărăție. Salomeea a mers grăbită la mama ei și i-a spus. „Ce să cer?” a întrebat ea. Mama ei știa foarte bine ce să ceară. „Spune-i că vrei capul lui Ioan Botezătorul.” Salomeea a fost șocată. Era o cerere îngrozitoare. Dar Irodiada nu voia să se răzgândească, așa că Salomeea s-a întors la petrecere cu acea cerință teribilă. **Versetele 24, 25.**

Împăratul Irod și oaspeții lui au fost șocați și ei. Irod știa că cererea Salomeei venea de fapt din partea mamei ei. Cât spera să îi spună cineva că nu trebuia să îi dea ce îi ceruse! Dar nimeni nu a spus nimic. Irod a continuat să aștepte. Totuși, nimeni nu a vorbit. Irod era prea rușinat și nu avea suficient curaj să se răzgândească în fața tuturor invitaților săi. Mai mult, el și invitații lui erau beți. În cele din urmă, a cedat cerinței, și aceasta a fost dusă la îndeplinire. **Versetele 26–28.**

Din cauza alcoolului, unul din marii și credincioșii profeți ai lui Dumnezeu și-a pierdut viața. Dar Irod era de fapt cel care pierduse cu adevărat. Ioan alesese să creadă cu tărie că Isus era Mesia și el l-a rămas credincios până la final. Mai târziu, când Irod a auzit despre Isus, a fost îngrozit. El era sigur că Isus era Ioan înviat din morți. Acum se temea că Dumnezeu avea să îl pedepsească pentru greșeala îngrozitoare pe care o făcuse decapitându-l pe Ioan. **Versetele 14–16.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Satana a găsit o cale de a-l ucide pe Ioan. Dar într-o zi, curând, Ioan va fi*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

din nou în viață pentru totdeauna. Încă mai folosește Satana alcoolul pentru a răni și a ucide oameni? Ce fel de probleme crezi că produce alcoolul?

JOI

5 Când S-a întors în Galileea, Isus a trecut pe lângă orașul Său natal, Nazaret. Dar El nu a oprit acolo. Știa că oamenii de acolo Îl credeau tot fiul tâmplarului. **Ioan 4:44.**

Isus și-a continuat drumul până în Cana, unde transformase apa în suc de struguri la ospățul de nuntă. Unii oameni de acolo se întorseseră de la sărbătoarea Paștelui și le povestiseră și altora despre minunile uimitoare pe care le făcuse Isus pentru săracii și bolnavii din curtea templului după ce îi alungase pe ceilalți. **Verse-tul 45.**

În Capernaum, cam la treizeci de kilometri de Cana, locuia un slujbaș iudeu important, care lucra pentru împărat. Fiul lui era foarte bolnav. Doctorii au făcut tot ce au putut, dar știau că băiatul urma să moară în curând. Când slujbașul a aflat că Isus era în Cana, a știut că trebuia să Îl găsească. Poate Isus avea să fie bun cu el și să îi vindece fiul.

Când a ajuns în Cana, slujbașul L-a găsit pe Isus înconjurat de o mulțime de oameni. Repede și-a făcut loc prin mulțime. Dar când L-a văzut pe Isus, s-a întrebat dacă nu cumva făcuse o greșală. Cu siguranță că acest Om, îmbrăcat atât de obișnuit, nu îl putea ajuta. Dar a hotărât totuși să Îl întrebe și, dacă Isus îi vindeca fiul, atunci era hotărât să creadă în El.

Isus a ascultat în timp ce slujbașul Îl implora să se întoarcă împreună cu el acasă și să îi vindece fiul. **Versele 46, 47.**

Slujbașul împăratului nu știa că Isus deja cunoștea totul despre fiul lui. El nu știa că Isus cunoștea chiar și întrebările importante pe care el le avea. Ce urma să facă Isus?

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă ai fi fost în locul slujbașului, tu ai fi crezut la fel ca el când L-ai fi văzut prima dată pe Isus? Este întotdeauna bine să îți faci o părere despre oameni pe baza aspectului lor?

VINERI

6 Slujbașul împăratului avea nevoie de o minune pentru fiul lui. Dar avea nevoie de o minune și mai mare pentru el. Acesta trebuia să aleagă să creadă în Isus și să fie în Împărăția Lui indiferent dacă fiul lui era vindecat sau nu. Ce i-a spus Isus? **Ioan 4:48.**

De îndată, slujbașul împăratului a observat că Isus știa exact ce gândea el. Sigur trebuie să fie adevăratul Mesia. Dar dacă Isus nu îi putea vindeca fiul pentru că el nu crezuse în Isus? Acum Îl implora pe Isus să îl ajute. Și de această dată știa că El putea să îl ajute. **Versetul 49.**

Cum crezi că s-a simțit când a auzit răspunsul lui Isus? **Versetul 50.**

Acum slujbașul împăratului a demonstrat că el credea cu adevărat. El știa că fiul lui fusese vindecat. Isus îi spusese acest lucru. El chiar a hotărât să aștepte până dimineața următoare să se întoarcă acasă.

În aceeași zi, în Capernaum, familia slujbașului privea cum copilul lor prețios zăcea mort. Dar dintr-odată totul s-a schimbat. A deschis ochii larg. Pielea nu mai era rece. Febra dispăruse. Totul era perfect normal. Familiei nu îi venea să creadă. Ah, ce bucurie!

De îndată au trimis soli să îi spună slujbașului că fiul lor se vindecase. Solii s-au întâlnit cu slujbașul în dimineața următoare. **Versetul 51.**

Îți poți imagina zâmbetul de pe fețele lor? Îți poți imagina ce a spus solul când au comparat momentul în care Isus spusese că fiul se vindecase cu momentul în care familia a observat acest lucru? Cu siguranță că au fost uimiți și L-au laudat pe Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: Cine a dat dovadă de credință în fiecare din povestirile din această săptămână? Tu înveți să te încrezi în Isus la fel ca acei oameni?

Studiu suplimentar: Marcu 6:14-29; Ioan 4:46-54; *Viața lui Isus*, pp. 178-182; 196-200; 214-225.

COLȚUL CU POVEȘTI

CÂND ELLEN NU ÎȘI MAI PUTEA AMINTI – partea 1

Adaptare de Amy Sherrard

Ellen White participa la niște întâlniri în orașul New York. Într-o zi, după ultima întâlnire, ea a mers în camera ei pentru că se simțea rău și era obosită. În acea seară își dorea să fi fost acasă în patul ei. Dar ea era unul din vorbitorii de la acel sfârșit de săptămână și nu dorea să-i dezamăgească pe oamenii care veniseră din locuri îndepărtate pentru a participa la întâlniri și a o auzi vorbind. Știa că trebuia să reziste.

Ellen a îngenuncheat lângă un scaun pentru a vorbi cu Isus despre acest lucru; dar, înainte să poată rosti primele cuvinte, în jurul ei a apărut o lumină plăcută, argintie. Senzația de boală și de oboseală dispăruse și ea știa că Isus o vindecase. Apoi Isus i-a dat o viziune. El i-a arătat o cameră în care câțiva lideri importanți vorbeau despre tipărirea unor publicații ale bisericii. Ei încercau să decidă ce voiau și ce nu voiau să fie în publicații. Ea a văzut că aceștia au discutat și dezbătut timp de patru ore pentru că nu puteau cădea de acord.

Ziua următoare, Ellen a început să îi povestească despre viziunea fiului ei, Willie; dar nu își putea aminti partea cea mai importantă. A încercat din nou, același rezultat.

După întâlnirile din New York, Ellen s-a întors la casa ei din Battle Creek, Michigan. Avea multe de făcut înainte de întâlnirile de la Conferința Generală, care urmau să aibă loc în câteva luni. În trei din predicile ei din acea perioadă, ea a început să povestească viziunea și de fiecare dată, chiar când ajungea la partea foarte importantă, nu își mai amintea. „Vă voi spune mai multe despre viziune mai târziu”, le spunea ea oamenilor și își continua predica.

La întâlnirile de la Conferința Generală, după Sabat, s-au întâlnit bărbații care tipăreau publicațiile

bisericii. „Vom încuia ușile”, a spus unul dintre ei, „și nu vom încheia întâlnirea până nu vom cădea de acord ce să tipărim și ce să nu tipărim în publicațiile noastre.”

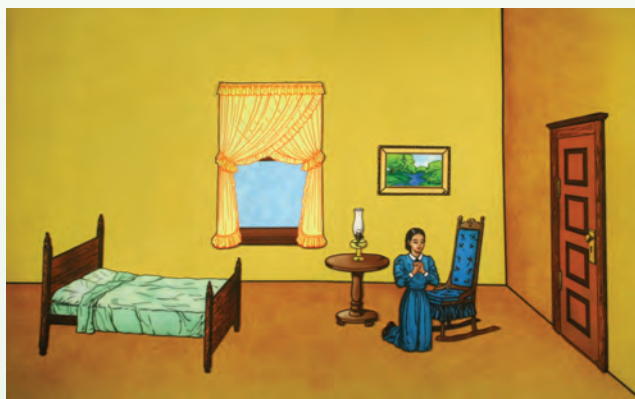
Acea întâlnire a continuat până aproape la trei dimineața. Și bărbații nu ajunseseră la un consens.

Ellen White hotărâse să nu meargă la întâlnirea de duminică dimineața devreme. Dar când fiul ei Willie a trecut pe lângă casa în care stătea ea, a văzut lumina aprinsă în cameră.

– Mama a spus că nu merge la întâlnirea de dimineață, i-a spus prietenului care mergea alături de el. Mă voi opri să văd ce se întâmplă.

Willie a găsit-o pe mama lui îmbrăcată, gata să își pună pălăria pe cap. Era pregătită să meargă la întâlnire.

– Mamă, cum de te-ai răzgândit? a întrebat Willie. (Va urma)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org
Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #37 _ 14 septembrie

Respingerea Vindecătorului

DUMINICĂ

1 Isus era din nou în Ierusalim și participa la o sărbătoare specială. Era Sabat și Se plimba singur. Probabil că Se gândea cum să îi ajute pe oameni și totodată să păzească ziua sfântă a lui Dumnezeu. Fuseseră întocmite atât de multe reguli stricte și inutile în privința păzirii Sabatului, încât era greu să le respecti pe toate. Pentru majoritatea oamenilor, Sabatul își pierduse semnificația și nu mai era o zi de fericire pentru ei.

În plimbarea Sa, Isus S-a oprit într-un loc numit scaldătoarea de la Betesda. În jurul ei erau terase acoperite, pentru ca oamenii care așteptau să poată sta la umbră. De asemenea, acele terase erau un adăpost pentru ei când ploua.

Cine erau cei care se adăposteau sub terase și ce așteptau? **Ioan 5:2-4.**

Poți fi sigur că fiecare își dorea să ajungă primul la scaldătoare. Când apa se tulbura, întotdeauna se crea o zarvă mare. Desigur, cei mai puternici ajungeau primii. Mulți alții erau răniți, fiind împinși și călcați și unii chiar mureau.

Când a văzut mulțimea de oameni, Isus Și-a dorit foarte mult să îi vindece pe toți. Dar acest lucru nu era înțelept. Conducătorii religioși credeau că a ajuta oamenii bolnavi în Sabat era păcat. Dar Isus știa că nu era deloc adevărat.

Privind în jur la oamenii săraci și bolnavi, Isus a observat un bărbat mai bolnav și mai neajutorat decât toți ceilalți. Isus a mers la el și bărbatul a privit spre Isus când i s-a pus întrebarea: „Vrei să te faci sănătos?” **Versetele 5, 6.**

TEXT DE MEMORAT:

„De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.” Matei 12:12

GÂNDEȘTE-TE: De cât timp era în acea situație acel bărbat? Cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost în locul lui și un străin ți-ar fi pus acea întrebare?

LUNI

2 Când Isus i-a vorbit bolnavului de la scaldătoarea Betesda, bărbatul bolnav a simțit o licărire de speranță pentru o secundă. Dar apoi a privit în jur. Ce I-a spus lui Isus? **Ioan 5:7.**

Probabil bărbatul a fost șocat de ce i-a spus Isus după aceea. **Versetul 8.**

Gândește-te la ce s-ar fi putut întâmpla când Isus i-a spus bărbatului neajutorat ce să facă. Bărbatul ar fi putut spune: „Dar nu pot.” Și ar fi fost adevărat. Doar prin puterea lui nu avea cum să asculte de Isus. El trebuia să aleagă să creadă că Isus avea puterea de a-l ajuta.

Chiar dacă bărbatul a ales să creadă, el ar fi putut sta unde era, întins pe pătura lui, așteptând ca Isus să îl ridice. Însă, deși știa că trupul lui era neajutorat, el de îndată a încercat să se miște. Încercând, trupul lui l-a ascultat prin puterea dată de Isus. Cât de minunat!

Acum bărbatul era perfect sănătos. Ah, ce fericit era! Știa că nu merita ce făcuse Isus pentru el. Deși boala lui era cauzată de lucrurile greșite pe care le făcuse, Isus l-a vindecat. Repede și-a împachetat rogojina și pătura, le-a luat și s-a întors să Îi mulțumească lui Isus. Dar El dispăruse în mulțime.

 GÂNDEȘTE-TE: Știi că Isus ne vindecă de păcat la fel cum l-a vindecat pe acel bărbat? Noi singuri nu putem înceta să mai păcătuim sau să ne schimbăm. Dar când alegem să ne schimbăm și când ne încredem în puterea Lui de a ne ajuta când noi facem tot ce putem, atunci ne schimbăm; și învățăm să devenim ca El. Noi nu trebuie să păcătuim. Dacă greșim însă, El este dornic să ne ierte și să ne ajute să începem din nou.

MARȚI

 Fericitul bărbat pe care îl vindecase Isus la scăldătoarea Betesda acum umbla cu rogojina și pătura sub braț. Nu putea să se oprească din a aduce laude lui Dumnezeu cu glas tare. Când s-a întâlnit cu fariseii, pur și simplu a trebuit să le spună ce i se întâmplase.

Dar, în loc să se bucure de vindecarea bărbatului, fariseii s-au încruntat și nici măcar nu l-au lăsat să termine de relatat minunea. **Ioan 5:9,10.**

Bărbatul era atât de fericit, încât uitase că era Sabat. El a încercat să le explice de ce își ducea patul cu el. **Versetele 11–13.**

Fariseii știau cine îl vindecase. O singură Persoană avea o asemenea putere. Știau că era Isus. Acest lucru i-a înfuriat și mai tare. Isus încălcase două din regulile lor privitoare la Sabat. El îl vindecase pe bărbat în Sabat și apoi îi spusese să își ia patul și să meargă. Ei credeau că neapărat trebuia găsită o cale de a-L opri pe Isus din lucrarea Lui.

Pentru a arăta cât de recunoscător era, bărbatul care fusese vindecat a adus o jertfă la templu. Vă puteți imagina cât de fericit a fost când Isus l-a găsit acolo. Isus i-a vorbit cu bunătate și l-a avertizat să nu mai păcătuiască. **Versetul 14.**

Deoarece bărbatul nu știa că fariseilor nu le plăcea de Isus, el era sigur că ei ar dori să știe cine făcuse o minune atât de mare. **Versetul 15.**

De fapt, Isus deja știa că liderii religioși aveau să fie supărați din cauză că vindecase pe cineva în Sabat.

Dar mai știa că trebuia să le arate oamenilor cum dorește Dumnezeu să păzim ziua Lui sfântă.

Adevărata păzire a Sabatului nu era deloc cum au fost învățați oamenii. Avea dreptate Isus în privința simțămintelor iudeilor? **Versetul 16.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Satana încă dorește să ne împiedice să înțelegem cât de minunat este Sabatul și cum ar vrea Isus să îl păzim? Ție ce îți place la ziua de Sabat? Există vreun lucru care nu îți place?

MIERCURI

 Isus încălcase regulile inventate de ei pentru păzirea Sabatului, dar Dumnezeu nu dăduse niciodată acele reguli. Acum conducătorii religioși credeau că au un motiv bun pentru a-L aresta pe Isus și a-L duce înaintea Sinedriului. În zilele noastre aceasta s-ar asemena cu a fi dus la judecată și a ți se spune că trebuie să plătești o amendă, să mergi la închisoare sau chiar să mori. Isus era acuzat de încălcarea Sabatului și acest lucru era foarte grav. **Ioan 5:16.**

Când Isus le-a reamintit că Dumnezeu nu încetează niciodată să facă anumite lucruri pentru noi, nici chiar în Sabat, El L-a numit pe Dumnezeu Tatăl Lui. **Versetele 17, 18.**

Aceasta însemna că Isus Se autoproclama Fiul lui Dumnezeu. Ei nu doreau să recunoască faptul că acest lucru era adevărat. Dar, pe măsură ce Isus a continuat să vorbească, El L-a tot numit pe Dumnezeu Tatăl Lui. Și a vrut ca ei să știe că, în calitate de om, El depindea total de Tatăl Lui. **Versetul 30.**

Isus le-a spus că, deși citeau Cuvântul lui Dumnezeu, ei nu lăseau ca acesta să pătrundă în mintea lor, deoarece chiar lucrurile pe care le citeau dovedeau că El era Mesia. Ei nu erau dispuși să creadă că El era Cel pe care Îl așteptaseră de atâta timp. Deși El era Singurul care îi putea elibera de Satana și le putea da viața veșnică, tot ce doreau ei era să îi elibereze din mâna romanilor. **Versetele 38–40.**

Conducătorii religioși nu Îl puteau contrazice pe Isus, pentru că tot ce spunea El era adevărat. Dar ei se hotărâseră deja. Pur și simplu nu voiau să Îl accepte ca Mesia. Ei încă așteptau pe cineva care să îi elibereze de sub puterea romană.

Acești oameni nu știau că, prin faptul că Îl respingeau pe Isus, deveneau robi ai lui Satana. Cât de trist! Isus îi iubea și niciodată nu a încetat să îi iubească. Dar nu i-ar fi obligat niciodată să Îl iubească. Ei trebuiau să aleagă acest lucru.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Încă sunt mulți oameni la fel ca cei cu care a vorbit Isus în acea zi? Ei spun că citesc și cred în Biblie, dar nu vor să schimbe lucrurile greșite pe care le fac.*

JOI

5 Isus era foarte bucuros când vedea că mulți oameni Îl ascultau când îi învăța despre Dumnezeu nostru iubitor și despre Cele Zece Porunci. El știa că, la final, mulți dintre ei urmau să aleagă să creadă că era Mesia. Dar într-un loc care era special pentru El oamenii au refuzat să creadă în El. Ei spuneau că era imposibil ca El să fie Mesia. Acest loc era Nazaret, orașul natal al lui Isus.

Oamenii din Nazaret știau că Isus era special. Ei auziseră despre minunile făcute de El și erau foarte mulțumiți. Dar de ce să creadă El că era Fiul lui Dumnezeu? Credeau că era o nebunie. Ei Îl știau de mulți ani. Știau că era învățator, dar El nu putea fi Mesia. El era fiul lui Iosif și al Mariei.

Când Isus a mers în vizită acasă, în Nazaret, toți au fost entuziasmați. Probabil că urma să facă minuni. În Sabat, când a mers la sinagogă împreună cu familia Lui, oamenii Îl priveau cu nerăbdare. Și El îi privea pe ei. Știa totul, crescuse împreună cu ei. Și îi iubea.

Pentru că Isus era un învățator și un musafir, responsabilul L-a invitat să citească din Scriptură. **Luca 4:16-19.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ce cuvinte frumoase! Știau oamenii că ele făceau referire la Mesia? Acele cuvinte descriau ce făcea Isus deja.*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

VINERI

6 Când Isus a terminat de citit acele cuvinte frumoase din Isaia în acel Sabat petrecut la sinagoga din Nazaret, oamenii nu au putut să nu spună: „Amin”. **Luca 4:20,22.** Dar apoi Isus a spus ceva care a schimbat totul. **Versetul 21.**

Pentru o clipă, ei au rămas cu gândul tot la frumoasa profeție citită de Isus. Apoi, brusc, și-au amintit că Isaia vorbea despre niște oameni care erau săraci, robi și orbi. Cele spuse de Isus însemnau că El îi numea săraci, robi și orbi. Spunea că El era Cel trimis de Dumnezeu să îi ajute. Cine Se credea El?

Isus cunoștea cu exactitate gândurile din mintea lor. El le-a reamintit că poporul lui Dumnezeu nu ascultase de profeții Lui în trecut. De fapt, Dumnezeu uneori revărsase peste popoarele păgâne binecuvântări pe care le-ar fi dat poporului Său dacă ei ar fi ales să se încreadă și să asculte de El. Le-a reamintit de văduva care l-a ajutat pe Ilie și de Naaman, care a fost vindecat de lepră. **Versetele 23–27.**

Dintr-o dată, ei s-au mâniat. Isus spusese că Dumnezeu binecuvântase păgânii înaintea poporului lor. Era ca și cum El ar fi spus că ei erau mai răi decât păgânii. **Versetul 28.**

În doar câteva secunde, ei și-au lăsat mintea pradă lui Satana. Cineva a sărit în

sus și a strigat la Isus. Alții L-au apucat și L-au împins afară pe ușă. „Aruncați-L în prăpastie!”, a strigat cineva. Cu toții se îndreptau în acea direcție cu El. Dar, dintr-o dată, Isus a dispărut. S-a făcut nevăzut. **Versetele 29, 30.**

GÂNDEȘTE-TE: *Dumnezeu a trimis îngeri pentru a-L proteja pe Isus. Încă nu sosise timpul ca El să moară. A încetat Isus să îi iubească pe acei oameni? Nu. Dar ei nu au ales niciodată să creadă în El. Cât de trist!*

Studiu suplimentar: Ioan 5; Luca 4:16-30; *Viața lui Isus*, pp. 201–213; 236–243.

COLȚUL CU POVEȘTI

CÂND ELLEN NU ÎȘI MAI PUTEA AMINTI – partea a 2-a

Adaptare de Amy Sherrard

Sus îi dăduse lui Ellen White o viziune importantă, dar, de fiecare dată când încerca să o spună și altora, ea nu își putea aminti partea cea mai importantă. Acum, la câteva luni după aceea, ea se întâlnea cu liderii bisericii.

– Seara trecută ai fost foarte obosită și ai hotărât să nu mergi la prima întâlnire din această dimineață. Cum de te-ai răzgândit, mamă? a întreat-o Willie White când a văzut că era îmbrăcată, gata să iasă din casă.

– Isus a trimis un înger la mine puțin înainte de ora trei dimineața, a spus Ellen. Așa că m-am trezit și am scris viziunea, pentru că trebuie să le-o spun lucrătorilor în această dimineață.

Willie și-a amintit că de mai multe ori o auzise începând să spună viziunea, dar de fiecare dată nu reușise să o termine. Chiar avea să o spună de această dată?

Lucrătorii tocmai se ridicau de la rugăciune când Willie și mama lui au intrat în încăpere. Președintele Conferinței Generale i-a urat bun-venit.

– Suntem bucuroși să vă vedem, soră White, a spus el. Aveți o solie pentru noi?

– Da, am, a răspuns ea în timp ce mergea în față. Un înger m-a trezit puțin înainte de ora trei și mi-a spus că trebuie să vă relatez viziunea care mi-a fost dată în New York.

Ellen a spus că în viziune ea a fost condusă de un înger într-o încăpere unde un grup de bărbați încercau să hotărască ce ar trebui tipărit într-o anume revistă publicată de biserică.

Bărbații nu puteau cădea de acord și unii dintre ei erau foarte nerăbdători.

– Dacă aceste articole despre Sabat și a Doua Venire nu sunt scoase din revistă, nu o putem folosi, a spus unul dintre ei, ridicându-se în picioare și ținând revista deasupra capului.

Ellen a mai spus ce a văzut și auzit la acea întâlnire, dar și ce i-a spus îngerul că dorea Isus să fie tipărit în publicație. Apoi s-a așezat.

Președintele Conferinței Generale nu știa ce întâlnire îi arătase îngerul lui Ellen. Dar apoi, un bărbat din spatele sălii s-a ridicat și a început să vorbească.

– Eu am fost la întâlnire noaptea trecută, a spus el.

Sora White a fost surprinsă și nedumerită.

– Noaptea trecută? Am crezut că îngerul mi-a arătat o întâlnire care a avut loc cu multe luni în urmă, a exclamat ea.

– Nu, întâlnirea a fost noaptea trecută și eu sunt bărbatul care a ridicat revista sus și a spus acele cuvinte, a mărturisit bărbatul. Am

greșit, dar vreau să fiu de partea corectă a lucrurilor.

Apoi s-a așezat și s-a ridicat un alt bărbat.

– Și eu am fost acolo și totul s-a întâmplat exact cum a spus sora White.

Acum toți știau de ce Isus o împiedicase pe Ellen să își amintească viziunea. Nimeni nu putea spune că cineva îi spusese despre întâlnire sau despre ce s-a întâmplat acolo. Nimeni nu putea spune că ea inventa mesajul. Cu toții știau că era de la Isus și că El știa ce urma să se întâmple, dar și ce se întâmplase deja. Întotdeauna ne putem încrede în El și în soliile pe care El ni le-a dat în Biblie și prin ajutorul Său special.

(Sfârșit)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #38 _ 21 septembrie

Predicând și vindecând

DUMINICĂ

1 Într-o dimineață, pe când cerul dădea să se lumineze, Isus stătea în liniște în prezența Tatălui Său lângă Marea Galileei. El știa că în curând urmau să se adune mulțimi de oameni care cereau să le vorbească.

Aproape de El erau ucenicii, care veniseră cu bărcile lor și erau ocupați să curețe plasele de pescuit. Erau descurajați pentru că nu prinseseră niciun pește toată noaptea. În timp ce pescuiau, ei vorbiseră despre Isus și despre faptul că liderii religioși nu Îl plăceau. Acest lucru i-a descurajat și mai mult.

Curând au început să se strângă mulțimi de oameni. Pentru că tot mai mulți oameni încercau să se apropie de Isus, El a hotărât să urce în barca lui Simon Petru, a împins-o puțin în apă și le-a vorbit oamenilor din barcă. Astfel, toți Îl puteau vedea și auzi mai bine.

Luca 5:1-3.

La mal se strânseseră tot felul de oameni. Acolo erau pescari, oameni bătrâni și tineri, bogați și săraci, educați și ignoranți, oameni bolnavi și chiar rabini – oameni din toate clasele. Fiecare din ei auzea adevărul minunat de la Isus, care le vorbea din barcă.

Când a terminat de vorbit și oamenii au plecat, Isus i-a cerut lui Petru să ducă barca în larg, unde era apa adâncă, și să își arunce din nou plasa. **Versetul 4.**

Petru era pescar și poate a crezut că Isus nu știa prea multe despre pescuit. La urma urmei, El era tâmplar. Poate nu știa că noaptea era momentul cel mai bun de prins pești pe acel lac. Dar, pentru că Îl iubea pe Isus și dorea să Îi facă pe plac, ce a făcut Petru? **Versetul 5.**

TEXT DE MEMORAT:

„Te chem pe nume: ești al Meu.”
Isaia 43:1

GÂNDEȘTE-TE: *Îți vin în minte și alte ocazii în care Dumnezeu a poruncit să se facă ceva ce părea ciudat? Ce zici de Naaman? Ilie și văduva? Acel bolnav neajutorat de la scăldătoare?*

LUNI

2 Simon Petru și fratele lui, Andrei, au ascultat de Isus. Curând barca lor era în larg și din nou și-au lăsat plasele în apă.

Când cei doi frați au încercat să tragă plasele înapoi în barcă, ei nu au putut. Erau atât de pline de pești, încât barca lor nu îi putea susține.

„Ajutor!” au strigat ei, făcându-le semn lui Iacov și Ioan, care erau în altă barcă. Iacov și Ioan s-au grăbit să îi ajute și au umplut amândouă bărcile cu pește. **Luca 5:6,7.**

Ce a făcut Petru când a văzut ce s-a întâmplat? **Versetul 8.**

Petru Îi spunea lui Isus să îl lase, dar, în același timp, se ținea strâns de picioarele Lui. De fapt, el nu își dorea să fie vreodată departe de Isus. Doar simțea că nu era suficient de bun pentru a fi unul din ajutoarele lui Isus. Ceilalți ucenici simțeau la fel. Ce

i-a spus Isus lui Petru în timp ce îl privea iubitor?

Versetele 9, 10.

Acei ucenici erau pescari și până atunci ei lucraseră o mare parte a timpului. Cum altfel ar fi avut suficienți bani pentru ei și familiile lor? Dar acum, prin acea minune de la pescuit, ei au știut că Isus putea să

poarte de grijă tuturor nevoilor lor. Ce au făcut ei chiar în acea zi? **Versetul 11.**

GÂNDEȘTE-TE: *La ce S-a referit Isus când a spus „pescari de oameni”? Voia să spună că Duhul Sfânt avea să îi folosească pentru a vorbi inimilor oamenilor și pentru a-i ajuta să creadă în Isus? Încă mai folosește El și astăzi oamenii în acest scop? Poate folosi chiar și copiii? Da. Poți enumera câteva moduri în care El te poate folosi și pe tine?*

MARȚI

Capernaum era chiar la marginea Mării Galilei. Drumul principal pe care călătoreau oamenii spre a merge în alte țări trecea prin Capernaum și călătorii se opreau acolo adesea pentru odihnă. Și Isus Se oprea uneori acolo. Biblia îl numește „cetatea Sa”.

La Capernaum, Isus Se putea întâlni și vorbi cu tot felul de oameni din locuri îndepărtate. Mulți își aminteau lucrurile pe care le auziseră de la El și le spuneau și altora pretutindeni pe unde mergeau. Deși Sinedriul încercase să Îl oprească din a mai propovădui, tot mai mulți oameni Îl urmau cu nerăbdare. Cât de diferit era El de toți învățătorii lor! El vindeca bolnavii și rostea cuvinte de mângâiere. El explica simplu și clar despre Dumnezeu și Legea Sa.

Într-un Sabat, El vorbea unei mari mulțimi de oameni adunate la sinagoga din Capernaum. Ca de obicei, oamenii ascultau în tăcere.

Duhul Sfânt le impresiona mintea. Privind

la fețele atât de diferite, Isus a știut ce gândea fiecare persoană. El a văzut că unii oameni credeau în El și totodată a putut vedea că alții erau dezamăgiți când le explica despre Împărăția pe care dorea El să le-o ofere. Dintr-odată, oamenii au auzit un glas puternic. **Luca 4:31-33.**

Cine era acel bărbat? De ce se ridicase în așa mare grabă de la locul lui și de ce striga?

GÂNDEȘTE-TE: *Ori de câte ori ne adunăm împreună pentru a învăța de la Isus, este și Satana acolo? Da. Cum putem fi siguri că îngerii noștri sunt aproape de noi, astfel încât Satana să nu ne împiedice să ascultăm și să învățăm?*

MIERCURI

Bărbatul care a venit alergând la Isus în acea zi în sinagoga din Capernaum îl lăsase pe Satana să îi controleze mintea. A început prin a face mici lucruri greșite, despre care el credea că nu contează. Dar curând a început să facă tot mai multe lucruri greșite, până când a ajuns să asculte de Satana tot timpul.

Acum bărbatul nu se putea abține. Dar, ascultându-L pe Isus în acea zi, ceva în străfundul minții lui i-a spus că Isus îl putea ajuta. Dumnezeu nu îi îngăduise lui Satana să îi ia puterea de alegere.

Acel bărbat dorea să fie liber de sub domnia lui Satana. Dar Satana nu îl lăsa. Satana era furios pentru că Isus ajuta atât de mulți oameni să aleagă Împărăția lui Dumnezeu și el făcea tot ce putea pentru a-i păstra în împărăția lui.

Ce a strigat bărbatul în timp ce se îndrepta grăbit spre Isus? **Luca 4:34.**

Isus a știut că Satana îl împiedica pe bărbat să rostească cuvintele pe care dorea cu adevărat să le rostească. Satana știa că, dacă Isus câștiga bătălia împotriva lui, el și îngerii săi cei răi aveau să fie distruși în cele din urmă.

Isus a rostit doar câteva cuvinte, dar toți, inclusiv Satana, au descoperit curând cine era mai puternic. **Versetele 35-37.**

Isus câștigase din nou. Acum chiar mai mulți oameni au auzit despre El datorită celor întâmplate în acea zi.

GÂNDEȘTE-TE: *Când alegem să-I aparținem lui Isus, suntem noi în siguranță față de Satana? Cât de des ne ispitește Satana? Cât de des alegem noi cui să ne supunem? Ești bucuros că tu Îl alegi pe Isus? Și El este bucuros*

pentru că te iubeste foarte mult și știe că Satana vrea să îți facă rău.

JOI

5 Când auzim că cineva suferă de o boală îngrozitoare, precum cancerul, spunem: „O, nu!” și ne pare foarte rău. În vremurile biblice, cea mai rea boală, despre care știau toți, era lepra. Nu exista niciun tratament și era o boală contagioasă. Asta înseamnă că se putea transmite de la un om la altul. Era îngrozitoare.

Oamenii cu lepră arătau îngrozitor. Pentru că trebuiau să stea departe de alți oameni, ei trebuiau să își părăsească familiile, prietenii și casa. Când se apropia cineva de ei, trebuiau să strige: „Necurat! Necurat!”, astfel încât oamenii să stea departe. Nimeni nu îndrăznea să îi atingă. Tot ce atingeau ei devenea necurat. **Leviticul 13:45,46.**

Unul din cele mai neplăcute lucruri cu care se confrunta un lepros era că toți credeau că boala era o pedeapsă din partea lui Dumnezeu. Preoții îi învățau pe oameni că leproșii erau fără speranță. Lor nu le era milă de ei și nu îi ajutau. Ultimul lepros care fusese vindecat a fost Naaman și asta se întâmplase cu sute de ani înainte de nașterea lui Isus.

Dar exista un lepros care auzise despre Isus și despre lucrurile minunate pe care le făcea El, ajutând oamenii. El auzise că Isus nu alunga pe nimeni care mergea la El căutând ajutor. Avea să îl ajute Isus? Trebuia să afle.

Când acel lepros a aflat că Isus predica unei mari mulțimi de oameni lângă lac, a mers acolo. Deși nu stătea foarte aproape, el putea auzi puțin din ce spunea Isus. Îl putea vedea pe Isus vindecând orbii, șchiopii, surzii și pe toți bolnavii.

GÂNDEȘTE-TE: A îndrăznit leprosul să se apropie de Isus? Avea să îl ajute Isus pe lepros?

VINERI

6 Pas cu pas, leprosul s-a apropiat tot mai mult. Dintr-odată, cineva l-a observat. „Un lepros! Depărtează-te!” Pe oameni i-a cuprins panica și

de îndată toți s-au dat înapoi, pentru a sta departe de el. Dar el a continuat să pășească spre Isus. Știa că Isus îl putea vindeca dacă voia. Ce a făcut când a fost aproape de El? **Marcu 1:40.**

Isus a privit spre sărmanul om. Apoi S-a aplecat spre el. Probabil că cei din mulțime au rămas muți, privind și ascultând. **Versetele 41, 42.**

Leprosul a fost vindecat! El era vindecat! Oamenilor nu le venea să creadă. Apoi L-au auzit pe Isus spunându-i celui vindecat ce trebuia să facă în continuare. Ce anume trebuia să facă? **Versetele 43, 44.**

Isus dorea ca preoții să vadă că omul fusese vindecat înainte de a afla că Isus îl vindecase. Dar cum putea bărbatul să nu spună nimic? El s-a întors grăbit și a ales jertfa potrivită ca să o ducă la templu, dar nu putea să nu le spună celorlalți ce se întâmplase.

La templu, preoții care l-au examinat atent erau chiar cei care îi spusese cu mult timp în urmă că avea lepră. Acum trebuiau să recunoască faptul că era vindecat. De acum el se putea întoarce la familia lui. Din nou se putea duce la sinagogă în fiecare Sabat, la fel ca

toți ceilalți.

Leprosul vindecat nu a înțeles de ce Isus i-a cerut să nu spună nimănui cele întâmplate. Probabil a crezut că Isus era smerit și modest. Dar Isus știa că, dacă mulți leproși urmau să fie vindecați, acest lucru i-ar fi îndepărtat pe oameni. Mai mult, mulți dintre leproși nu și-ar fi schimbat viața. Pentru că bărbatul vindecat a povestit acest lucru multor oameni, mulțimile din jurul lui Isus au devenit atât de numeroase, încât El a trebuit să înceteze să mai ajute oamenii pentru o vreme. Dar nu pentru mult timp.

GÂNDEȘTE-TE: Lepra și păcatul se aseamănă. Lepra ucide. Și păcatul ucide, nu-i așa? Dar Cel care a vindecat lepra ne poate ierta și ne poate lua păcatele, ne poate curăța inimile.

Studiu suplimentar: Luca 5:1-11; 4:31-37; 5:12-16; *Viața lui Isus*, pp. 244–266.

COLȚUL CU POVEȘTI

Plasa de păr a lui Ellen – partea 1

Adaptare de Amy Sherrard

Nu cunoaștem numele fetei din această povestire, așa că îi vom spune Eva. Era una din studentele care locuiau într-o casă mare și frumoasă din apropierea unui colegiu de pe dealurile Californiei. În jurul casei erau pomi fructiferi și grădini cu flori. Era casa în care Ellen White a locuit la bătrânețe.

Lui Ellen îi plăcea să ajute studenții și studentele care locuiau în casa ei. Aceștia le plăcea să fie în aceeași casă cu solul special al lui Isus.

Într-o zi, Eva a mers în dormitorul lui Ellen pentru a-i duce ceva. Când a trecut pe lângă șifonier, s-a oprit și s-a uitat insistent la ceva care era pus deasupra. Era o plasă de păr din mătase. În acele vremuri, femeile purtau așa ceva, iar Eva își dorea foarte mult una! O voce în mintea ei îi spunea: „Ja-o! Sora White nu îi va observa lipsa.” O altă voce îi spunea: „Acesta se numește furt.”

Eva a continuat să se holbeze la plasa de păr, apoi s-a uitat în jur. Nu o vedea nimeni. Repede a luat plasa de păr și a plecat grăbită în camera ei. Acolo și-a deschis cufărul, a pus plasa de păr deasupra, într-un colț, și încet a închis din nou cufărul.

Când Eva a urcat sus cu treabă, se simțea liberă și fericită; dar acum, când cobora scările, ea nu se simțea deloc liberă și fericită, deși zâmbea ca de obicei.

Mai târziu, în aceeași zi, sora White a mers în camera ei pentru a se pregăti să iasă din casă. Și-a pieptănat părul și s-a întins să ia plasa de păr, dar nu mai era unde o lăsase. „Probabil că a căzut pe podea”, s-a gândit ea. Dar nu era nici pe podea. Deși s-a uitat cu atenție peste tot în jur, nu era nicăieri. „Unde ar putea fi?”, s-a întrebat ea. În cele din urmă, a renunțat și a plecat fără ea.

În acea seară, când a sosit timpul pentru închinare, toți s-au strâns în jurul focului, ca de obicei.

Tuturor le plăceau momentele de închinare. Ellen le spunea adesea povestiri despre primele zile, când biserica noastră era doar la început. Dar, în acea seară, a început cu o întrebare.

– Mi-a văzut cineva plasa de păr? a întrebat ea. Era pe șifonier, dar, în această după-amiază, când am vrut să o iau, dispăruse. Nu se poate să fi dispărut singură.

Am nevoie de ea.

Niciuna din fete nu părea să știe ceva despre plasa de păr dispărută. Dar Eva știa că ea o furase și acum mințise pretinzând că nu știa nimic de ea.

Sora White nu a mai spus nimic despre plasa de păr. Ea a hotărât să se roage pentru acest lucru și să aștepte.

Au trecut o zi, două.

Apoi, când a intrat în camera Evei după un lucru, un glas i-a vorbit. Ea s-a oprit și a dat din cap. Nu credea că ar trebui să facă ce îi spunea acel glas. Dar când glasul i-a vorbit din nou, ea s-a răzgândit.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 3 #39 _ 28 septembrie

Isus, Prietenul păcătoșilor

DUMINICĂ

1

Îți amintești de cetatea aglomerată de lângă Marea Galileei, Capernaum? Acolo Se afla Isus când s-a întâmplat un lucru uimitor.

Isus era în casa lui Petru, și în casă era plin de oameni care Îl ascultau vorbind. **Marcu 2:1,2.**

Ucenicii lui Isus erau aproape de El, și la fel erau și fariseii. Duhul Sfânt era prezent pentru a impresiona mințile lor, dar fariseii nici măcar nu știau acest lucru. **Luca 5:17.**

Isus știa că acei farisei și învățători ai legii erau de fapt spioni. El știa că ei doreau să găsească un motiv pentru a-L opri să mai predice, să mai învețe și să mai vindece.

Dintr-odată, în timp ce Isus vorbea, s-au auzit zgomote chiar de deasupra locului în care vorbea Isus. Probabil că toți au privit în sus. Ce se întâmpla? Se putea auzi că cineva făcea ceva pe acoperișul de deasupra. Dintr-un motiv oarecare, patru bărbați erau pe acoperiș și încercau să facă o gaură. Oamenii au privit cum gaura s-a făcut tot mai mare.

Probabil că cineva dinăuntru a mers pe acoperiș pentru a vedea ce se întâmplă. Poate că bărbații de acolo au strigat și le-au spus și celorlalți ce făceau. Posibil că Isus stătea, privind și așteptând tăcut. El știa exact ce se întâmplă și de ce.

Într-un final, toți i-au văzut pe cei patru bărbați de pe acoperiș că lasă în jos cu atenție pe cineva într-un pat. Oamenii s-au îngâmădit pentru a face loc celui care cobora în timp ce bărbații țineau strâns de sforile cu care coborau patul chiar la picioarele lui Isus. Îți

TEXT DE MEMORAT:

„Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?” **Marcu 2:7**

poți imagina fețele lor în timp ce priveau pentru a-și da seama ce se întâmplă? **Versetul 19.**

GÂNDEȘTE-TE: Cine era acel bărbat? Cine erau cei patru care priveau în jos prin gaură și așteptau nerăbdători să vadă ce se întâmplă? Ți-ar fi plăcut să urmărești și tu scena?

LUNI

2

Ce era în neregulă cu bărbatul care a fost coborât prin gaura din acoperiș și care acum se afla la picioarele lui Isus? **Marcu 2:3,4.**

La fel ca bărbatul pe care Isus îl vindecase în Sabat la scaldătoarea Betesda, acest sărman om era neajutorat. Și la fel ca bărbatul de la scaldătoare, boala lui venise ca rezultat al faptului că făcuse lucruri greșite cu mintea și trupul lui. El știa acest lucru. Doctorii îi spusese că nu exista niciun tratament. Fariseii îi spusese că merita ce se năpustise asupra lui și că Dumnezeu îl pedepsea pentru păcatele lui. Lor nu le era deloc milă de el.

Acum bărbatul era pe moarte. Nu s-ar fi supărat dacă murea știind că Dumnezeu putea să îl ierte pentru acele păcate. Dar lui i se spusese că nu exista nicio speranță ca Dumnezeu să facă acest lucru.

Apoi bărbatul a auzit despre Isus. Prietenii lui i-au spus că Isus vindeca orice fel de boală – chiar și bolile despre care se credea că erau pedepse îngrozitoare din partea lui Dumnezeu. El vindecase chiar și lepra, cea mai rea dintre boli. Așa că s-au gândit să meargă la Isus.

Ah, cât de mult își dorea bărbatul să Îl poată vedea pe Isus! Dacă Isus i-ar spune că Dumnezeu îl iertase, el ar fi mai mult decât fericit și pregătit să moară. Dar cum putea să ajungă la Isus?

 GÂNDEȘTE-TE: Ce își dorea cel mai mult bietul om? Să fie sănătos din nou sau să știe că Dumnezeu încă îl iubea? Ne mai iubește Dumnezeu chiar și atunci când greșim?

MARȚI

3 Sărmanul și neajutoratul om care dorea ca păcatele să îi fie iertate găsisese o singură modalitate de a ajunge la Isus. El plănuia să le ceară prietenilor lui să îl ducă la Isus. Aceștia i-au spus că îl vor duce bucuroși la Isus. Așa au și făcut. Au mers la casa lui și l-au luat, cu pat cu tot.

Când au ajuns la casa în care era Isus, ei au încercat orice modalitate la care se puteau gândi pentru a trece de mulțime și a ajunge în casă; dar nimeni nu se mișca pentru a-i lăsa să treacă. Ce puteau să facă?

Sărmanul om se simțea atât de frustrat pentru că era atât de aproape și totuși nu putea să Îl vadă pe Cel care îl putea ajuta. „Vă rog, duceți-mă pe acoperiș și faceți o gaură prin care să mă coborâți!”, i-a implorat el. Așa au făcut prietenii lui. **Luca 5:18,19.**

Prietenii bărbatului l-au urcat scările pe umeri și l-au dus pe acoperișul drept. Au scos câteva bucăți din acoperiș, până au făcut o gaură suficient de mare pentru ca omul să încapă. Au legat niște frânghii la capetele patului, l-au lăsat ușor în jos și iată-l ajuns chiar la picioarele lui Isus.

Ce avea să facă Isus? Toți priveau, în special fariseii și învățătorii. Chiar ei îi spusese acelui bărbat că nu mai era nicio speranță pentru el. Dacă Isus îl vindeca, poporul urma să creadă în Isus mai mult decât oricând și în ei mai puțin decât oricând.

Isus l-a privit cu bunătate pe bolnav. El știa exact ce gândea el și după ce tânjea cel mai mult. Care au fost primele cuvinte pe care i le-a spus Isus? **Marcu 2:5.**

Când a privit la Isus, bărbatul a fost iertat. Ah, cât de minunat!

 GÂNDEȘTE-TE: Isus a știut exact ce gândeau spionii. Știa că nu credeau că El era Fiul lui Dumnezeu. Știa că din cauza faptului că îi spusese bărbatului că păcatele i-au fost iertate, ei aveau să spună că El pretindea că era Dumnezeu. Știa că aveau să încerce să folosească acele cuvinte ca motiv pentru care El trebuia să moară. Ce urma să facă El?

MIERCURI

4 Fariseii și învățătorii au privit unii la alții. Cu toții aveau același gând. Ei se gândeau că Isus trebuia oprit, că urmau să folosească chiar cuvintele rostite de Isus către bolnav pentru a face acest lucru. Ei credeau că și ceilalți care Îl auziseră pe Isus spunând că îi iartă păcatele acelui bărbat știau că doar Dumnezeu putea face acest lucru. **Marcu 2:6,7.**

Când Isus s-a întors și a privit spre farisei și învățători, dintr-odată ei s-au înspăimântat și au încercat să se dea înapoi. Au simțit că El știa exact ce era în mintea lor, iar când a vorbit, atunci au știut exact că El știa. **Versetele 8, 9.**

Apoi Isus s-a întors spre bărbatul neajutorat. Ce i-a spus acestuia? **Versetele 10, 11.**

Bărbatul a sărit de îndată de pe podea și a stat în picioare, laudându-L pe Dumnezeu. El și-a luat patul de parcă ar fi fost o pană și toți s-au dat înapoi pentru a-l lăsa să treacă. Ce își spuneau oamenii unii altora în timp ce bărbatul pleca? **Versetul 12.**

Marele nostru Creator tocmai vindecase un om care murea din cauza păcatelor. Dar lucrul cel mai frumos, El îi iertase păcatele.

 GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că s-a simțit familia acelui bărbat când el a mers acasă în acea zi? Care erau singurii oameni care nu erau bucuroși? De ce? Îi iubea Isus pe acei spioni mânioși? I-a părut Lui rău de alegerile pe care le făceau ei? Este El trist când și noi facem alegeri greșite?

JOI

5 Isus alesese cu grijă cine să fie ucenicii Săi speciali. Cu toții și-au lăsat ocupațiile obișnuite de bunăvoie și au rămas cu El tot timpul, pentru a putea să învețe cât de mult posibil. Deși unii dintre ei

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

aveau familii cărora să le poarte de grijă, ei se încredeau în Isus că Se va asigura să aibă suficient. Și Isus S-a îngrijit de ei. Ei nu trebuiau să se îngrijoreze.

Fiecare dintre ucenici era diferit. Probabil că majoritatea dintre ei erau bărbați care trebuiau să trudească din greu pentru a-și câștiga traiul. Cel puțin unul dintre ei lăsase în urmă o slujbă despre care se știa că aducea mulți bani. Numele lui era Levi Matei, dar de obicei oamenii îi spuneau doar Matei. El se ocupa cu strângerea taxelor pentru guvernul roman. Oamenii îi numeau vameși pe cei care strângeau taxele și nu le plăcea de ei, pentru că de obicei aceștia înșelau și le cereau mai mulți bani decât trebuia. Banii în plus rămâneau la ei.

Matei Îl ascultase pe Isus și Isus știa acest lucru. El știa că Duhul Sfânt vorbea inimii lui Matei și că el își dorea foarte mult să își schimbe locul de muncă și să facă ce era bine și corect. Dar Matei știa ce simțeau conducătorii iudei despre vameși. El era sigur că Isus, marele Învățător, nici măcar nu l-ar fi observat. Dar într-o zi, când a trecut pe lângă Matei, ce a spus Isus? **Matei 9:9.**

Matei nici măcar nu se gândea la banii pe care îi făcea la locul de muncă. Isus îi cerea să fie unul din ucenicii Lui! El și-a lăsat locul de muncă și L-a urmat pe Isus. Era atât de fericit, încât a dat o masă pentru Isus și și-a chemat toți prietenii, ca să Îl cunoască. **Luca 5:29.**

Ce părere și-au făcut conducătorii iudei despre faptul că Isus a stat la acea masă? **Versetul 30.**

Isus auzise ce le spuneau aceștia ucenicilor Lui și chiar El le-a răspuns. Le-a spus că se credeau atât de înțelepți și îndreptățiți, încât nu considerau că au nevoie de ajutor. **Versetul 31.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cine avea nevoie cel mai mult de ajutor – acei conducători care se credeau perfecți sau vameșii care știau că erau păcătoși? Dacă privim la alții și credem că suntem mai buni decât ei, acest lucru îl bucură pe Satana pentru că asta înseamnă să fii mândru, și oamenii mândri nu pot ajunge niciodată în cer.

VINERI

6 Isus Își pregătea ucenicii să fie uni. Asta însemna că El urma să ceară ca Duhul Sfânt să fie cu fiecare dintre ei într-un mod foarte special, așa cum îi învățase El. Ei urmau să fie ajutoarele Sale speciale. În timp ce le vorbea, s-a apropiat cineva de ei și a vrut să fie și el ajutorul special al lui Isus, deși

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

El nu îl alesese. Numele lui era Iuda. **Matei 8:19.**

Iuda era înalt, chipeș și deștept. Ucenicii erau bucuroși că el dorea să fie unul din ajutoarele speciale ale lui Isus. Dar Isus era trist, pentru că știa ceva

ce ucenicii nu știau. El cunoștea adevăratul motiv pentru care Iuda dorea să li se alăture.

Iuda iubea banii. El era sigur că Isus urma să pună bazele împărăției pe care o așteptau cu toții și dorea să facă parte din ea. Atunci avea să fie bogat.

Isus îl iubea pe Iuda. Dacă Iuda și-ar fi predat cu adevărat inima lui Isus, ar fi fost un lucrător extraordinar. Dar Isus știa că el nu avea să facă niciodată acest lucru. Mai știa că ceilalți ucenici credeau că Iuda era cu adevărat credincios. A hotărât să îl lase pe Iuda să fie unul din ajutoarele Sale speciale și avea să îi acorde toate șansele să aleagă să Îl iubească mai mult pe El decât iubea banii. Dar cum l-a avertizat Isus că a fi cu El nu era ușor? **Versetul 20.**

GÂNDEȘTE-TE: Mai există și astăzi oameni ca cei pe care i-am cunoscut în studiul din această săptămână? Unul era neajutorat din cauza păcatului; dar Isus iubea păcătoșii și l-a iertat bucuroși și l-a vindecat. Matei era bogat, dar Îl iubea pe Isus mai mult decât iubea banii. Iuda spunea că Îl iubea pe Isus, dar el iubea banii mai mult decât pe Isus.

Studiu suplimentar: Marcu 2:1-17; *Viața lui Isus*, pp. 267–280; 290–297.

Plasa de păr a lui Ellen – partea a 2-a

Adaptare de Amy Sherrard

Plasa de păr a lui Ellen White lipsea. Doar Eva știa unde era și ei îi era teamă să spună. Într-o zi, când Ellen a mers în camera Evei, a auzit o voce vorbindu-i. Vocea spunea așa: „Ridică capacul de la cufar.” Dar Ellen nu credea că este frumos să se uite în cufarul altcuiva.

Atunci vocea i-a vorbit din nou: „Ridică capacul de la cufar.” Acum știa că un înger îi vorbea. S-a supus tăcută și iată că acolo era plasa ei de păr. A lăsat-o acolo, a pus capacul la cufar și și-a continuat treaba.

Dar acum nu se mai gândea la plasa de păr. Se gândea la Eva și era tristă. Eva furase și, pretinzând că nu știa nimic despre plasa de păr, ea și mințise. Cât de trist!

În acea seară, la altar, Ellen a întrebat din nou fetele despre plasa de păr. Dar din nou, împreună cu celelalte fete, Eva s-a comportat de parcă

nu știa nimic despre acest lucru. Și din nou Ellen nu a mai spus nimic. Ah, cât de îngrozitor trebuie să se fi simțit Eva acum! Deja mințise de două ori.

Câteva zile mai târziu, Ellen era ocupată cu scrisul lângă șemineu. După câteva ore, a obosit și, când s-a oprit să se odihnească, ea a privit la focul din șemineu. Chiar atunci Isus i-a dat o viziune scurtă. Ea a văzut o mână în care era o plasă de păr. Mâna se îndrepta spre o candelă care ardea pe o masă și ținea plasa de păr deasupra flăcării. Într-un moment, flacăra a cuprins plasa de păr și aceasta a dispărut. Apoi viziunea s-a sfârșit. Probabil a fost una din cele mai scurte viziuni pe care i le dăduse Isus. Dar acum știa ce făcuse Eva pentru a scăpa de plasa de păr.

În acea seară la altar, Ellen a mai întrebat o dată despre plasa de păr. Cât spera ca Eva să mărturisească! Dar din nou nu a vorbit nimeni.

Ziua următoare, Ellen a vorbit cu Eva. Ea i-a spus despre glasul care i-a vorbit și despre ce a văzut când a deschis cufarul. De asemenea, i-a povestit despre scurta viziune în care a văzut că arsesse plasa de păr.

Eva a plâns puternic în timp ce a mărturisit fapta ei și cât de nefericită se simțise de când cedase ispitei lui Satana. Ea i-a cerut iertare soriei White și, desigur, Ellen a iertat-o cu bucurie. Ea o iubea pe Eva și era foarte fericită că în cele din urmă a mărturisit. Plasa de păr nu era la fel de importantă ca mărturisirea

© Little Folk Visuals

Evei și îndreptarea lucrurilor.

Crezi că și Eva a fost bucuroasă? Crezi că a uitat vreodată că Isus și îngerii întotdeauna văd și aud tot ce facem sau spunem? Poți fi sigur că Ellen a fost bucuroasă să audă glasul îngerului și să primească acea viziune scurtă din partea lui Isus, pentru a o putea ajuta pe Eva.

(Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.